

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การศึกษาอิทธิพลข้ามภาษาของนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวจีนที่เรียน
ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

Cross-linguistic influence of
Thai-speaking and Chinese-speaking learners of English

โดย

ผู้วิจัย 1 น.ส อรวรรณ วังสมบัติ

ผู้วิจัย 2 ดร. วิลาวัณย์ จำปาแก้ว

ผู้วิจัย 3 ดร. อลันด์ คงไทย

งานวิจัยนี้ได้รับเงินอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากงบประมาณแผ่นดินประจำปีงบประมาณ 2551 มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ดร. สรบุศย์ รุ่งโรจน์สุวรรณ ที่กรุณาให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง

อนึ่ง ผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยฉบับนี้จะมีประโยชน์อยู่ไม่น้อย จึงขอมอบส่วนดี ทั้งหมดนี้ให้แก่เหล่าคณาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาจนทำให้ผลงานวิจัยเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องและขอมอบความกตัญญูทดแทนคุณแต่บิดา มารดา ครอบครัว เพื่อนร่วมงาน และผู้มีพระคุณทุกท่าน

สำหรับข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นนั้น ผู้วิจัยขอน้อมรับผิดเพียงผู้เดียว และยินดีที่จะรับฟังคำแนะนำจากทุกท่านที่ได้เข้ามาศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานวิจัยต่อไป

อรรรรณ วังสมบัติ
หัวหน้าโครงการวิจัย

บทสรุปผู้บริหาร

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศมักจะประสบปัญหา โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเป็นกลุ่มผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาจนถึงระดับมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตามพบว่ากลุ่มผู้เรียนเหล่านี้ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ในระดับที่ดี เกิดข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ในการเขียน ทั้งนี้อาจเกิดจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน เช่น อายุ ความสามารถทางภาษา ผู้เรียน ผู้สอน เป็นต้น ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยภายนอกที่ไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะภาษา แต่หากพิจารณาสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับลักษณะภาษาแล้ว ความแตกต่างระหว่างภาษาแม่ของผู้เรียนและภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศของผู้เรียนเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่ง ดังนั้น นักภาษาศาสตร์ประยุกต์จึงเกิดแนวคิดการศึกษาเปรียบเทียบ (Contrastive analysis) ในการวิเคราะห์ความต่างของภาษาแม่และภาษาที่สองของผู้เรียน ลาโด (Lado, 1957) กล่าวว่าเราสามารถที่จะทราบรูปแบบภาษาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนภาษาหรือไม่เป็นอุปสรรคในการเรียนได้โดยการเปรียบเทียบภาษาและวัฒนธรรมของภาษาที่สองกับภาษาแม่ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ความยากหรือความง่ายในการเรียนภาษาที่สองขึ้นอยู่กับความเหมือนหรือความแตกต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาที่สอง กล่าวคือ หากภาษาที่สองมีลักษณะที่ใกล้เคียงกับภาษาแม่ของผู้เรียน ผู้เรียนก็จะเรียนภาษาที่สองได้ง่าย แต่หากภาษาที่สองมีลักษณะที่แตกต่างจากภาษาแม่ของผู้เรียน ผู้เรียนก็จะเรียนภาษาที่สองได้ยาก เนื่องจากความแตกต่างระหว่างภาษาแม่และภาษาที่สองนี้ทำให้ผู้เรียนมีการถ่ายโอน (transfer) ลักษณะทางภาษา ได้แก่ เสียง หน่วยคำ ประโยค ปริเฉท เป็นต้น ก่อให้เกิดการแทรกแซงภาษาแม่ (interference) ส่งผลให้การเรียนภาษาที่สองไม่ประสบผลสำเร็จ ดังที่ฟรีส (Fries, 1945) และ ลาโด (Lado, 1957) แสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนภาษาที่สองว่า การเรียนภาษาที่สองจะมีการแทรกแซงจากภาษาแม่ (Fries, 1945) และผู้เรียนมีแนวโน้มที่จะถ่ายโอนรูปภาษาและความหมาย ตลอดจนวัฒนธรรมจากภาษาแม่ของตนไปยังภาษาที่สอง หากภาษาแม่ต่างจากภาษาที่สอง อาจเกิดการแทรกแซงความรู้ในภาษาที่สองได้ หรือเรียกว่า การถ่ายโอนด้านลบ (negative transfer) แต่หากภาษาแม่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับภาษาที่สอง ภาษาแม่จะช่วยกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง หรือเรียกว่า การถ่ายโอนด้านบวก (positive transfer) (Lado, 1957) ด้วยเหตุนี้ การศึกษาข้อผิดพลาดจึงมีความสำคัญ เนื่องจากเป็นสิ่งที่สะท้อนความรู้ทางภาษาที่สองของผู้เรียน และเป็นหลักฐานที่แสดงกลวิธีหรือกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ณ เวลาใดเวลาหนึ่งในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

อย่างไรก็ตาม นอกจากการศึกษาข้อผิดพลาดของผู้เรียนจะสะท้อนให้เห็นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนแล้วนั้น การศึกษาพัฒนาทางภาษาของผู้เรียนว่าผู้เรียนการใช้รูปแบบภาษาใดในระหว่างการเรียนรู้ภาษาที่สองก็มีความสำคัญเช่นกัน

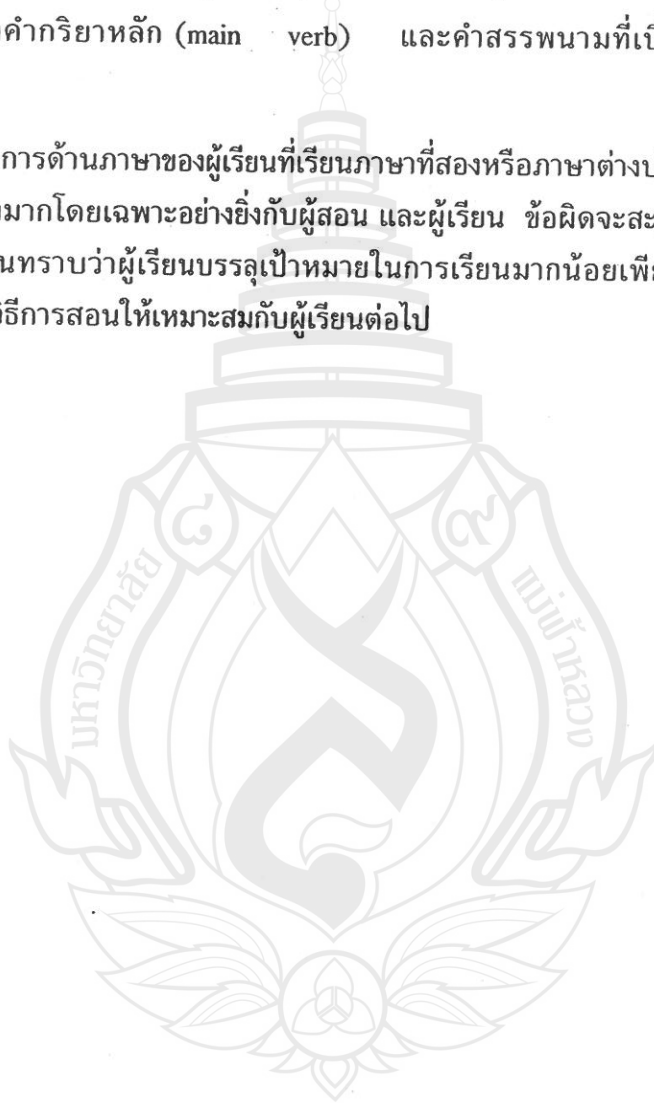
ในกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง (second language acquisition) ของผู้เรียนนั้น พบรูปแบบของภาษาชนิดหนึ่งของผู้เรียน ซึ่งเซลลิงเกอร์ (Selinker, 1972) เรียกภาษาดังกล่าวนี้อีกว่า ภาษาในระหว่าง (interlanguage) ซึ่งเป็นภาษาที่เกิดขึ้นในขณะที่กำลังพัฒนาไปสู่ภาษาเป้าหมาย ซึ่งผู้เรียนอาจจะสร้างรูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมายหรือเบี่ยงเบนไปจากภาษาเป้าหมาย จากสาเหตุที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษาแม่และภาษาที่สองของผู้เรียน ดังที่เคลเลอร์แมนและเชอร์วูด (Kellerman & Sherwood, 1986) ได้กล่าวว่าลักษณะใดก็ตามที่แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาษาแม่และภาษาเป้าหมายของผู้เรียน เรียกลักษณะดังกล่าวว่าอิทธิพลข้ามภาษา (cross-linguistic influence) ซึ่งเป็นแนวคิดที่ผู้วิจัยสนใจ เนื่องจากจากประสบการณ์การสอนพบว่ารูปแบบภาษาที่นักศึกษาชาวไทยและชาวจีนใช้นั้น มีลักษณะทั้งที่เหมือนกับภาษาแม่ของตนเอง และแตกต่างจากทั้งภาษาแม่และภาษาอังกฤษ นักเรียนสร้างภาษาใหม่ขึ้นระหว่างการเรียนภาษาอังกฤษ

การศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาที่สองรวมถึงการศึกษาข้อผิดพลาดสะท้อนให้เห็นถึงการนำเอาลักษณะของภาษาแม่มาใช้ในการเรียนภาษาที่สอง เซลิงเกอร์ (Selinker, 1972) เรียกภาษาของผู้เรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศว่าภาษาในระหว่าง (interlanguage) คือภาษาของผู้เรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศในขณะที่กำลังพัฒนาไปสู่ภาษาเป้าหมาย ซึ่งผู้เรียนอาจจะสร้างรูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมายหรือเบี่ยงเบนไปจากภาษาเป้าหมาย เช่นเดียวกับคอร์ดอร์ (Corder, 1967) ที่กล่าวว่าข้อผิดพลาดเป็นสิ่งที่สะท้อนความรู้ทางภาษาที่สองของผู้เรียน ข้อผิดพลาดของผู้เรียนจะเป็นหลักฐานที่แสดงกลวิธีในการเรียนภาษา หรือมีกระบวนการเรียนรู้ ณ เวลาใดเวลาหนึ่งอย่างไร จากงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการวิเคราะห์เปรียบเทียบของภาษาแม่กับภาษาที่สอง การถ่ายโอนข้ามภาษา และการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของผู้เรียนในระหว่างการรู้ภาษาที่สอง (second language acquisition)

จากประสบการณ์การสอนพบว่ารูปแบบภาษาที่นักศึกษาชาวไทยและชาวจีนใช้ในขณะที่กำลังเรียนภาษาอังกฤษนั้นมีการใช้ภาษาในระดับคำและประโยคทั้งที่เหมือนกับภาษาแม่ของตนเองและแตกต่างจากภาษาแม่ นอกจากนี้มีการใช้รูปแบบของภาษาที่ตรงกับภาษาเป้าหมายและเบี่ยงเบนไปจากภาษาเป้าหมาย เกิดรูปแบบภาษาใหม่ขึ้นระหว่างการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาข้อผิดพลาดของนักศึกษาไทยและนักศึกษาจีนระดับปริญญาตรีที่เรียนภาษาอังกฤษ โดยจะศึกษา 1) รูปแบบการแทรกแซงภาษาแม่ด้านหน่วยคำและวากยสัมพันธ์ของนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ 2) รูปแบบด้านหน่วยคำและวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างของนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวจีนที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง กลุ่มละ 20 คน เป็นจำนวนทั้งหมด 40 คน และใช้เครื่องมือประเภทแบบทดสอบการแปล โดยให้นักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวจีนแปลเนื้อเรื่องจากภาษาแม่ของตนเป็นภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยพบว่า ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการแทรกแซงภาษาแม่ด้านหน่วยคำและวากยสัมพันธ์ในกลุ่มผู้เรียนทั้งสองกลุ่มพบเหมือนกัน คือ ในด้านหน่วยคำ การยืมแบบแปล (claque) เป็นข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุดสำหรับด้านวากยสัมพันธ์ ข้อผิดพลาดการใช้กาล (tense) พบมากที่สุด สำหรับข้อผิดพลาดที่เกิดจากการรูปภาษาในระหว่างของผู้เรียนนั้น พบว่า ในกลุ่มนักศึกษาชาวไทยรูปแบบด้านหน่วยคำที่พบมากที่สุด คือ การใช้คำนาม (noun) ในขณะที่กลุ่มนักศึกษาชาวจีนรูปแบบด้านหน่วยคำที่พบมากที่สุด คือการใช้คำคุณศัพท์ (adjective) ด้านวากยสัมพันธ์พบว่ารูปแบบการใช้คำกริยาหลัก (main verb) และการใช้ตัวกำหนดในนามวลี (determiner) ไม่ตรงกับภาษาเป้าหมายในกลุ่มนักศึกษาชาวไทยมากที่สุด ในขณะที่กลุ่มนักศึกษาชาวจีนพบว่ามีการใช้รูปแบบของคำกริยาหลัก (main verb) และคำสรรพนามที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายมากที่สุด

การศึกษาข้อผิดพลาดและพัฒนาการด้านภาษาของผู้เรียนที่เรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้นมีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับครูสอน และผู้เรียน ข้อผิดพลาดจะสะท้อนความรู้ทางภาษาของผู้เรียน ช่วยให้ครูสอนทราบว่าผู้เรียนบรรลุเป้าหมายในการเรียนมากน้อยเพียงใด เพื่อที่ครูสอนจะได้พัฒนาปรับปรุงเนื้อหา วิธีการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนต่อไป

ชื่อเรื่องงานวิจัย: การศึกษาอิทธิพลข้ามภาษาของนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

หัวหน้าโครงการ: น.ส อรรวรรณ วังสมบัติ

ประเภททุนวิจัย: เงินอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

หน่วยงาน: มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เชียงราย

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาข้อผิดพลาดเนื่องด้วยความสัมพันธ์ระหว่างภาษาแม่และภาษาเป้าหมายในระหว่างการเรียนรู้ภาษาที่สองของนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวจีนที่กำลังเรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) รูปแบบการแทรกแซงภาษาแม่ด้านหน่วยคำและวากยสัมพันธ์ของนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ 2) รูปแบบด้านหน่วยคำและวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างของนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวจีน กลุ่มละ 20 คน จากแบบทดสอบการแปลโดยให้ผู้เรียนชาวไทยและผู้เรียนชาวจีนแปลเนื้อเรื่องจากภาษาแม่ของตนเป็นภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่า การยืมแบบแปล (claque) เป็นลักษณะสำคัญของการถ่ายโอนรูปแบบด้านหน่วยคำจากภาษาแม่ของผู้เรียนไปยังภาษาอังกฤษ ในขณะที่ด้านวากยสัมพันธ์ พบว่า การใช้กาล (tense) ประธาน (subject) และ การเรียงลำดับคำ (word order) เป็นรูปแบบที่แสดงการแทรกแซงภาษาแม่ที่สำคัญ ในการศึกษาภาษาในระหว่างของผู้เรียนนั้น ในระดับหน่วยคำพบว่ากลุ่มผู้เรียนชาวไทยใช้รูปแบบด้านหน่วยคำนาม (noun) ผิดมากที่สุด และในกลุ่มผู้เรียนชาวจีนรูปแบบด้านหน่วยคำคุณศัพท์ (adjective) เป็นรูปแบบที่เป็นปัญหามากที่สุด สำหรับด้านวากยสัมพันธ์ การใช้กริยาหลัก โดยเฉพาะเรื่องความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยาเป็นรูปแบบการใช้ภาษาในระหว่างที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายในกลุ่มผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม จากการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้กล่าวได้ว่า นอกจากอิทธิพลของภาษาแม่ทั้งในระดับหน่วยคำและวากยสัมพันธ์ที่มีผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษแล้วนั้น ความรู้และการใช้ภาษาลักษณะต่าง ๆ ล้วนเป็นหลักฐานสำคัญที่แสดงให้เห็นกระบวนการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนทั้งชาวไทยและชาวจีนที่กำลังเรียนภาษาอังกฤษอยู่

คำสำคัญ : อิทธิพลข้ามภาษา การถ่ายโอน ภาษาแม่ การแทรกแซงภาษาแม่ ภาษาแม่ ภาษาในระหว่างกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง

Research titled: Cross-linguistic influence of Thai-speaking and Chinese-speaking learners of English

Head of Project: Ms. Orawan Wangsombat

Category: Government budget of the year 2006

University: Mae Fah Luang University, Chiang Rai

Abstract

The emphasis of this research is on the errors due to the interplay between the first language and the target language during the second language acquisition among Thai-speaking and Chinese-speaking learners. The objectives of this study are (1) to examine patterns of L1 interference at the lexical and syntactic levels and (2) to investigate interlanguage patterns at the lexical and syntactic of Thai-speaking and Chinese-speaking learners. The subjects were 20 Thai-speaking learners and 20 Chinese-speaking learners. For the data collection, the data were gathered from a written translation task in which the subjects had to translate the text from their mother tongue into English. It was found that the translated borrowing of word forms and meanings or *claque* was the major issue on L1 lexical transfer whereas at the syntactic level, tense use, subject use and word order were analysed as the main elements of L1 interference. Furthermore, the lexical and syntactic interlanguage was taken into consideration in the research. The results indicated that the lexical forms of the nouns were the most found errors in the group of Thai-speaking learners and the adjectives in the group of Chinese-speaking learners respectively while subject-verb agreement significantly represented the syntactic error that found most in both groups of learners. Findings revealed that the production of the Thai-speaking learners and Chinese-speaking learners showed more cross-linguistic influence on both lexicon and grammar. It could be said that the learner's knowledge and use of the foreign language as well as the influence of the mother tongue determine the forms and structures in the second language acquisition.

Keywords : cross-linguistic influence, transfer, interference, mother tongue, interlanguage, second language acquisition

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1	
บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย	3
1.4 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องในงานวิจัย	3
บทที่ 2	
แนวคิดทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน	4
2.1.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ	4
2.1.2 การวิเคราะห์ข้อผิด	7
2.1.3 การวิเคราะห์ภาษาในระหว่าง	9
2.1.4 การวิเคราะห์อิทธิพลข้ามภาษา	10
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
บทที่ 3	
ระเบียบวิธีวิจัย	
3.1 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง	12
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	12
3.3 การสร้างเครื่องมือ	13
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	13
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	14
บทที่ 4	
ผลการวิจัย	
4.1 การวิเคราะห์รูปแบบด้านหน่วยคำของภาษาในระหว่าง	15
4.1.1 ปริมาณของรูปแบบด้านหน่วยคำ	15
4.1.2 รูปแบบด้านหน่วยคำของภาษาในระหว่าง	20
4.2 การวิเคราะห์รูปแบบด้านหน่วยวากยสัมพันธ์ของภาษา	26
ในระหว่าง	
4.2.1 ปริมาณของรูปแบบด้านหน่วยวากยสัมพันธ์	26
4.2.2 รูปแบบด้านหน่วยวากยสัมพันธ์ของภาษา	32
ในระหว่าง	
บทที่ 5	
สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	
5.1 รูปแบบด้านหน่วยคำของภาษาในระหว่าง	48
5.2 รูปแบบด้านหน่วยวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่าง	50

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1	ปริมาณของรูปแบบด้านหน่วยคำของคำนาม	16
ตารางที่ 2	ปริมาณของรูปแบบด้านหน่วยคำของคำคุณศัพท์	17
ตารางที่ 3	ปริมาณของรูปแบบด้านหน่วยคำของคำบุพบท	18
ตารางที่ 4	ปริมาณของรูปแบบด้านหน่วยคำของตัวกำหนด	19
ตารางที่ 5	รูปแบบด้านหน่วยคำของคำนาม	20
ตารางที่ 6	รูปแบบด้านหน่วยคำของคำคุณศัพท์	22
ตารางที่ 7	รูปแบบด้านหน่วยคำของคำบุพบท	23
ตารางที่ 8	รูปแบบด้านหน่วยคำของตัวกำหนด	24
ตารางที่ 9	ปริมาณของรูปแบบด้านหน่วยวากยสัมพันธ์ของนามวลี	26
ตารางที่ 10	ปริมาณของรูปแบบด้านหน่วยวากยสัมพันธ์ของคำสรรพนาม	27
ตารางที่ 11	ปริมาณของรูปแบบด้านหน่วยวากยสัมพันธ์ของคำกริยาวลี	29
ตารางที่ 12	ปริมาณของรูปแบบด้านหน่วยวากยสัมพันธ์ของบุพบทวลี	30
ตารางที่ 13	ปริมาณของรูปแบบด้านหน่วยวากยสัมพันธ์ของหน่วยสร้างการมีอยู่	31
ตารางที่ 14	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำนำหน้านาม	32
ตารางที่ 15	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำนำหน้านาม(ต่อ)	33
ตารางที่ 16	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำนำหน้านาม(ต่อ)	33
ตารางที่ 17	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำนำหน้านาม(ต่อ)	34
ตารางที่ 18	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำนำหน้านาม(ต่อ)	35
ตารางที่ 19	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำแสดงความ เป็นเจ้าของ	35
ตารางที่ 20	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำแสดงความ เป็นเจ้าของ(ต่อ)	37
ตารางที่ 21	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำบอกปริมาณ	38
ตารางที่ 22	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำบอกปริมาณ (ต่อ)	39
ตารางที่ 23	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำบอกลำดับที่	40
ตารางที่ 24	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้ตัวกำหนด	40

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 25	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำสรรพนาม	41
ตารางที่ 26	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำสรรพนาม(ต่อ)	42
ตารางที่ 27	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้กริยาหลัก และส่วนเติมเต็ม	43
ตารางที่ 28	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้กริยาหลัก และส่วนเติมเต็ม(ต่อ)	43
ตารางที่ 29	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้กริยาหลัก และส่วนเติมเต็ม(ต่อ)	44
ตารางที่ 30	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้การแสดง ความสอดคล้องของประธานและกริยา	44
ตารางที่ 31	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้การแสดง ความสอดคล้องของประธานและกริยา(ต่อ)	45
ตารางที่ 32	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้กาล	45
ตารางที่ 33	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้กาล(ต่อ)	45
ตารางที่ 34	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้กริยาเอก	46
ตารางที่ 35	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้กริยาช่วยบอกมาลา	46
ตารางที่ 36	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้กริยาช่วยบอกมาลา (ต่อ)	47
ตารางที่ 37	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้บุพบทวลี	47
ตารางที่ 38	รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้หน่วยสร้างการมีอยู่	47

บทที่ 1

บทนำ

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศมักจะประสบปัญหา โดยเฉพาะผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย ที่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ในระดับที่ดี โดยเฉพาะด้านคำศัพท์และประโยคในการเขียนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้อาจเกิดจากหลายสาเหตุด้วยกัน ประการที่หนึ่งอาจเกิดจากความแตกต่างทางภาษาระหว่างภาษาแม่ของผู้เรียนและภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศของผู้เรียน ดังนั้นนักภาษาศาสตร์ประยุกต์จึงเกิดแนวทางการศึกษาเปรียบเทียบ (Contrastive analysis) ในการวิเคราะห์ความต่างของภาษาแม่และภาษาที่สองของผู้เรียน ลาโด (Lado, 1957) กล่าวว่าเราสามารถที่จะทราบรูปแบบภาษาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนภาษาหรือที่ไม่เป็นอุปสรรคในการเรียนได้โดยการเปรียบเทียบภาษาและวัฒนธรรมของภาษาที่สองกับภาษาแม่ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ความยากหรือความง่ายในการเรียนภาษาที่สองขึ้นอยู่กับความเหมือนหรือความแตกต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาที่สอง กล่าวคือ หากภาษาที่สองมีลักษณะที่ใกล้เคียงกับภาษาแม่ของผู้เรียน ผู้เรียนก็จะเรียนภาษาที่สองได้ง่าย แต่หากภาษาที่สองมีลักษณะที่แตกต่างจากภาษาแม่ของผู้เรียน ผู้เรียนก็จะเรียนภาษาที่สองได้ยาก

ความแตกต่างระหว่างภาษาแม่และภาษาที่สองของผู้เรียนไม่ได้เป็นสาเหตุเดียวที่ทำให้เกิดปัญหาในการเรียนภาษาที่สอง ยังพบว่าอิทธิพลของภาษาแม่ที่มีต่อการเรียนภาษาที่สอง หรือที่เรียกว่า อิทธิพลข้ามภาษา (Cross-linguistic influence) เป็นสาเหตุที่ทำให้การเรียนภาษาที่สองไม่ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากผู้เรียนมีการถ่ายโอน (transfer) ทั้งลักษณะทางภาษา ได้แก่ เสียง หน่วยคำ ประโยค ประจุ เป็นต้น และที่ไม่ใช่ลักษณะทางภาษาของภาษาแม่ของตน ได้แก่ อายุ ความสามารถทางภาษา ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านผู้สอน เป็นต้น มาใช้ในกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง ดังที่ ฟรีส (Fries, 1945) และ ลาโด (Lado, 1957) แสดงข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนภาษาที่สองว่า การเรียนภาษาที่สองจะมีข้อแทรกแซงจากภาษาแม่ (Fries, 1945) และผู้เรียนมีแนวโน้มที่จะถ่ายโอนรูปภาษาและความหมาย ตลอดจนวัฒนธรรมจากภาษาแม่ของตนไปยังภาษาที่สอง (Lado, 1957) หากภาษาแม่ต่างจากภาษาที่สอง อาจเกิดการแทรกแซงความรู้ในภาษาที่สองได้ หรือเรียกว่า การถ่ายโอนด้านลบ (negative transfer) แต่หากภาษาแม่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับภาษาที่สอง ภาษาแม่จะช่วยกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง หรือเรียกว่า การถ่ายโอนด้านบวก (positive transfer)

การศึกษาปัญหาในการเรียนภาษาที่สองรวมถึงการศึกษาข้อผิดพลาดให้เห็นถึงการนำเอา ลักษณะของภาษาแม่มาใช้ในการเรียนภาษาที่สอง เซลิงเกอร์ (Selinker, 1972) เรียกภาษาของผู้เรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศว่าภาษาในระหว่าง (interlanguage) คือภาษาของผู้เรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศในขณะที่กำลังพัฒนาไปสู่ภาษาเป้าหมาย ซึ่งผู้เรียนอาจจะสร้างรูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมายหรือเบี่ยงเบนไปจากภาษาเป้าหมาย เช่นเดียวกับคอร์เดอร์ (Corder, 1967) ที่กล่าวว่าข้อผิดพลาดเป็นสิ่งที่ยับยั้งความรู้ทางภาษาที่สองของผู้เรียน ข้อผิดพลาดของผู้เรียน

จะเป็นหลักฐานที่แสดงกลวิธีในการเรียนภาษา หรือมีกระบวนการเรียนรู้ ณ เวลาใดเวลาหนึ่งอย่างไร จากงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการวิเคราะห์เปรียบเทียบของภาษาแม่กับภาษาที่สอง การถ่ายโอนข้ามภาษา และการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของผู้เรียนในระหว่างการเรียนรู้ภาษาที่สอง (second language acquisition)

จากประสบการณ์การสอนพบว่ารูปแบบภาษาที่นักเรียนชาวไทยและชาวจีนใช้ในขณะที่กำลังเรียนภาษาอังกฤษนั้นมีการใช้ภาษาในระดับคำและประโยคทั้งที่เหมือนกับภาษาแม่ของตนเองและแตกต่างจากภาษาแม่ นอกจากนี้มีการใช้รูปแบบของภาษาที่ตรงกับภาษาเป้าหมายและเบี่ยงเบนไปจากภาษาเป้าหมาย เกิดรูปแบบภาษาใหม่ขึ้นระหว่างการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนั้นในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาข้อผิดพลาดของนักศึกษาไทยและนักศึกษาจีนระดับปริญญาตรีที่เรียนภาษาอังกฤษ โดยศึกษาจากรูปแบบของภาษาในระหว่างในระดับหน่วยคำและวากยสัมพันธ์

1.1 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. รูปแบบการแทรกแซงภาษาแม่ด้านหน่วยคำและวากยสัมพันธ์ของนักเรียนชาวไทยและนักเรียนชาวจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
2. รูปแบบด้านหน่วยคำและวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างของนักเรียนชาวไทยและนักเรียนชาวจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

1.2 ขอบเขตของโครงการวิจัย

1. ศึกษารูปแบบเฉพาะด้านหน่วยคำและวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างที่ใช้โดยนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวจีนซึ่งเรียนภาษาอังกฤษในชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
2. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2550 แบ่งเป็นนักศึกษาชาวไทยจำนวน 20 คน และนักศึกษาชาวจีนจำนวน 20 คน
3. ศึกษาจากแบบทดสอบ ซึ่งได้แก่แบบทดสอบการแปล (translation) จากภาษาแม่เป็นภาษาอังกฤษเพื่อหาข้อผิดพลาดทางวากยสัมพันธ์

1.3 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องในงานวิจัย

อิทธิพลข้ามภาษา (cross-linguistic influence) หรืออาจถูกเรียกว่า การถ่ายโอนภาษา (language transfer) การแทรกแซงภาษา (linguistic interference) การปนภาษา (language mixing) อิทธิพลภาษาแม่ (native language influence) และบทบาทของภาษาแม่ (role of mother tongue) ล้วนแต่กล่าวถึงปรากฏการณ์ภาษาเดียวกัน ซึ่งในงานวิจัยนี้จะใช้คำว่า อิทธิพลข้ามภาษาและการถ่ายโอนภาษา

ภาษาที่สอง (Second language) ในงานวิจัยนี้ไม่ได้หมายถึงแค่ภาษาที่สองเท่านั้น แต่ยังรวมถึงภาษาที่สาม ภาษาที่สี่ หรืออื่นๆที่ได้เรียนรู้หลังจากภาษาแม่แล้ว ซึ่งในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจะใช้คำว่า ภาษาเป้าหมายแทนภาษาอื่นๆที่ไม่ใช่ภาษาแม่

ข้อผิดพลาด (errors) ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาหาข้อผิดพลาด ดังที่บราวน์ (Brown 2000) ได้กล่าวว่าในความเป็นจริงแล้วข้อผิดพลาด (error) และความผิดพลาด (mistake) เป็นปรากฏการณ์ทางภาษาที่ไม่เหมือนกัน ความผิดพลาด กล่าวคือ ข้อผิดพลาดของผู้ใช้ภาษาซึ่งอาจจะเกิดจากการเดาสุ่มหรือการพลั้งเผลอ เป็นการไม่สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง ซึ่งความผิดพลาดที่เกิดขึ้นนี้ไม่ได้เป็นผลมาจากการขาดความรู้ แต่เป็นผลมาจากการลืมหูลืมตาชั่วคราว หรือความไม่สมบูรณ์ในกระบวนการใช้ภาษา หากแต่มีการระมัดระวังมากขึ้น ความผิดพลาดก็จะแก้ไขได้เอง

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ผู้วิจัยทบทวนวรรณกรรมในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยแบ่งเป็น 2 ส่วน โดยแบ่งเป็นงานวรรณกรรม 2 ส่วน ในส่วนแรกผู้วิจัยทบทวนแนวคิดทฤษฎีพื้นฐานซึ่งเป็นพื้นฐานในการศึกษาปัญหาการเรียนภาษาที่สองของผู้เรียน (Second language acquisition) ซึ่งได้แก่ การวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive analysis) การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error analysis) การศึกษาภาษาในระหว่าง (Interlanguage study) และ อิทธิพลข้ามภาษา (Cross-linguistic influence) ในส่วนที่สองผู้วิจัยทบทวนงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่สองดังนี้

2.1 แนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน

2.1.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis)

ในช่วงกลางศตวรรษที่ 20 งานวิจัยทางด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์ที่ได้รับความสนใจมากที่สุดคือการศึกษาคู่ภาษาที่ต่างกัน ทำให้เกิดการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งความเหมือนและความต่างของคู่ภาษาจำนวนมาก นำไปสู่การเกิดข้อสมมุติฐานการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis) ขึ้น

ลาโด (1957:2) กล่าวว่าผู้เรียนแต่ละคนมักจะนำรูปแบบและความหมายรวมทั้งวัฒนธรรมของของภาษาแม่ตนไปใช้กับภาษาต่างประเทศที่เรียน ไม่ว่าจะเป็นเวลาพูดหรือแสดงท่าทางต่าง ๆ รวมถึงเวลาตีความหรือเข้าใจภาษาและวัฒนธรรมของภาษาต่างประเทศที่เรียน

Individuals tend to transfer the forms and meanings and the distribution of forms and meanings of their native language and culture to the foreign language and culture — both productively and when attempting to speak the language and to act in the culture and receptively when attempting to grasp and understand the language and culture as practiced by natives.

(Lado, 1957:1-2)

จากแนวความคิดดังกล่าวทำให้ลาโด (อ้างในบราวน์ 2000: 208-209) ให้ความสำคัญกับการเปรียบเทียบโดยกล่าวว่า การเปรียบเทียบระหว่างภาษาแม่และภาษาต่างประเทศมีความสำคัญต่อความยากง่ายในการเรียนภาษาต่างประเทศ กล่าวคือหากรูปภาษาที่เรียนมีความใกล้เคียงกับภาษาแม่ การเรียนภาษาจะเป็นเรื่องง่ายสำหรับผู้เรียน ในทางตรงกันข้ามหากรูปภาษาที่เรียนแตกต่างจากภาษาแม่ การเรียนภาษาก็จะเป็นเรื่องยากสำหรับผู้เรียน

.....in the comparison between native and foreign languages lies the key to ease or difficulty in foreign language learning... Those elements that are similar to [the learner's] native language will be simple for him and those that are different will be difficult.

(Lado, 1957:1-2)

จากแนวความคิดข้างต้นแสดงให้เห็นแนวคิดของลาโดที่เชื่อว่าการศึกษากการเปรียบเทียบนั้นเป็นเครื่องมือสำคัญในการสอนภาษาต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ฟรีส (Fries, 1945) ที่อ้างว่าในการสอนภาษาที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดนั้นจะต้องอาศัยการเปรียบเทียบภาษาแม่ควบคู่ไปกับภาษาที่เรียนอย่างเป็นระบบ

The most efficient materials are those that are based upon a scientific description of the language to be learned, carefully compared with a parallel description of the native language of the learner.

(Fries, 1945:9)

นอกจากนี้ บานาธี แทรกเกอร์ และ แวดเดอร์ (Banathy, Trager and Waddle อ้างใน บราวน์ 2000:208-209) ได้กล่าวว่า ความแตกต่างด้านภาษาที่เกิดขึ้นในภาษาต่างประเทศ จะทำให้ผู้เรียนสามารถเทียบได้กับความแตกต่างระหว่างโครงสร้างภาษาแม่และโครงสร้างภาษาเป้าหมายของผู้เรียน

การศึกษาความแตกต่างของภาษาแม่และภาษาเป้าหมายของผู้เรียนจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ จากข้ออ้างของลาโด (Lado, 1957) ฟรีส (Fries, 1945) และบานาธีและคณะ (Banathy et al., 1966) ข้างต้นทำให้นักวิจัยหลายคนพยายามที่จะทำนายการถ่ายโอนภาษาในการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียน โดยพิจารณาจากความเหมือนและความแตกต่างลักษณะต่างๆในภาษาแม่และภาษาเป้าหมาย (Stockwell, Bowen, and Martin, 1965 and Prator, 1967) ทำให้เกิดแนวความคิดเรื่องข้อสมมุติฐานการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Contrastive Analysis Hypothesis) ขึ้นในเวลาต่อมา

สต็อคเวล โบเวน และมาร์ติน (Stockwell, Bowen, and Martin:1965) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับระดับของความยาก (hierarchy of difficulty) ซึ่งจะทำให้ครูและนักภาษาศาสตร์สามารถที่จะทำนายความยากของลักษณะทางภาษาของภาษาเป้าหมายได้ สต็อคเวลและคณะได้แบ่งระดับของความยากของภาษาเป็น 2 ลักษณะ คือ ความยากด้านเสียงและความยากด้านโครงสร้างไวยากรณ์ โดยความยากด้านเสียงจะแบ่งเป็น 8 ระดับตามแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องการถ่ายโอนภาษา (transfer) สำหรับความยากด้านโครงสร้างไวยากรณ์นั้น สต็อคเวลและคณะได้แบ่งความยากของภาษาที่มีความแตกต่างกันออกเป็น 16 ระดับ เช่นเดียวกับเพลเตอร์ (Prator:1967) ที่ได้จัดประเภทของความยากเป็น 6 ระดับตามลำดับจากมากไปน้อย เพื่ออธิบายลักษณะทั้งทางด้านเสียงและโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาแม่และภาษาเป้าหมาย ดังนี้

ระดับศูนย์ Transfer คือ การไม่พบความแตกต่างระหว่างสองภาษา ทำให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนเสียง โครงสร้าง หรือคำจากภาษาแม่ไปยังภาษาเป้าหมายได้โดยง่าย

ระดับหนึ่ง Coalescence คือ คำสองคำในภาษาแม่รวมกันกลายเป็นคำเดียวในภาษาเป้าหมาย ทำให้ผู้เรียนต้องมองข้ามความต่างของคำทั้งสองที่ผู้เรียนเคยชินมา

ระดับสอง Underdifferentiation คือ คำหนึ่งคำในภาษาแม่ไม่ปรากฏในภาษาเป้าหมาย ทำให้ผู้เรียนต้องเลี่ยงคำนั้น

ระดับสาม Reinterpretation คือ คำหนึ่งคำซึ่งปรากฏในภาษาแม่มีรูปหรือความหมายใหม่ในภาษาเป้าหมาย

ระดับสี่ Overdifferentiation คือ คำใหม่คำหนึ่งในภาษาเป้าหมายหากพบว่ามี ความคล้ายคลึงกับคำในภาษาแม่ ทำให้ผู้เรียนต้องรู้คำๆ นั้น

ระดับห้า Split คือ คำหนึ่งคำในภาษาแม่กลายเป็นคำสองคำ หรือมากกว่าใน ภาษาเป้าหมาย ทำให้ผู้เรียนต้องรู้ความแตกต่างของคำใหม่

วาร์ดฮอฟ (Wardhaugh อ้างในบราวน์ 2000: 211) ได้แบ่งประเภทของสมมติฐานของการ วิเคราะห์เปรียบเทียบเป็น 2 ประเภท คือ

1. สมมติฐานการวิเคราะห์เปรียบเทียบแบบล่งหน้า (Strong version of CAH) เป็นการ พยากรณ์ หรือทำนายสิ่งที่จะเป็นปัญหาหรือสิ่งที่จะไม่เป็นปัญหาในการเรียนภาษาเป้าหมายก่อนการ เรียน ทำได้โดยนำระบบต่าง ๆ ของภาษาที่หนึ่งไปเปรียบเทียบกับของภาษาที่สอง หรือภาษาเป้าหมาย

2. สมมติฐานการวิเคราะห์เปรียบเทียบแบบตามหลัง (Weak version of CAH) เป็นการให้ ความสำคัญกับการแทรกแซงระหว่างภาษา โดยหากมีการแทรกแซงเกิดขึ้นจริงก็จะสามารถอธิบาย ระดับความยากได้ ซึ่งความยากของภาษานั้นจะเป็นการวินิจฉัยข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นหลังการเรียน โดยนำข้อ ผิดมาพิจารณาอย่างมีระบบหรือเรียกว่าการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (error analysis)

อย่างไรก็ตามการอธิบายการเรียนรู้ภาษาที่สองโดยใช้วิธีการทำนายระดับของความยาก โดยวิธีการเปรียบเทียบไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งบราวน์ (Brown, 1987:211) ได้ให้เหตุผล ดังนี้ ประการแรก การทำนายระดับความยากเป็นวิธีการที่ง่ายไป เนื่องจากไม่มีการอธิบายเรื่องความ ต่างด้านเสียง หน่วยเสียงและไวยากรณ์โดยละเอียด อีกประการหนึ่งคือ แม้ว่าจะมีการแบ่งระดับความ ยากออกเป็น 6 ระดับ แต่การตัดสินว่าความแตกต่างของภาษาแม่และภาษาเป้าหมายลักษณะใดควร จะถูกจัดอยู่ในระดับของความยากใดเป็นเรื่องที่ยาก สอดคล้องกับ วาร์ดฮอฟ (Wardhaugh, 1970:126) ที่เชื่อว่าการทำนายระดับความยากโดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบนั้นเป็นไปได้ยากและไม่ ได้ผล จุดอ่อนเหล่านี้ทำให้เกิดแนวคิดใหม่ในการวิเคราะห์ภาษาของผู้เรียน (learner language) นั้น คือแนวคิดการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด

2.1.2 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error analysis)

การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดเป็นการศึกษาข้อผิดพลาดอย่างเป็นระบบได้แก่ การรวบรวม แยกแยะ อธิบาย บรรยายและประเมินข้อผิดพลาดทั้งหมดจากการเก็บรวบรวมข้อผิดพลาดทั้งหมดของผู้เรียน โดยพยายามที่จะเปรียบเทียบข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นกับภาษาเป้าหมาย

แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดต่างจากแนวความคิดการวิเคราะห์เปรียบเทียบต่างที่ บราวน์ (Brown 2000) ให้ความเห็นว่า การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดเป็นการศึกษาข้อผิดพลาดที่เกิดจากสาเหตุที่เป็นไปได้ทั้งหมด ไม่เฉพาะแต่ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการถ่ายโอนแบบลบ (negative transfer) เท่านั้น สอดคล้องกับโทริโงส (Torrijos, 2009) ที่กล่าวว่า สิ่งที่เป็นความท้าทายของแนวความคิดการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด คือ การตัดสินประเภทของข้อผิดพลาด เนื่องจากข้อผิดพลาดบางประเภทไม่ได้เกิดจากการถ่ายโอนจากภาษาแม่ไปยังภาษาเป้าหมาย แต่อาจเป็นเพราะสาเหตุอื่น หรืออาจเป็นเพราะกระบวนการเรียนรู้

บราวน์ (Brown, 2000:218) กล่าวว่า การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดเข้ามาแทนที่การวิเคราะห์เปรียบเทียบเนื่องด้วยเหตุผล 2 ประการ ประการแรก ข้อผิดพลาดของผู้เรียนทั้งหมดไม่ได้เกิดจากการวิเคราะห์ความต่างระหว่างภาษาแม่และภาษาเป้าหมาย มีข้อผิดพลาดบางอย่างเท่านั้นที่เกิดจากภาษาแม่ ประการที่สอง ผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาแตกต่างกันอย่างมากมีแนวโน้มที่จะเกิดข้อผิดพลาดแบบเดียวกันในการเรียนภาษาเป้าหมาย จึงกล่าวได้ว่าข้อผิดพลาดอาจเกิดขึ้นเนื่องจากหลายสาเหตุ เช่น การแทรกแซงของภาษาแม่ไปยังภาษาเป้าหมาย ปริบททางภาษาศาสตร์สังคมในการสื่อสาร กระบวนการรับรู้ หรือภาษาศาสตร์จิตวิทยา ซึ่งสาเหตุที่เป็นไปได้เหล่านั้นนับว่าเป็นตัวแปรที่ส่งผลกระทบอย่างมากต่อข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น

ดังนั้นแนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดเป็นอีกแนวคิดหนึ่งที่พยายามจะอธิบายและหาสาเหตุของปัญหาในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ภายหลังจากที่พบข้อเท็จจริงว่า มีข้อผิดพลาดข้อที่ไม่ได้เกิดจากการแทรกแซงของภาษาแม่ ตามที่ทฤษฎีการศึกษาเปรียบเทียบต่างได้ทำนายไว้

คอร์ดอร์ (Corder, 1967) จึงเสนอว่าควรมีการพิจารณาสิ่งที่เรียกว่าข้อผิดพลาดเสียใหม่เนื่องจากลักษณะข้อผิดพลาดในกลุ่มผู้เรียนภาษาต่างประเทศ บางลักษณะคล้ายกับข้อผิดพลาดที่พบในกลุ่มเด็กที่เรียนภาษาดังกล่าวเป็นภาษาแม่ คอร์ดอร์มีความเห็นว่าทั้งผู้เรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาแม่ต่างมีกระบวนการเรียนภาษาที่คล้าย ๆ กัน กล่าวคือมีการตั้งข้อสมมติฐานเกี่ยวกับภาษานั้น ๆ จากข้อมูลภาษาที่เขาได้รับและทดสอบสมมติฐานซึ่งเหมือนกับการลองผิดลองถูก ดังนั้นข้อผิดพลาดนอกจากจะเป็นสิ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้แล้วยังเป็นสิ่งจำเป็นต่อกระบวนการเรียนรู้ภาษา ดังนั้นสิ่งที่ควรทำคือศึกษาข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น หาคำอธิบายและหาทางแก้ไขเพื่อให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนให้มากที่สุด สอดคล้องกับแนวคิดของแกส (Gass, 2004) ที่กล่าวถึงวิธีการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการศึกษาเรื่องการเรียนรู้ภาษาที่สองโดยชี้ให้เห็นว่า ทั้งครูผู้สอนและนักวิจัยให้ความสนใจกับการทำนายข้อผิดพลาดที่คาดว่าจะเกิดมากเกินไป แต่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับสิ่งที่ผู้เรียนทำ

ในช่วงปลายทศวรรษ 1960 นักวิจัยและครูผู้สอนภาษาหลายคนเชื่อว่า ข้อผิดพลาดของผู้เรียนที่เกิดจากการสร้างระบบของภาษาขึ้นมาใหม่นั้นจำเป็นต้องวิเคราะห์อย่างระมัดระวัง เนื่องจากข้อผิดพลาดเหล่านี้อาจเป็นกุญแจสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองได้ ความสนใจในการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดมีมากขึ้นภายหลังจากที่คอร์ดอร์ (Corder, 1967) ได้เขียนบทความเรื่อง "The

significance of Learners' errors" ทำให้มีการมองข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นว่าเป็นสิ่งที่สะท้อนความรู้ทางภาษาที่สองของผู้เรียน กล่าวคือ ข้อผิดพลาดของผู้เรียนจะเป็นหลักฐานที่แสดงระบบภาษาที่ผู้เรียนใช้ หรือเรียนรู้ ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง คอร์ดอร์อธิบายว่าผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการศึกษาข้อผิดพลาดจะเป็นประโยชน์หลายประการคือ

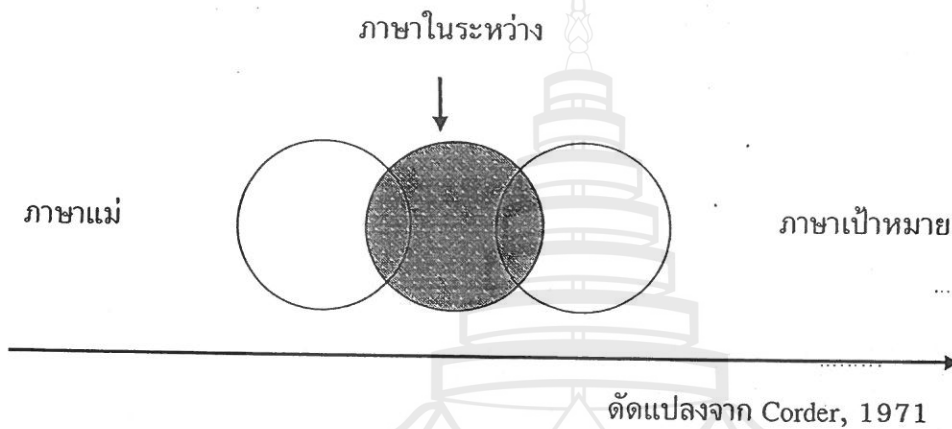
- 1) เป็นประโยชน์แก่ตัวผู้สอน ข้อผิดพลาดช่วยให้ทราบว่าผู้เรียนได้เรียนรู้ไปแค่ไหน และมีอะไรบ้างที่จะต้องเรียนรู้อีก
- 2) เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนเอง ข้อผิดพลาดเป็นเครื่องมือที่จะช่วยผู้เรียนเรียนรู้ครั้งต่อไปได้
- 3) เป็นประโยชน์แก่นักวิจัย ข้อผิดพลาดเป็นหลักฐานให้กับนักวิจัยทำให้ทราบว่าผู้เรียนเรียนรู้ภาษาได้อย่างไร ตลอดจนทราบว่าผู้เรียนใช้กลวิธีหรือขั้นตอนต่าง ๆ ในการเรียนรู้ภาษาอะไรบ้างช่วยให้ทราบว่าคนเราเรียนรู้ภาษาได้อย่างไร มีกระบวนการและลำดับขั้นในการเรียนรู้อย่างไรบ้าง

คอร์ดอร์ (Corder, 1973) กล่าวถึงลักษณะของข้อผิดพลาดที่สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ ข้อผิดพลาดที่เป็นระบบ เป็นข้อผิดพลาดที่สามารถทำนายได้ว่าจะเกิดกับผู้เรียนกับอีกประเภทหนึ่งคือ ข้อผิดพลาดที่ไม่เป็นระบบ เป็นข้อผิดพลาดที่ไม่สามารถทำนายได้ คอร์ดอร์มีความเห็นว่าข้อผิดพลาดของผู้เรียนอาจเริ่มต้นจากการคาดเดาเป็นอันดับแรก หรือที่เรียกว่าข้อผิดพลาดระยะก่อนเป็นระบบ (Pre-systematic stage errors) ซึ่งเป็นระยะที่ผู้เรียนยังไม่สามารถแก้ไขหรืออธิบายข้อผิดพลาดที่ตนสร้างขึ้นได้ เนื่องจากเป็นระบบที่ผู้เรียนยังไม่เกิดการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ข้อผิดพลาดที่ผู้เรียนสร้างขึ้นก็จะพัฒนามาสู่ระยะที่เรียกว่าข้อผิดพลาดระยะเป็นระบบ (Stage of systematic errors) เป็นระยะที่ผู้เรียนสร้างสมมติฐานและทดสอบสมมติฐานของตนเองเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองกำลังเรียนรู้อยู่ในขณะนั้นผู้เรียนไม่สามารถแก้ไข แต่สามารถอธิบายข้อผิดพลาดของตนเองได้ ส่วนข้อผิดพลาดระยะสุดท้ายคือ ข้อผิดพลาดระยะหลังเป็นระบบ (Post-systematic errors) เป็นระยะที่ผู้เรียนค้นพบรูปแบบการใช้ภาษาที่ถูกต้องแต่ผู้เรียนอาจใช้ผิดในบางครั้ง ผู้เรียนจึงสามารถอธิบายและแก้ไขข้อผิดพลาดได้เนื่องจากผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แล้ว

ดังนั้นการศึกษาภาษาของผู้เรียนโดยใช้แนวคิดทฤษฎีการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจึงมีจุดประสงค์ที่จะศึกษาข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียนรู้ภาษาที่สอง รวมทั้งหาคำอธิบายสาเหตุของข้อผิดพลาดซึ่งมักจะเกิดจากกลวิธีการเรียนรู้มากกว่าที่จะเกิดจากความแตกต่างทางโครงสร้างของภาษาแม่กับภาษาที่สอง ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นอาจมีลักษณะคล้ายกับข้อผิดพลาดของเด็กที่เรียนภาษาแม่ และเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญหาในระหว่างการเรียนรู้ภาษา แนวคิดดังกล่าวนำไปสู่การศึกษาภาษาในระหว่าง (interlanguage) ในเวลาต่อมา

2.1.3 การวิเคราะห์ภาษาในระหว่าง (Interlanguage)

ในกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง (second language acquisition) ของผู้เรียนนั้น พบรูปแบบของภาษาชนิดหนึ่งของผู้เรียน ซึ่งเซลลิงเกอร์ (Selinker, 1972) เรียกภาษาดังกล่าวนี้อีกว่า ภาษาในระหว่าง (interlanguage) ซึ่งเป็นภาษาที่เกิดขึ้นในขณะที่กำลังพัฒนาไปสู่ภาษาเป้าหมาย พร้อมทั้งให้คำจำกัดความว่าภาษาในระหว่างนี้เป็นภาษาที่เป็นระบบ เป็นสิ่งที่สามารถแยกออกมาและสังเกตได้ เกิดขึ้นเนื่องจากความพยายามสร้างรูปภาษาให้เป็นไปตามบรรทัดฐานของภาษาเป้าหมายของผู้เรียน แนวคิดเรื่องภาษาในระหว่างของเซลลิงเกอร์นี้สามารถอธิบายด้วยแผนภาพดังนี้

แผนภาพที่ 1: แสดงลักษณะของภาษาในระหว่างตามแนวคิดของเซลลิงเกอร์

เซลลิงเกอร์กล่าวว่า ภาษาในระหว่างขึ้นอยู่กับกระบวนการทางภาษาศาสตร์จิตวิทยา 5 กระบวนการคือ

- 1) การถ่ายโอนภาษา (Language Transfer) หมายถึงการที่ผู้เรียนถ่ายโอนลักษณะของภาษาที่หนึ่งมายังภาษาที่สอง
- 2) การวางนัยทั่วไปเกินเหตุ (Overgeneralization of L2 Rules) หมายถึงการที่ผู้เรียนใช้กฎภาษาที่สองเกินเหตุ การวางนัยทั่วไปเกินเหตุเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนพยายามจะสร้างข้อสรุปเกี่ยวกับกฎในภาษาที่สองและพยายามจะใช้ข้อสรุปที่ได้ในบริบททางภาษาที่แตกต่างกัน
- 3) การถ่ายโอนที่เกิดจากการฝึกฝน (Transfer of Training) หมายถึงการที่ผู้เรียนใช้รูปแบบหรือโครงสร้างภาษาที่ได้จากการถ่ายทอดที่ไม่ถูกต้องของผู้สอน รวมถึงการที่ผู้เรียนทดลองใช้สิ่งที่ตนเองสังเกตได้จากการเรียนในชั้นเรียน
- 4) กลวิธีการเรียนภาษาที่สอง (Strategies of L2 Learning) หมายถึงการที่ผู้เรียนพยายามฝึกฝนกลวิธีการเรียนภาษาเพื่อให้เอื้อต่อการเรียนภาษาที่สองของตนซึ่งรวมถึงการทำให้กฎเกณฑ์ต่างๆ ในการเรียนภาษาที่สองง่ายขึ้นด้วย
- 5) กลวิธีการสื่อสาร (Communication Strategies) หมายถึงการที่ผู้เรียนคิดค้นกลวิธีเพื่อใช้ในการสื่อสารทั้ง ๆ ที่ความสามารถในการสื่อสารยังไม่ดีพอ นอกจากนี้ความซับซ้อนทางโครงสร้างของภาษาและวัฒนธรรมในภาษาเป้าหมายทำให้ผู้เรียนต้องปรับกลวิธีเพื่อเอื้อต่อการสื่อสาร

ริชาร์ด (Richards, 1971) กล่าวว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในภาษาระหว่าง (intralingual errors) หรือข้อผิดพลาดที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ (developmental errors) ได้แก่ การสรุปเกินเหตุ (Overgeneralization) การเพิกเฉยต่อกฎ (Ignorance of rule restrictions) การใช้กฎที่ไม่สมบูรณ์ (Incomplete application of rules) และการตั้งข้อสมมุติฐานที่ผิด (False concepts hypothesized)

ต่อมา ริชาร์ด (Richards, 1974) ได้แบ่งประเภทของข้อผิดพลาดเป็น 3 ประเภท โดยพิจารณาจากสาเหตุเป็นหลักคือ ข้อผิดพลาดที่เกิดจากอิทธิพลของภาษาแม่ (Interlingual errors) ข้อผิดพลาดที่เกิดจากความซับซ้อนของระบบโครงสร้างในภาษาที่สอง (Intralingual errors) และข้อผิดพลาดที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ (Developmental errors)

บราวน์ (Brown, 1980) ได้แบ่งประเภทของข้อผิดพลาดออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ 1) การถ่ายโอนระหว่างภาษา (Interlingual transfer) คือ ในช่วงแรกของการเรียนภาษาที่สอง ภาษาแม่เป็นภาษาเดียวที่ผู้เรียนสามารถใช้ ดังนั้นจึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงการแทรกแซงได้ 2) การถ่ายโอนภายในภาษา (Intralingual transfer) คือ เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาใหม่ จึงเกิดการถ่ายโอนภายในภาษาเป้าหมาย 3) บริบทของการเรียน (Context of learning) ได้แก่ คำอธิบายที่ผิดของครู การอธิบายโครงสร้างในหนังสือที่ไม่ถูกต้อง รูปแบบของบริบทที่ไม่เหมาะสม คำศัพท์ที่สับสนเนื่องจากคำอธิบายที่ใกล้เคียงกัน และรูปของภาษาที่เป็นทางการไป 4) กลวิธีการสื่อสาร (Communication strategies) คือ ในการที่จะเข้าใจเนื้อหา ผู้เรียนอาจจะใช้วิธีการบางอย่าง เช่น การบัญญัติศัพท์ การพูดอ้อม การใช้คำที่มีรากศัพท์เดียวกันผิด และการสร้างรูปแบบภาษาลงหน้า

2.1.4 การวิเคราะห์อิทธิพลข้ามภาษา (Cross-linguistic influence)

จากการศึกษาวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ข้อผิดพลาดเป็นผลจากการถ่ายโอนภาษา (transfer) หรืออาจถูกเรียกว่าอิทธิพลภาษาแม่ (Corder, 1967) หรืออิทธิพลข้ามภาษา (Odlin, 1989) หรืออิทธิพลภาษาดั้งเดิม (Gass, 1996)

การถ่ายโอนภาษาเป็นการถ่ายโอนลักษณะหรือรูปแบบของภาษาใดภาษาหนึ่งที่เรียนรู้มาก่อนมาใช้ในการกระบวนการเรียนรู้ภาษาอีกภาษาหนึ่ง แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนถูกนำมาใช้ในการอธิบายปัญหาการเรียนภาษาต่างประเทศ มีนักวิจัยหลายท่านกล่าวถึงการถ่ายโอนดังนี้

Odlin (1989) กล่าวว่า การถ่ายโอนเป็นอิทธิพลที่เกิดจากความเหมือนและความต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาที่สองหรือภาษาอื่นๆ และอาจเกิดจากการรับรู้ภาษาอื่นๆ ที่ไม่สมบูรณ์ การถ่ายโอนสามารถเกิดได้หลายระดับ ตั้งแต่ เสียง หน่วยคำ วากยสัมพันธ์ ประโยค และวัจนปฏิบัติศาสตร์

ทากาฮาชิ และบีบี (Takahashi & Beebe, 1993) กล่าวว่า การถ่ายโอนประกอบด้วยอิทธิพลข้ามภาษา (cross-linguistic interference) และการถ่ายโอนข้ามภาษา (cross-linguistic transfer) อย่างไรก็ตาม เคลเลอร์แมนและเชอร์วูด (Kellerman & Sherwood, 1986) ไม่เห็นด้วยกับแนวคิดดังกล่าว โดยกล่าวว่าอิทธิพลข้ามภาษาไม่เหมือนกับการถ่ายโอนเนื่องจากการถ่ายโอนเป็นลักษณะหรือรูปแบบทางภาษาจากภาษาที่หนึ่งไปยังภาษาเป้าหมาย โดยไม่ดูผลกระทบของภาษาในระหว่าง

ในขณะที่อิทธิพลข้ามภาษากล่าวถึงการแทรกแซงของภาษาแม่ เช่น การหลีกเลี่ยง ข้อจำกัดของภาษาแม่ที่มีต่อการเรียนและการใช้ภาษาที่สอง และผลกระทบของภาษาในระหว่างอื่น ๆ แนวคิดดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษาแม่และภาษาที่สองของผู้เรียน เคลเลอร์แมนและเชอร์วูด (Kellerman & Sherwood, 1986) ได้อธิบายว่าลักษณะใดก็ตามที่แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาษาของผู้เรียนก่อนหน้าและภาษาที่ผู้เรียนต้องการเรียนเรียกลักษณะดังกล่าวว่าอิทธิพลข้ามภาษา

โทริโจส (Torrijos, 2009) ได้กล่าวถึงการศึกษาอิทธิพลข้ามภาษาว่ามีความสำคัญและได้รับความสนใจเพิ่มขึ้นในกลุ่มนักวิจัยทางด้านกระบวนการเรียนภาษาที่สองของผู้เรียน (Second language acquisition) การสัมผัสภาษา (Language contact) และภาษาศาสตร์ประยุกต์ (Applied linguistics)

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษาของ ริชาร์ด (Richards, 1971) พบว่าข้อผิดพลาดที่เกิดจากการแทรกแซงของภาษาแม่มีอยู่ร้อยละ 53 ในขณะที่ข้อผิดพลาดที่เกิดจากความซับซ้อนของระบบโครงสร้างในภาษาที่สอง และข้อผิดพลาดที่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้มีร้อยละ 31 ข้อผิดพลาดทั้ง 2 ประเภทนี้สะท้อนให้เห็นความรู้ทางภาษาของผู้เรียนในระยะต่าง ๆ ทั้งนี้ ได้มีผู้ทำการศึกษาเปรียบเทียบอัตราส่วนของข้อผิดพลาดทั้ง 2 ประเภทดังกล่าวก็พบว่า ข้อผิดพลาดทั้ง 2 ประเภทนี้ มีอยู่เป็นจำนวนไม่น้อย

นอกจากนี้งานวิจัยของ เทย์เลอร์ (Taylor, 1975) ยังพบว่า ผู้เรียนภาษาที่สองที่มีความสามารถทางภาษาในระดับต้น มักจะมีข้อผิดพลาดที่เกิดจากอิทธิพลของภาษาแม่ เนื่องจากยังมีความรู้ในภาษาที่สองไม่มากนัก จึงต้องอาศัยกฎเกณฑ์ของภาษาแม่ ในขณะที่ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับปานกลางจะมีข้อผิดพลาดที่เกิดจากความซับซ้อนของระบบโครงสร้างในภาษาที่สอง และเกิดจากกระบวนการเรียนรู้

อย่างไรก็ตามพบว่าการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดยังมีข้อจำกัดคือ เป็นแนวคิดที่ให้ความสนใจกับข้อผิดพลาดมากเกินไป ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว ไม่เพียงแต่ข้อผิดพลาดเท่านั้นที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะภาษา แต่การแก้ไขข้อผิดพลาดก็มีความสำคัญกับด้วยเช่นกัน สาเหตุอีกประการหนึ่งที่ทำให้การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดเป็นปัญหา คือ ในการเรียนภาษาความเข้าใจในภาษามีความสำคัญพอๆกับการใช้ภาษา แต่หลายปีที่ผ่านมา งานวิจัยจำนวนมากแสดงให้เห็นว่าการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดไม่สามารถอธิบายเรื่องกลวิธีการหลีกเลี่ยงได้ ดังเช่นงานวิจัยของ แซ็คเตอร์ (Schachter, 1974) พบว่าการสรุปข้อผิดพลาดเกี่ยวกับคุณูปประโยชน์ไม่ถูกต้อง เนื่องจากผู้พูดชาวญี่ปุ่นหลีกเลี่ยงการใช้คุณูปประโยชน์อย่างมาก ทำให้ไม่พบข้อผิดพลาดเกี่ยวกับคุณูปประโยชน์ลักษณะนี้มาก อย่างไรก็ตามการไม่พบข้อผิดพลาดไม่ได้แสดงถึงความสามารถทางภาษาของผู้พูด เนื่องจากว่าผู้เรียนอาจจะหลีกเลี่ยงโครงสร้างที่พบว่าเป็นเรื่องยากสำหรับผู้เรียนก็เป็นได้ ประการสุดท้าย การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทำให้เราให้ความสนใจกับภาษาใดภาษาหนึ่ง มากกว่าที่จะมองลักษณะที่เป็นสากลของภาษา แกส (Gass, 1988) แนะนำว่า นักวิจัยควรให้ความสำคัญกับลักษณะของภาษาที่มีเหมือนกันทุก ๆ ภาษา ดังนั้นระบบภาษาในการเรียนภาษาที่สองอาจจะสะท้อนภาษาแม่หรือภาษาเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ควรที่จะแสดงลักษณะสากลของภาษามากกว่า

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงชั้นปีที่1 ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2551 จำนวนทั้งหมด 40 คน ซึ่งแบ่งเป็นนักศึกษาชาวไทยสาขาภาษาอังกฤษ สำนักวิชาศิลปศาสตร์ จำนวน 20 คน และนักศึกษาชาวจีนสาขาภาษาและวัฒนธรรมไทย สำนักวิชาศิลปศาสตร์ จำนวน 20 คน จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ใบมอบหมายงานแปลโดยผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างแปลเนื้อเรื่องจากภาษาแม่ของกลุ่มตัวอย่างเป็นภาษาอังกฤษ โดยเนื้อเรื่องสำหรับการแปลเป็นเนื้อเรื่องชนิดเดียวกันทั้งหมด ความยาวของงานแปลประมาณ 15 ประโยค รูปแบบและเนื้อเรื่องการแปลสำหรับกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมีดังแสดงด้วยภาพต่อไปนี้

Direction: Translate the text below into English.

“ กานดาเป็นเด็กสาวที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวของกานดามีทั้งหมด 4 คน คุณพ่อคุณแม่ของกานดามีอาชีพเป็นตำรวจ พี่สาว ชื่อเล่นชื่อ พลอย อายุ 16 ปี ทุกวันเสาร์ คุณแม่จะพากานดาไปกับพี่สาวไปเรียนพิเศษที่สยาม ส่วนวันอาทิตย์ครอบครัวของกานดาชอบไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ไปกินข้าว บางครั้งก็ไปดูหนัง ถ้าไม่ไปไหน คุณแม่ก็จะทำกับข้าวให้กิน ช่วงปิดเทอมครอบครัวของกานดามักจะไปเที่ยวทะเล ปีที่แล้วครอบครัวของกานดาไปเที่ยวที่ชลบุรี เพราะใกล้และมีที่เที่ยวเยอะ กานดาอยากเรียนศิลปะแต่พ่อกับแม่อยากให้กานดาเรียนหมอ เพราะจะได้ช่วยเหลือคนอื่น ”

แผนภาพที่2: แสดงงานแปลสำหรับกลุ่มผู้เรียนชาวไทย

Direction: Translate the text below into English.

“Kanda 有一个幸福的家庭，她家一共有 4 口人。她的爸爸妈妈都是警察，她还有一个姐姐，她姐姐的小名叫 “ploy” 今年 16 岁。每一个星期六，妈妈都会带她和姐姐去 Siam 上补习班。星期天，他们家经常去超市，去吃饭，有时候也去看电影。如果没有出去，妈妈会在家里左好多好吃的菜给她吃。放假的时候，他们家经常到海边去。去年他们去了 Chonburi，他们去那儿因为那儿比较近而且有很多地方可以出去玩。Kanda 想学习艺术，但是他父母想让她学医，这样她可以帮助其他人。”

แผนภาพที่ 3: แสดงงานแปลสำหรับกลุ่มผู้เรียนชาวจีน

3.3 การสร้างเครื่องมือ

1. จัดทำร่างใบมอบหมายงานแปล โดยเนื้อหาของเรื่องที่แปลเป็นการบรรยายข้อมูล กิจกรรมทั่วไปของบุคคลต่างๆ โดยมีหน่วยคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ส่วนใหญ่ที่ไม่ซับซ้อนมาก
2. จัดทำแบบฟอร์มบันทึกข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของแต่ละกลุ่มตัวอย่างโดยแยกเป็นรายบุคคลและรายประโยคเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในระดับหน่วยคำและวากยสัมพันธ์ต่อไป
3. ส่งใบมอบหมายงานแปลให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา
4. ปรับปรุงแก้ไขเอกสารใน 3 แล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง
5. นำใบมอบหมายงานและแบบฟอร์มที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อดำเนินการวิจัยต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยพบกลุ่มประชากร เพื่อชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับงานวิจัย วัตถุประสงค์ และผลที่คาดว่าจะได้รับจากผลของการวิจัย โดยขอความร่วมมือ ความตั้งใจในการเขียนเพื่อให้งานวิจัยลุล่วงไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตร การเรียนการสอนของสำนักวิชาศิลปศาสตร์ในอนาคตตามจุดประสงค์ของผู้วิจัย
2. ผู้วิจัยแจกใบมอบหมายงานแปล โดยให้กลุ่มตัวอย่างแปลเนื้อเรื่องทุกประโยคในใบมอบหมายงานแปล ซึ่งจะต้องทำจนเสร็จโดยใช้เวลา 1.00 ชั่วโมง
3. ผู้วิจัยรวบรวมงานเขียนของกลุ่มตัวอย่างเพื่อดำเนินการวิเคราะห์ขั้นต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์งานของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้เรียนชาวไทยและกลุ่มผู้เรียนชาวจีนจากงานแปลทั้งหมด 40 เรื่อง ตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยระบุข้อผิดพลาดของงานเขียน โดยในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเฉพาะข้อผิดพลาด 2 ประเภทเท่านั้น คือ ข้อผิดพลาดระดับหน่วยคำและข้อผิดพลาดระดับหน่วยคำและข้อผิดพลาดระดับวากยสัมพันธ์ ในงานนี้ข้อผิดพลาดระดับหน่วยคำ หมายถึง ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเติมวิภัติปัจจัยกับคำที่ไม่เป็นไปตามรูปแบบในภาษาเป้าหมาย และข้อผิดพลาดระดับวากยสัมพันธ์ หมายถึง ข้อผิดพลาดที่เกิดจากความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์

2. ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากงานเขียน โดยวิเคราะห์รูปแบบของภาษาที่ใช้โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน โดยแบ่งเป็นงานเขียนโดยกลุ่มผู้เรียนชาวไทย และกลุ่มผู้เรียนชาวจีน ในการวิเคราะห์นั้นผู้วิจัยวิเคราะห์ทีละประโยคจำนวน 40 ประโยคในคราวเดียวกันเพื่อจำแนกข้อผิดพลาดระดับหน่วยคำ และข้อผิดพลาดระดับวากยสัมพันธ์ตามลำดับ

3. ผู้วิจัยเจแนบความถี่ของรูปแบบภาษาที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย และรูปแบบภาษาที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายในงานเขียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยการคำนวณรูปแบบของภาษาในระหว่างทั้งรูปแบบภาษาที่ตรงกับภาษาเป้าหมายและรูปแบบภาษาที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายในระดับหน่วยคำและวากยสัมพันธ์ เพื่อหาค่าร้อยละของรูปแบบของภาษาในระหว่างแต่ละประเภท ดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนความถี่ของรูปแบบภาษาในระหว่างแต่ละประเภท}}{\text{จำนวนความถี่รวมของรูปแบบภาษาในระหว่างทั้งหมด}} \times 100$$

4. ผู้วิจัยเปรียบเทียบรูปแบบของภาษาในระหว่างของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยและกลุ่มตัวอย่างชาวจีน โดยวิเคราะห์ความเหมือนและต่างของการใช้ภาษาในระหว่างของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

5. ผู้วิจัยสรุปรูปแบบของภาษาในระหว่างของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 เพื่อสะท้อนความสามารถทางภาษาของผู้เรียน และเพื่อทราบถึงข้อผิดพลาดที่เป็นปัญหาของผู้เรียนแต่ละกลุ่มนั้นว่ามีรูปแบบข้อผิดพลาดเหมือนหรือต่างกันอย่างไร ตลอดจนอภิปรายเรื่องอิทธิพลของภาษาแม่ของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาข้อผิดในงานวิจัยนี้เป็นการศึกษารูปแบบของภาษาในระหว่างในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน 2 กลุ่ม คือ ผู้เรียนชาวไทยและผู้เรียนชาวจีน โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ว่ารูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายแต่ละรูปแบบปรากฏในอัตราความถี่เป็นจำนวนเท่าใด รวมทั้งเปรียบเทียบรูปแบบของภาษาในระหว่างที่ใช้โดยผู้เรียนชาวไทยและชาวจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

ผู้วิจัยได้จำแนกรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายออกเป็นรูปแบบด้านหน่วยคำและรูปแบบด้านหน่วยวากยสัมพันธ์ รูปแบบด้านหน่วยคำในงานวิจัยนี้หมายถึง การเติมวิภัติปัจจัย (inflection) ในลักษณะเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย เช่น คำนามพหูพจน์ men เป็น mens หรือ คำกริยาอดีตกาล played เป็น plaied ส่วนรูปแบบด้านวากยสัมพันธ์หมายถึง รูปแบบที่แสดงความสัมพันธ์ด้านไวยากรณ์ ได้แก่ นามวลี กริยาวลี บุพบทวลี และหน่วยสร้างการมีอยู่

4.1 การวิเคราะห์รูปแบบด้านหน่วยคำของภาษาในระหว่าง

4.1.1 ปริมาณของรูปแบบด้านหน่วยคำ

4.1.1.1 คำนาม (Noun)

ในภาษาอังกฤษคำนามพหูพจน์พบทั้งหมด 2 ประเภท ได้แก่ (1) คำนามพหูพจน์รูปปกติที่มีหน่วยคำแสดงพหูพจน์ (regular plural noun) เช่น boy-boys (2) คำนามพหูพจน์รูปไม่ปกติที่ไม่มีหน่วยคำแสดงพหูพจน์ (irregular plural noun) ซึ่งสามารถแบ่งย่อยได้เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรก คือ คำนามพหูพจน์รูปไม่ปกติที่มีการเปลี่ยนรูปหน่วยคำเดิม (irregular changed plural noun) เช่น child-children และกลุ่มที่สอง คือ คำนามพหูพจน์รูปไม่ปกติที่มีการเปลี่ยนรูปหน่วยคำเดิม (irregular unchanged plural noun) ในภาษาอังกฤษมักพบในคำนามแสดงกลุ่มก้อน (collective noun) เช่น sheep-sheep เป็นต้น ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยพบหน่วยคำนามพหูพจน์ทั้ง 3 ประเภทที่มีรูปเบี่ยงเบนไปจากภาษาเป้าหมาย ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ปริมาณของรูปแบบด้านหน่วยคำของคำนาม

คำ	รูปแบบของภาษาในระหว่าง (กลุ่มผู้เรียนชาวไทย)		รูปแบบที่พบ ทั้งหมด (กลุ่ม ผู้เรียนชาว ไทย)	รูปแบบของภาษาในระหว่าง (กลุ่มผู้เรียนชาวจีน)		รูปแบบที่พบ ทั้งหมด (กลุ่ม ผู้เรียนชาวจีน)
	รูปแบบที่ เบี่ยงเบนจาก ภาษาเป้าหมาย	รูปแบบที่ตรง กับ ภาษาเป้าหมาย		รูปแบบที่ เบี่ยงเบนจาก ภาษาเป้าหมาย	รูปแบบที่ตรง กับ ภาษาเป้าหมาย	
1. people	6 (24%)	19 (76%)	25 (100%)	6 (20%)	24 (80%)	30 (100%)
2. police	1 (16%)	15 (94%)	16 (100%)	2 (25%)	6 (75%)	8 (100%)
3. policemen	0 (0%)	2 (100%)	2 (100%)	3 (27%)	8 (73%)	11 (100%)
4. years	6 (31%)	13 (69%)	19 (100%)	2 (12%)	15 (88%)	17 (100%)
รวม	13	49	62	13	53	66

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่าในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยพบคำนามพหูพจน์ที่มีรูปเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายในอัตราความถี่สูงสุดจากการคำนวณค่าร้อยละ คือ คำนามพหูพจน์รูปปกติที่มีหน่วยคำแสดงพหูพจน์ คือคำว่า “years” พบจำนวนทั้งหมด 19 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31 ลำดับรองลงมาคือคำว่า “people” พบจำนวนทั้งหมด 25 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24 ลำดับที่สี่คือคำว่า “police” พบจำนวนทั้งหมด 16 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16 และลำดับสุดท้ายคือคำว่า “policemen” ไม่พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย

ในกลุ่มผู้เรียนชาวจีนพบคำนามพหูพจน์รูปไม่ปกติที่มีการเปลี่ยนรูปหน่วยคำเดิมในอัตราความถี่สูงสุด คือ คำว่า “policemen” โดยพบจำนวนทั้งหมด 11 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27 ลำดับรองลงมาคือคำว่า “police” พบจำนวนทั้งหมด 8 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25 ลำดับที่สามคือคำว่า “people” พบจำนวนทั้งหมด 30 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20 และลำดับสุดท้ายคือคำว่า “years” พบจำนวนทั้งหมด 17 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12

4.1.1.2 คำคุณศัพท์ (Adjective)

คำคุณศัพท์ในภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 2 ประเภทโดยอาศัยตำแหน่งการปรากฏของคำคุณศัพท์ ได้แก่ (1) คำคุณศัพท์ประกอบหน้านาม (attributive adjective) เช่น a good student และ (2) คำคุณศัพท์หลังกริยา (predicative adjective) เช่น a student is good นอกจากนี้ คำคุณศัพท์ยังสามารถจำแนกโดยอาศัยรูปวิภัตติปัจจัยเป็น 2 ประเภท ได้แก่ (1) คำคุณศัพท์ที่ไม่มีวิภัตติปัจจัย (uninflected adjective) เช่น red large great เป็นต้น และ (2) คำคุณศัพท์ที่มีวิภัตติปัจจัย (inflected adjective) เช่น active monthly boring pleased เป็นต้น ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยพบหน่วยคำคุณศัพท์ประกอบหน้านามเท่านั้นที่มีรูปเบี่ยงเบนไปจากภาษาเป้าหมาย ดังปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ปริมาณของรูปแบบด้านหน่วยคำของคำคุณศัพท์

คำ	รูปแบบของภาษาในระหว่าง (กลุ่มผู้เรียนชาวไทย)		รูปแบบที่พบ ทั้งหมด (กลุ่ม ผู้เรียนชาวไทย)	รูปแบบของภาษาในระหว่าง (กลุ่มผู้เรียนชาวจีน)		รูปแบบที่พบ ทั้งหมด (กลุ่ม ผู้เรียนชาวจีน)
	รูปแบบที่ เบี่ยงเบนจาก ภาษาเป้าหมาย	รูปแบบที่ตรง กับ ภาษาเป้าหมาย		รูปแบบที่ เบี่ยงเบนจาก ภาษาเป้าหมาย	รูปแบบที่ตรง กับ ภาษาเป้าหมาย	
1. warm ¹	1 (20%)	4 (80%)	5 (100%)	-	-	-
2. happy ²	-	-	-	15 (88%)	2 (12%)	17 (100%)

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยพบคำคุณศัพท์ที่มีรูปเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายในอัตราความถี่สูงสุดจากการคำนวณค่าร้อยละ คือ คำคุณศัพท์ประกอบหน้านาม ได้แก่คำว่า “warm” พบจำนวนทั้งหมด 5 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20 สำหรับในกลุ่มผู้เรียนชาวจีนพบคำคุณศัพท์ประกอบหน้านามมีอัตราความถี่สูงสุด ได้แก่คำว่า “happy” โดยพบจำนวนทั้งหมด 17 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 88

¹ นอกเหนือจากการใช้คำคุณศัพท์ “warm” ซึ่งพบมากที่สุดในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยแล้ว พบคำคุณศัพท์อื่น ได้แก่คำว่า “lovely” “good” และ “happy”

² ในกลุ่มผู้เรียนชาวจีนพบการใช้คำคุณศัพท์ “happy” เพียงคำเดียวเท่านั้น

4.1.3 คำบุพบท

ในภาษาอังกฤษคำบุพบทเป็นหน่วยคำที่ต้องปรากฏร่วมกับหน้าส่วนเติมเต็ม (complement) เสมอ ซึ่งส่วนเติมเต็มนั้นอาจจะเป็นคำนามหรือคำสรรพนาม เช่น *in the morning without you* เป็นต้น คำบุพบทและส่วนเติมเต็ม หรือที่เรียกว่า คำบุพบทวลี (prepositional phrase) นั้นอาจจะปรากฏหลังคำนามหรือคำกริยาโดยทำหน้าที่แตกต่างกัน การจำแนกประเภทของคำบุพบทวลีโดยใช้เกณฑ์ตำแหน่งและหน้าที่ในประโยคสามารถแบ่งคำบุพบทวลีออกเป็น 3 ประเภทคือ ประเภทแรก คำบุพบทวลีที่อยู่หลังคำนามทำหน้าที่เป็นส่วนขยายคำนาม เช่น *the man behind the curtain* ประเภทที่สอง คำบุพบทวลีที่อยู่หลังคำกริยาทำหน้าที่เป็นส่วนขยายคำกริยา เช่น *he slept behind the curtain* และประเภทที่สาม คำบุพบทวลีที่อยู่หลังคำกริยา “be” ทำหน้าที่เป็นส่วนเติมเต็มของประธาน เช่น *he is behind the curtain*

ตารางที่ 3 ปริมาณของรูปแบบด้านหน่วยคำของคำบุพบท

คำ	รูปแบบของภาษาในระหว่าง (กลุ่มผู้เรียนชาวไทย)		รูปแบบที่พบ ทั้งหมด (กลุ่ม ผู้เรียนชาวไทย)	รูปแบบของภาษาในระหว่าง (กลุ่มผู้เรียนชาวจีน)		รูปแบบที่พบ ทั้งหมด (กลุ่ม ผู้เรียนชาวจีน)
	รูปแบบที่ เบี่ยงเบนจาก ภาษาเป้าหมาย	รูปแบบที่ตรง กับ ภาษาเป้าหมาย		รูปแบบที่ เบี่ยงเบนจาก ภาษาเป้าหมาย	รูปแบบที่ตรง กับ ภาษาเป้าหมาย	
1. near	2 (12%)	14 (88%)	16 (100%)	4 (67%)	2 (33%)	6 (100%)

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่าคำบุพบทคำว่า “near” ปรากฏเพียงคำเดียวเท่านั้น โดยในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยพบจำนวนทั้งหมด 16 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12 สำหรับในกลุ่มผู้เรียนชาวจีนพบจำนวนทั้งหมด 6 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 67

4.4. ตัวกำหนด (Determiner)

ตัวกำหนดในภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 3 ประเภทโดยอาศัยตำแหน่งการปรากฏของคำคุณศัพท์ (McARTHUR, 1998) ได้แก่ (1) Central determiner คือ ตัวกำหนดหลักที่ปรากฏแยกจากคำคุณศัพท์โดยเด็ดขาด เช่น *a great job* แบ่งได้เป็น 4 กลุ่มย่อย คือ กลุ่มแรก คำนำหน้านาม (article) เช่น *a the* กลุ่มที่สอง คำแสดงความเป็นเจ้าของ (possessive) เช่น *my his your* กลุ่มที่สาม คำกำหนด (demonstrative) เช่น *this these* และกลุ่มที่สี่ คำบอกปริมาณ (quantifier) เช่น *each many* (2) Post-determiner คือ ตัวกำหนดที่ปรากฏหลังตัวกำหนดหลัก เช่น *my two sections* แบ่งได้เป็น 3 กลุ่มย่อย คือ กลุ่มแรก คำบอกปริมาณ (cardinal number) เช่น *one two* กลุ่มที่สอง คำบอกลำดับที่ (ordinal number) เช่น *first third* และกลุ่มที่สาม คำบอกปริมาณ (quantifier) บางตัว เช่น *little several* (3) Pre-determiner คือ ตัวกำหนดที่ปรากฏหน้าตัวกำหนดหลัก เช่น *all the*

classes ตัวกำหนดประเภทนี้ส่วนใหญ่เป็นคำบอกปริมาณ เช่น all both half double twice such what เป็นต้น

ตารางที่ 4 ปริมาณของรูปแบบด้านหน่วยคำของตัวกำหนด

คำ	รูปแบบของภาษาในระหว่าง (กลุ่มผู้เรียนชาวไทย)		รูปแบบที่พบ ทั้งหมด (กลุ่ม ผู้เรียนชาวไทย)	รูปแบบของภาษาในระหว่าง (กลุ่มผู้เรียนชาวจีน)		รูปแบบที่พบ ทั้งหมด (กลุ่ม ผู้เรียนชาวจีน)
	รูปแบบที่ เบี่ยงเบนจาก ภาษาเป้าหมาย	รูปแบบที่ตรง กับ ภาษาเป้าหมาย		รูปแบบที่ เบี่ยงเบนจาก ภาษาเป้าหมาย	รูปแบบที่ตรง กับ ภาษาเป้าหมาย	
1. other	4 (33%)	8 (67%)	12 (100%)	2 (25%)	6 (75%)	8 (100%)
2. her	3 (4%)	71 (96%)	74 (100%)	21 (27%)	56 (73%)	77 (100%)
รวม	7	79	86	23	62	85

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่าในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยพบตัวกำหนดที่มีรูปแบบเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายในอัตราความถี่สูงสุดจากการคำนวณค่าร้อยละ คือ ตัวกำหนดหลักประเภทคำบอกปริมาณ ได้แก่คำว่า “other” พบจำนวนทั้งหมด 12 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33 ลำดับรองลงมาได้แก่ ตัวกำหนดหลักประเภทคำแสดงความเป็นเจ้าของ คือคำว่า “her” พบจำนวนทั้งหมด 74 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4

ในกลุ่มผู้เรียนชาวจีนพบตัวกำหนดหลักประเภทคำแสดงความเป็นเจ้าของในอัตราสูงสุด ได้แก่คำว่า “her” จำนวนทั้งหมด 77 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27 ลำดับรองลงมาได้แก่ ตัวกำหนดหลักประเภทคำบอกปริมาณ คือคำว่า “other” พบจำนวนทั้งหมด 8 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25

4.1.2 รูปแบบด้านหน่วยคำของภาษาในระหว่าง

4.1.2.1 คำนาม (Noun)

รูปแบบด้านหน่วยคำของภาษาในระหว่างในการใช้คำนามในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยและกลุ่มผู้เรียนชาวจีนมีทั้งรูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมายและเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย ดังปรากฏในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 รูปแบบด้านหน่วยคำของภาษาในระหว่างของคำนาม

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
1. people รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	25	100	1. people รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	30	100
(1.1) people รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	19	76	(1.1) people รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	24	80
(1.1) peoples	4	16	(1.1) peoples	5	17
(1.2) persons	2	8	(1.2) persons	1	3
2. policemen รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	2	100	2. policemen รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	11	100
(2.1) policemen รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	2	100	(2.1) policemen รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	3	27
-ไม่มี-			(2.1) policeman	8	73
3. police รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	16	100	3. police รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	8	100
(3.1) police รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	15	94	(3.1) police รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	6	75
(3.1) polices	1	6	(3.1) polices	2	25
4. years รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	19	100	4. years รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	17	100
(4.1) years รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	13	69	(4.1) years รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	15	88
(4.1) year	5	26	(4.1) year	2	12
(4.2) year's	1	5			

การแสดงความพหูพจน์ของหน่วยคำนามในภาษาอังกฤษทำได้โดย 3 วิธี ได้แก่ วิธีแรกคือการเติมหน่วยคำแสดงพหูพจน์ (plural marker) ได้แก่ -s หรือ -es กับคำนามรูปปกติ วิธีที่สองคือการเปลี่ยนรูปหน่วยคำเดิมของคำนามเป็นรูปหน่วยคำพหูพจน์ โดยไม่มีการเติมหน่วยคำแสดงพหูพจน์ และวิธีที่สามคือการไม่เปลี่ยนรูปหน่วยคำเดิมของคำนาม ยังคงรูปหน่วยคำเดิมของคำนามไว้เนื่องจากเป็นคำนามประเภทกลุ่มก้อน (collective noun) ซึ่งมีความหมายทั้งเอกพจน์และพหูพจน์

จากตารางข้างต้นจะเห็นว่ารูปแบบด้านหน่วยคำของคำนามที่มีรูปเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายในกลุ่มผู้เรียนทั้งชาวไทยและชาวจีน ได้แก่ คำนามพหูพจน์ โดยพบคำนามพหูพจน์ทั้ง

3 ประเภท ได้แก่ คำนามพหูพจน์รูปปกติที่มีการเติมหน่วยคำแสดงพหูพจน์ คำนามพหูพจน์รูปไม่ปกติที่มีการเปลี่ยนรูปหน่วยคำเดิม และ คำนามพหูพจน์รูปไม่ปกติที่ไม่มีการเปลี่ยนรูปหน่วยคำเดิม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำนามพหูพจน์รูปไม่ปกติที่มีการเปลี่ยนรูปหน่วยคำเดิม ได้แก่ คำว่า “people” ที่เปลี่ยนจากรูปหน่วยคำเดิมคำว่า “person” และคำว่า “policemen” ที่เปลี่ยนจากรูปหน่วยคำเดิมคำว่า “policeman” พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย ดังนี้

- (1) There are four **people** in her family.
- (1a) * There are four **peoples** in her family
- (1b) * Kanda’s family has 4 **persons**.
- (1c) * She’s family have 4 **peoples**.
- (1d) * Kanda has a happiness family of four **persons**.
- (2) Her parents are **policemen**.
- (2a) * Her father and mother are **policeman**.

คำนามพหูพจน์รูปไม่ปกติที่ไม่มีการเปลี่ยนรูปหน่วยคำเดิม ได้แก่ คำว่า “police” ที่ไม่เปลี่ยนจากรูปหน่วยคำเดิมคำว่า “police” พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย ดังนี้

- (3) Her parents are **police**.
- (3a) * Her parents are **polices**.
- (3b) * Her parents are **polices**.

คำนามพหูพจน์รูปปกติที่มีรูปหน่วยคำแสดงพหูพจน์ ได้แก่ คำว่า “years” ที่เปลี่ยนจากรูปหน่วยคำเดิมคำว่า “year” พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย ดังนี้

- (4) Ploy is 16 years old.
- (4a) * Her sister’s nickname is Ploy, 16 year’s old.
- (4b) * She’s 16 year old. (T12)
- (4c) * He this is older the sister surname is Ploy 16 year.

จากตัวอย่างรูปแบบคำนามพหูพจน์ที่เบี่ยงเบนไปจากภาษาเป้าหมายข้างต้น พบข้อผิดพลาด 2 ลักษณะคือ การเติมหน่วยคำแสดงพหูพจน์กับคำนามพหูพจน์รูปไม่ปกติแทนการเปลี่ยนรูปหน่วยคำเดิมของคำนามดังตัวอย่างคำว่า “peoples” ในตัวอย่าง (1a) (1c) และคำว่า “persons” ในตัวอย่าง (1b) (1d) และการเติมหน่วยคำแสดงพหูพจน์กับคำนามพหูพจน์รูปไม่ปกติแทนการไม่เปลี่ยนรูปหน่วยคำเดิมเนื่องจากเป็นคำนามประเภทกลุ่มก้อน ในตัวอย่าง (3a) และ (3b) สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างคำนามพหูพจน์รูปปกติกับคำนามพหูพจน์รูปไม่ปกติ ทำให้เกิดการวางนัยเกินเหตุ (overgeneralization) กับคำนามพหูพจน์ รวมถึงการเลือกใช้หน่วยคำแสดงความเป็นเจ้าของแทนการใช้หน่วยคำแสดงพหูพจน์ดังตัวอย่าง (4a)

นอกจากนี้การไม่เติมหน่วยคำแสดงพหูพจน์กับคำนามรูปปกติที่ต้องการมีการเปลี่ยนรูปหน่วยคำเพื่อแสดงจำนวนพหูพจน์ ดังตัวอย่าง (4c) หรือการไม่เปลี่ยนรูปหน่วยคำนามเดิมของคำนามพหูพจน์รูปไม่ปกติ ดังตัวอย่าง (2a) สะท้อนให้เห็นอิทธิพลของภาษาแม่ของผู้เรียนทั้งชาวไทยและผู้เรียนชาวจีนที่ไม่ปรากฏการเติมหน่วยคำแสดงพหูพจน์กับคำนามทุกประเภท

4.1.2.2 คำคุณศัพท์ (Adjective)

รูปแบบด้านหน่วยคำของภาษาในระหว่างในการใช้คำคุณศัพท์ในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยและกลุ่มผู้เรียนชาวจีนมีทั้งรูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมายและเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย ดังปรากฏในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 รูปแบบด้านหน่วยคำของภาษาในระหว่างของคำคุณศัพท์

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
1. warm รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	5	100	1. happy รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	17	100
(1.1) warm รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	4	80	(1.1) happy รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	2	12
(1.1) warming	1	20	(1.1) happiness	15	88

จากตารางข้างต้นจะเห็นว่ารูปแบบด้านหน่วยคำของคำคุณศัพท์ที่มีรูปเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายในกลุ่มผู้เรียนทั้งชาวไทยและชาวจีน ได้แก่ คำคุณศัพท์ประกอบหน้านามประเภทเดียวเท่านั้น โดยในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยใช้คำคุณศัพท์คำว่า “warm” หน้าคำนามคำว่า “family” ดังนี้

(5) Kanda is a girl who comes from a **warm** family.

(5a) * Kanda is he girl who comes from a **warming** family

ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนชาวจีนเลือกใช้คำคุณศัพท์คำว่า “happy” หน้าคำนามคำว่า “family” ดังนี้

(6) Kanda has a **happy** family.

(6a) * Kanda has a **happiness** family.

ตัวอย่างรูปแบบคำนามพหูพจน์ที่เบี่ยงเบนไปจากภาษาเป้าหมายข้างต้นแสดงสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับการเติมวิภัติปัจจัยกับคำคุณศัพท์ แต่ไม่สามารถจำแนกประเภทของคำคุณศัพท์ระหว่างคำคุณศัพท์ที่มีวิภัติปัจจัยและคำคุณศัพท์ที่ไม่มีวิภัติปัจจัยได้ ทำให้เกิดการการเติมวิภัติปัจจัย -ing หรือ -ness เกินเหตุกับคำคุณศัพท์ประเภทที่ไม่ต้องมี วิภัติปัจจัยดังตัวอย่าง (5a) และ (6a) ตามลำดับ

4.1.2.3 คำบุพบท

รูปแบบด้านหน่วยคำของภาษาในระหว่างในการใช้คำบุพบทในกลุ่มผู้เรียนชาวไทย และกลุ่มผู้เรียนชาวจีนมีทั้งรูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมายและเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย ดังปรากฏในตารางที่ 6

ตารางที่ 7 รูปแบบด้านหน่วยคำของภาษาในระหว่างของคำบุพบท

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
1. near รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	16	100	1. near รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	6	100
(1.1) near รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	14	88	(1.1) near รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	2	33
(1.1) nears	1	6	(1.1) nearly	4	67
(1.2) nearly	1	6			

จากตารางข้างต้นจะเห็นว่ารูปแบบด้านหน่วยคำของคำบุพบทที่มีรูปเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยและชาวจีน ได้แก่ คำบุพบทที่อยู่หลังคำกริยา “be” ซึ่งคำบุพบทและคำนามหลังคำบุพบทหรือบุพบทวลีนี้ทำหน้าที่เป็นส่วนเติมเต็มของประธาน โดยพบว่าในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยใช้คำบุพบทคำว่า “near” แทนคำกริยาในประโยค โดยมีหน่วยคำแสดงปัจจุบันกาล {-s} กำกับ ดังนี้

(7) It's near her house.

(7a) * It nears they house.

นอกจากการเติมวิภัติปัจจัยแสดงกาลกับคำบุพบทในตัวอย่างข้างต้น ในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยยังพบการเติมวิภัติปัจจัยแสดงรูปคำวิเศษณ์ {-ly} กับคำบุพบทด้วยเช่นกัน ดังตัวอย่าง (7b) อย่างไรก็ตามพบว่ารูปแบบการเติมวิภัติปัจจัยแสดงรูปคำวิเศษณ์กับคำบุพบทนี้เป็นรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายประเภทเดียวที่พบในกลุ่มผู้เรียนชาวจีน โดยพบว่าผู้เรียนชาวจีนมีการใช้รูปแบบคำบุพบทที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายมากกว่ารูปแบบคำบุพบทที่ตรงกับภาษาเป้าหมายดังตัวอย่าง (7c)

(7b) * It's nearly and more sightseeing.

(7c) * Chonburi is very nearly.

ตัวอย่างรูปแบบคำบุพบทที่เบี่ยงเบนไปจากภาษาเป้าหมายข้างต้นแสดงสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนทั้งชาวไทยและชาวจีนเกิดการเรียนรู้ที่ผิดเกี่ยวกับการเติมวิภัติปัจจัยกับคำบุพบทโดยเฉพาะคำบุพบทที่ปรากฏหลังคำกริยา “be” กล่าวคือผู้เรียนไม่สามารถจำแนกคำกริยาประเภทที่ต้องการส่วนเติมเต็ม และคำกริยาประเภทที่มีคำวิเศษณ์ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายได้ ดังนั้นคำที่ปรากฏหลังคำกริยา

จะเป็นคำวิเศษณ์เสมอ จึงทำให้มีการเติมวิภัติปัจจัย -ly กับคำที่ปรากฏหลังคำกริยาดังตัวอย่างข้างต้น

4.1.2.4 ตัวกำหนด

รูปแบบด้านหน่วยคำของภาษาในระหว่างในการใช้ตัวกำหนดในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยและกลุ่มผู้เรียนชาวจีนมีทั้งรูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมายและเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย ดังปรากฏในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 รูปแบบด้านหน่วยคำของภาษาในระหว่างของตัวกำหนด

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
1. other	12	100	1. other	8	100
รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย			รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย		
(1.1) other	8	67	(1.1) other	6	75
รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย			รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย		
(1.1) others	4	33	(1.1) others	2	25
2. her	74	100	2. her	77	100
รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย			รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย		
(2.1) her	71	96	(2.1) her	56	73
รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย			รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย		
(2.1) her's	3	4	(2.1) she's	16	21
			(2.2) she is	2	2
			(2.3) she	3	4

จากตารางข้างต้นจะเห็นว่ารูปแบบด้านหน่วยคำของตัวกำหนดที่มีรูปเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยและชาวจีนที่พบ ได้แก่ ตัวกำหนดประเภทตัวกำหนดหลัก โดยในงานวิจัยนี้พบตัวกำหนดหลัก 2 ตัวคือ คำบอกปริมาณคำว่า “other” และคำแสดงความเป็นเจ้าของคำว่า “her”

สำหรับการใช้ตัวกำหนดประเภทคำบอกปริมาณคำว่า “other” ทั้งในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยและกลุ่มผู้เรียนชาวจีนพบว่าการใช้รูปแบบคำบอกปริมาณที่เบี่ยงเบนไปจากภาษาเป้าหมาย ดังนี้

(8) It will help other people.

(8a) * She'll help others people.

(8b) * ...her could help the others peoples.

ตัวอย่างรูปแบบด้านหน่วยคำของตัวกำหนดที่มีรูปเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายข้างต้นแสดงสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนเกิดการวางนัยเกินเหตุกับตัวกำหนด เนื่องจากตำแหน่งของตัวกำหนดข้างต้นปรากฏหน้าคำนามพหูพจน์ ผู้เรียนจึงเติมวิภัติปัจจัย -s กับตัวกำหนดเพื่อแสดงการเป็นพหูพจน์เช่นเดียวกับคำนามที่ปรากฏตามมา

สำหรับการใช้ตัวกำหนดหลักแสดงความเป็นเจ้าของคำว่า “her” นั้น ในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยพบว่าการใช้รูปแบบคำแสดงตัวกำหนดที่เบี่ยงเบนไปจากภาษาเป้าหมายหนึ่งรูปแบบ ดังนี้

(9) Her family went to Chonburi.

(9a) * Her's family went to Chonburi

การวางนัยเกินเหตุกับตัวกำหนดแสดงความเป็นเจ้าของ โดยการเติมหน่วยคำแสดงความเป็นเจ้าของ -'s ร่วมกับตัวกำหนดแสดงความเป็นเจ้าของนั้น แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนเกิดความสับสนเกี่ยวกับรูปไวยากรณ์ที่แสดงความเป็นเจ้าของ ซึ่งในภาษาอังกฤษสามารถทำได้โดยการวางตัวกำหนดแสดงความเป็นเจ้าของหน้าคำนามที่ถูกแสดงความเป็นเจ้าของ (possessee) หรือการวางหน่วยคำแสดงความเป็นเจ้าของ -'s หลังคำนามที่แสดงความเป็นเจ้าของ (possessor) ซึ่งจะปรากฏหน้าคำนามที่ถูกแสดงความเป็นเจ้าของ ทำให้เกิดการเลือกใช้รูปแบบที่ผิดในการแสดงความหมายการเป็นเจ้าของ

ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนชาวจีนมีการใช้รูปแบบคำแสดงตัวกำหนดที่เบี่ยงเบนไปจากภาษาเป้าหมายมากกว่าหนึ่งรูปแบบ ดังนี้

(10) Her family has four people.

(10a) * She's family has 4 peoples.

(10b) * She is family has four people.

(10c) * She family has four people.

การใช้รูปแบบด้านหน่วยคำของตัวกำหนดแสดงความเป็นเจ้าของที่มีรูปเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายทั้งหมดข้างต้นในตัวอย่าง (10a-10c) สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนโดยเฉพาะผู้เรียนชาวจีนไม่สามารถแยกความแตกต่างระหว่างคำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานและคำสรรพนามที่แปลงรูปเป็นตัวกำหนดแสดงความเป็นเจ้าของ เช่น คำสรรพนาม “She” เป็นรูปหน่วยคำที่แสดงหน้าที่ประธาน และหากแปลงรูปคำสรรพนามเป็นหน่วยคำ คำว่า “her” จะแสดงหน้าที่เป็นตัวกำหนดแสดงความเป็นเจ้าของ การเปลี่ยนรูปหน่วยคำเพื่อแสดงหน้าที่ทางไวยากรณ์ของคำสรรพนามนี้เป็นลักษณะเฉพาะที่ปรากฏในภาษาอังกฤษ ลักษณะดังกล่าวทำให้ผู้เรียนชาวจีนเกิดความสับสน และเลือกใช้คำสรรพนามแสดงหน้าที่ประธานแทนการใช้ตัวกำหนดแสดงความเป็นเจ้าของในตัวอย่าง (10c) หรือการใช้คำสรรพนามแสดงหน้าที่ประธานร่วมกับหน่วยคำแสดงความเป็นเจ้าของ -'s ในตัวอย่าง (10a) หรือการใช้คำสรรพนามแสดงหน้าที่ประธานร่วมกับคำกริยา “is” ในตัวอย่าง (10b)

4.2 การวิเคราะห์รูปแบบด้านหน่วยวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่าง

4.2.1 ปริมาณของรูปแบบด้านหน่วยวากยสัมพันธ์

4.2.1.1 นามวลี (Noun phrase)

โครงสร้างของนามวลีในภาษาอังกฤษอาจจะประกอบด้วย (1) คำนามเพียงคำเดียว ซึ่งอาจจะเป็นคำนามประเภทคำนามชี้เฉพาะ เช่น *Somchai is my best friend* หรือคำนามประเภทคำนามนับได้พหูพจน์ เช่น *Students wear the uniforms* หรือคำนามประเภทคำนามนับไม่ได้ เช่น *Money can't buy everything* (2) คำนามและตัวกำหนด (determiner) ตัวกำหนดนี้จะปรากฏหน้าคำนามโดยทำหน้าที่เป็นคำขยายหน้านาม (pre-modifier) ซึ่งอาจจะปรากฏร่วมกับคำคุณศัพท์ หรือคำขยายหลังนาม (post-modifier) ได้ เช่น *Many English courses in linguistics are interesting*

จากข้อมูลงานเขียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ผู้วิจัยพบรูปแบบการใช้ตัวกำหนดที่มีรูปแบบเบี่ยงเบนไปจากภาษาเป้าหมายทั้งหมด 5 ประเภทดังนี้ 1) คำนำหน้านาม (article) 2) คำแสดงความเป็นเจ้าของ (possessive) 3) คำบอกปริมาณ (quantifier) 4) คำบอกลำดับที่ (ordinal) และ 5) คำกำหนด (demonstrative) ดังปรากฏในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ปริมาณของรูปแบบด้านหน่วยวากยสัมพันธ์ของนามวลี

นามวลี	รูปแบบของภาษาในระหว่าง (กลุ่มผู้เรียนชาวไทย)		รูปแบบที่พบ ทั้งหมด (กลุ่ม ผู้เรียนชาว ไทย)	รูปแบบของภาษาในระหว่าง (กลุ่มผู้เรียนชาวจีน)		รูปแบบที่พบ ทั้งหมด (กลุ่ม ผู้เรียนชาวจีน)
	รูปแบบที่ เบี่ยงเบนจาก ภาษาเป้าหมาย	รูปแบบที่ตรง กับ ภาษาเป้าหมาย		รูปแบบที่ เบี่ยงเบนจาก ภาษาเป้าหมาย	รูปแบบที่ตรง กับ ภาษาเป้าหมาย	
1.Article + N	31 (27%)	84 (73%)	115 (100%)	64 (39%)	102 (61%)	166 (100%)
2.Possessive + N	42 (25%)	129 (75%)	171 (100%)	62 (49%)	65 (51%)	127 (100%)
3.Quantifier + N	14 (40%)	22 (60%)	36 (100%)	28 (36%)	51 (65%)	79 (100%)
4.Ordinal + N	3 (17%)	15 (83%)	18 (100%)	0 (0%)	16 (100%)	16 (100%)
5.Demonstrative+ N	0 (0%)	2 (100%)	2 (100%)			
รวม	90	252	342	154	234	388

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่านามวลีที่มีตัวกำหนดประเภทคำบอกปริมาณมีรูปแบบเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายมากที่สุดในกลุ่มผู้เรียนชาวไทย โดยพบจำนวนทั้งหมด 36 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 14 ครั้งจาก คิดเป็นร้อยละ 40 ลำดับรองลงมาคือนามวลีที่มีคำนำหน้านาม พบจำนวนทั้งหมด 115 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 31 ครั้งจาก คิดเป็นร้อยละ 27 ลำดับที่สามคือนามวลีที่มีคำแสดงความเป็นเจ้าของ พบจำนวนทั้งหมด 171 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 42 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25 ลำดับที่สี่

คือนามวลีที่มีค่าแสดงจำนวนนับ พบจำนวนทั้งหมด 18 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 3 ครั้งจาก คิดเป็นร้อยละ 17 และลำดับสุดท้ายคือนามวลีที่มีตัวกำหนด ในงานวิจัยนี้ไม่พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย

ในกลุ่มผู้เรียนชาวจีนพบนามวลีที่มีตัวกำหนดประเภทคำแสดงความเป็นเจ้าของที่มีรูปแบบเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายในอัตราความถี่สูงสุด โดยพบจำนวนทั้งหมด 127 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 62 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 49 ลำดับรองลงมาก็คือนามวลีที่มีคำนำหน้านาม พบจำนวนทั้งหมด 169 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 67 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40 ลำดับที่สามคือนามวลีที่มีคำคำบอกปริมาณ พบจำนวนทั้งหมด 79 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36 และลำดับสุดท้ายคือนามวลีที่มีค่าแสดงลำดับ ในงานวิจัยนี้ไม่พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย

4.2.1.2 คำสรรพนาม (Pronoun)

คำสรรพนามในภาษาอังกฤษสัมพันธ์กับประเภททางไวยากรณ์หนึ่งคือ บุรุษ (person) ซึ่งบ่งบอกว่าคำสรรพนามนั้นเป็นผู้พูด ผู้ที่พูดด้วย หรือผู้ที่ถูกกล่าวคือ ดังนั้นคำสรรพนามจึงสามารถแบ่งเป็น 3 ประเภทตามบุรุษ คือ คำสรรพนามบุรุษที่ 1 ได้แก่ คำว่า I , We คำสรรพนามบุรุษที่ 2 ได้แก่ คำว่า You และคำสรรพนามบุรุษที่ 3 ได้แก่ คำว่า He , She , It , They นอกจากนี้คำสรรพนามยังมีความสัมพันธ์กับหน้าที่ในประโยค หน้าที่เป็นประธานของคำกริยา ได้แก่ คำสรรพนาม I , You , We , They , He , She , It หรือหน้าที่เป็นกรรมของคำกริยาหรือคำบุพบท ได้แก่ คำว่า me , you , us , them , him , her , it ประเภทของคำสรรพนามข้างต้นเป็นรูปแบบคำสรรพนามที่พบในงานวิจัยนี้ ดังปรากฏในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ปริมาณของรูปแบบด้านหน่วยวากยสัมพันธ์ของคำสรรพนาม

คำสรรพนาม	รูปแบบของภาษาในระหว่าง (กลุ่มผู้เรียนชาวไทย)		รูปแบบที่พบ ทั้งหมด (กลุ่ม ผู้เรียนชาวไทย)	รูปแบบของภาษาในระหว่าง (กลุ่มผู้เรียนชาวจีน)		รูปแบบที่พบ ทั้งหมด (กลุ่ม ผู้เรียนชาวจีน)
	รูปแบบที่ เบี่ยงเบนจาก ภาษาเป้าหมาย	รูปแบบที่ตรง กับ ภาษาเป้าหมาย		รูปแบบที่ เบี่ยงเบนจาก ภาษาเป้าหมาย	รูปแบบที่ตรง กับ ภาษาเป้าหมาย	
1. Subject pronoun	17 (24%)	53 (76%)	70 (100%)	30 (39%)	49 (62%)	79 (100%)
2. Object pronoun	4 (22%)	14 (78%)	18 (100%)	19 (58%)	14 (42%)	33 (100%)
รวม	21	67	88	49	63	112

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่าคำสรรพนามบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นประธานมีรูปแบบเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายมากที่สุดในกลุ่มผู้เรียนชาวไทย โดยพบจำนวนทั้งหมด 70 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 17 ครั้งจาก คิดเป็นร้อยละ 24 ลำดับรองลงมาก็คือคำสรรพนามบุคคล

ที่ทำหน้าที่เป็นกรรม พบจำนวนทั้งหมด 18 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 4 ครั้งจาก คิดเป็นร้อยละ 22

ในกลุ่มผู้เรียนชาวจีนพบคำสรรพนามบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นกรรมที่มีรูปเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายในอัตราความถี่สูงสุด โดยพบจำนวนทั้งหมด 33 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 19 ครั้งจาก คิดเป็นร้อยละ 58 ลำดับรองลงมาคือคำสรรพนามบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นประธาน พบจำนวนทั้งหมด 79 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 30 ครั้งจาก คิดเป็นร้อยละ 39

4.2.1.3 กริยาวลี (Verb phrase)

คำกริยาในภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ (1) คำกริยาหลัก (main verb) เป็นคำกริยาหลักแสดงความหมายเกี่ยวกับการกระทำ (action) หรือสภาพ (state of being) และ (2) คำกริยาช่วย (auxiliary verb) เป็นคำกริยาที่ประกอบคำกริยาหลักแสดงความหมายพิเศษอื่นนอกเหนือจากความหมายตามรูปศัพท์ของคำกริยาหลัก คำกริยาทั้งสองประเภทยังจะปรากฏในโครงสร้างกริยาวลีซึ่งอาจจะประกอบด้วย 1) คำกริยาหลักเพียงลำพัง เช่น *The children play the guitar* หรือ 2) คำกริยาหลักร่วมกับคำกริยาช่วย บางครั้งเรียกการปรากฏร่วมกันของกริยาทั้งสองประเภทว่า verbal element เช่น *The children may play the guitar*.

คำกริยาช่วยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ กริยาเอก (primary verb) ได้แก่คำกริยา *be*, *have* และ *do* ซึ่งอาจทำหน้าที่เป็นคำกริยาหลักหรือคำกริยาช่วยได้ และกริยาช่วยบอกมาลา (modal verb) ได้แก่คำกริยา *can*, *could*, *may*, *might*, *shall*, *should*, *will*, *would* และ *must*

ในโครงสร้างกริยาวลี คำกริยาอาจจะปรากฏตามลำพัง เช่น *He danced* หรือต้องปรากฏร่วมกับส่วนเติมเต็ม (complement) เช่น *He met a girl* ส่วนเติมเต็มในภาษาอังกฤษได้แก่หน่วยคำวลี หรืออนุประโยคที่ไม่สามารถละได้ในประโยค แบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลักคือ กรรม (object) และส่วนเติมเต็ม (complement) การปรากฏของคำกริยาร่วมกับส่วนเติมเต็มมีความสัมพันธ์โดยตรงกับประเภทของคำกริยา ดังนี้ 1) Transitive verb จะต้องปรากฏร่วมกับกรรม เช่น *He painted the house* 2) Intransitive verb สามารถปรากฏลำพังโดยปราศจากกรรม เช่น *He cried* 3) Linking verb จะต้องปรากฏร่วมกับส่วนเติมเต็มขยายประธาน (subjective complement) เช่น *He was a teacher* นอกจากโครงสร้างกริยาวลีที่ประกอบด้วยคำกริยาและส่วนเติมเต็มแล้ว ส่วนขยาย (modifier) ได้แก่หน่วยคำวลี หรืออนุประโยค ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายของคำกริยาซึ่งอาจจะปรากฏหรือไม่ปรากฏในประโยค เช่น *He danced* หรือ *He danced with fun*

คำกริยาในภาษาอังกฤษทั้งคำกริยาหลักและคำกริยาช่วยมีความสัมพันธ์กับประเภททางไวยากรณ์กาล (tense) และการณ์ลักษณะ (aspect) ดังนี้

กาล หมายถึง เวลาของเหตุการณ์ซึ่งแสดงโดยคำกริยาว่าเหตุการณ์เกิดขึ้นในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต

การณลักษณะ หมายถึงลักษณะของเหตุการณ์ เช่น การณเสร็จสิ้นสมบูรณ์ (perfect) การณลักษณะต่อเนื่อง (progressive) หรือการณลักษณะนิสัย (habitual)

นอกจากนี้คำกริยาหลักและคำกริยาช่วยจะต้องมีความสอดคล้องกับประธาน คือ หากประธานเป็นเอกพจน์ คำกริยาต้องมีรูปเป็นเอกพจน์ เช่น The room is empty แต่หากประธานเป็นพหูพจน์ คำกริยาต้องมีรูปเป็นพหูพจน์ เช่น The rooms are empty ในงานวิจัยนี้ พบรูปแบบของกริยาลีดดังปรากฏในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ปริมาณของรูปแบบด้านหน่วยวากยสัมพันธ์ของกริยาลี

กริยาลี	รูปแบบของภาษาในระหว่าง (กลุ่มผู้เรียนชาวไทย)		รูปแบบที่พบ ทั้งหมด (กลุ่ม ผู้เรียนชาว ไทย)	รูปแบบของภาษาในระหว่าง (กลุ่มผู้เรียนชาวจีน)		รูปแบบที่พบ ทั้งหมด (กลุ่ม ผู้เรียนชาวจีน)
	รูปแบบที่ เบี่ยงเบนจาก ภาษาเป้าหมาย	รูปแบบที่ตรง กับ ภาษาเป้าหมาย		รูปแบบที่ เบี่ยงเบนจาก ภาษาเป้าหมาย	รูปแบบที่ตรง กับ ภาษาเป้าหมาย	
Main verb	33 (25%)	97 (75%)	130 (100%)	49 (19%)	205 (81%)	254 (100%)
Auxiliary verb	10 (26%)	28 (74%)	38 (100%)	18 (42%)	25 (58%)	43 (100%)
รวม	43	125	168	67	230	297

จากตารางที่ 11 จะเห็นว่าคำทั้งคำกริยาหลักและคำกริยาช่วยมีรูปแบบเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยในอัตราใกล้เคียงกัน โดยพบว่าคำกริยาช่วยมีรูปแบบเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายจำนวนทั้งหมด 38 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 10 ครั้งจาก คิดเป็นร้อยละ 26 และคำกริยาหลักมีรูปแบบเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายจำนวนทั้งหมด 130 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 33 ครั้งจาก คิดเป็นร้อยละ 25

ในกลุ่มผู้เรียนชาวจีนพบทั้งคำกริยาหลักและคำกริยาช่วยที่มีรูปแบบเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายในอัตราความถี่สูงสุด โดยพบจำนวนทั้งหมด 127 ครั้ง ในจำนวนนี้พบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 62 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 49 ลำดับรองลงมาคือนามวลีที่มี

4.2.1.4 บุพบทวลี (Verb phrase)

บุพบทวลีในภาษาอังกฤษประกอบด้วยคำบุพบทและส่วนเติมเต็ม ส่วนเติมเต็มของคำบุพบทอาจอยู่ในรูปของ (1) คำนาม เช่น with John (2) นามวลี เช่น in the morning หรือ (3) คำสรรพนาม เช่น by me

บุพบทวลีมีความสัมพันธ์กับคำกริยาในประโยค โดยบุพบทวลีจะทำหน้าที่เป็นส่วนเติมเต็มขยายประธานของคำกริยา linking verb เช่น Dang is in Chiang Rai หรือทำหน้าที่เป็นส่วนเติมเต็มของคำกริยา intransitive verb ประเภท directional verb เช่น go live เป็นต้น เช่น Dang lives in Chiang Rai นอกจากนี้บุพบทวลีอาจจะทำหน้าที่เป็นส่วนขยายของคำกริยาทุกประเภทได้ และบุพบทวลีมีความสัมพันธ์กับคำนามในประโยค คือ ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายหลังคำนาม เช่น Many schools in Chiang Rai

สำหรับด้านความหมายคำบุพบทแบ่งออกเป็น 8 ประเภท ได้แก่ 1) คำบุพบทบอกสถานที่ (prepositions of place) เช่น at, on, in 2) คำบุพบทบอกเวลา (prepositions of time) เช่น after, before, until 3) คำบุพบทบอกทิศทาง (prepositions of direction) เช่น up, down, across 4) คำบุพบทบอกตำแหน่ง (prepositions of position) เช่น above, beneath, behind 5) คำบุพบทบอกการเคลื่อนไหว (prepositions of motion) เช่น through, into, away from 6) คำบุพบทบอกทิศทาง (prepositions of direction) เช่น up, down, across 7) คำบุพบทบอกลักษณะอาการ (prepositions of manner) เช่น in, with, without 8) คำบุพบทบอกความสัมพันธ์ (prepositions of relationship) เช่น from, about, with ในงานวิจัยนี้พบรูปแบบของบุพบทวลีดังปรากฏในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ปริมาณของรูปแบบด้านหน่วยวากยสัมพันธ์ของบุพบทวลี

บุพบทวลี	รูปแบบของภาษาในระหว่าง (กลุ่มผู้เรียนชาวไทย)		รูปแบบที่พบ ทั้งหมด (กลุ่ม ผู้เรียนชาวไทย)	รูปแบบของภาษาในระหว่าง (กลุ่มผู้เรียนชาวจีน)		รูปแบบที่พบ ทั้งหมด (กลุ่ม ผู้เรียนชาวจีน)
	รูปแบบที่เบี่ยงเบน จากภาษาเป้าหมาย	รูปแบบที่ตรงกับ ภาษาเป้าหมาย		รูปแบบที่ เบี่ยงเบนจาก ภาษาเป้าหมาย	รูปแบบที่ตรงกับ ภาษาเป้าหมาย	
1. Preposition + NP	18 (22%)	62 (78%)	80 (100%)	32 (32%)	69 (68%)	101 (100%)

จากตารางที่ 12 พบว่าผู้เรียนชาวไทยใช้รูปแบบของบุพบทวลีที่ตรงกับภาษาเป้าหมายมากกว่ารูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย โดยพบรูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมายทั้งหมด 62 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 78 และรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายทั้งหมด 18 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18 จำนวนทั้งหมด 80 ครั้ง เช่นเดียวกับกลุ่มผู้เรียนชาวจีนพบรูปแบบของบุพบทวลีที่ตรงกับภาษาเป้าหมายมากกว่า โดยพบรูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมายทั้งหมด 69 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 69 และรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายทั้งหมด 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32 จำนวนทั้งหมด 101 ครั้ง

4.2.1.5 หน่วยสร้างการมีอยู่ (Existence)

หน่วยสร้างการมีอยู่ในภาษาอังกฤษประกอบด้วยคำว่า “there” และคำกริยา “be” ซึ่งเป็นคำกริยาที่ต้องมีการผันรูปให้สอดคล้องกับกาล นอกจากนี้คำกริยา “be” จะต้องสอดคล้องกับพจน์ของคำนามที่ปรากฏตามมาด้วยเช่นกัน เช่น *There are ten gallons of milk* ในงานวิจัยนี้พบรูปแบบของหน่วยสร้างการมีอยู่ซึ่งพบในงานเขียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ดังปรากฏในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ปริมาณของรูปแบบด้านหน่วยวากยสัมพันธ์ของหน่วยสร้างการมีอยู่

หน่วยสร้างการมีอยู่	รูปแบบของภาษาในระหว่าง (กลุ่มผู้เรียนชาวไทย)		รูปแบบที่พบ ทั้งหมด (กลุ่ม ผู้เรียนชาว ไทย)	รูปแบบของภาษาในระหว่าง (กลุ่มผู้เรียนชาวจีน)		รูปแบบที่พบ ทั้งหมด (กลุ่ม ผู้เรียนชาวจีน)
	รูปแบบที่ เบี่ยงเบนจาก ภาษาเป้าหมาย	รูปแบบที่ตรง กับ ภาษาเป้าหมาย		รูปแบบที่ เบี่ยงเบนจาก ภาษาเป้าหมาย	รูปแบบที่ตรง กับ ภาษาเป้าหมาย	
1. There + be	5 (28%)	13 (72%)	18 (100%)	6 (33%)	12 (67%)	18 (100%)

จากตารางที่ 13 พบว่าผู้เรียนชาวไทยใช้รูปแบบหน่วยสร้างการมีอยู่ที่ตรงกับภาษาเป้าหมายมากกว่ารูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย โดยพบรูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมายทั้งหมด 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 72 และรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายทั้งหมด 5 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 28 ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนชาวจีนพบรูปแบบของหน่วยสร้างการมีอยู่ที่ตรงกับภาษาเป้าหมายมากกว่า โดยพบรูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมายทั้งหมด 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 67 และรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายทั้งหมด 6 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 33 จำนวนทั้งหมด 18 ครั้ง

4.2.2 รูปแบบด้านหน่วยไวยากรณ์ของภาษาในระหว่าง

4.2.2.1 นามวลี (Noun phrase)

ตัวกำหนด

4.2.2.1.1 คำนำหน้านาม (Article)

รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้ตัวกำหนดประเภทคำนำหน้านามในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยและกลุ่มผู้เรียนชาวจีนมีทั้งรูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมายและเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายดังปรากฏในตารางที่ 14-18

ตารางที่ 14 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำนำหน้านาม

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
1. Indefinite Art. + Singular N รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	26	100	1. Indefinite Art. + Singular N รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	58	100
(1.1) Indefinite Art. + N รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	12	46	(1.1) Indefinite Art. + N รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	35	60
(1.1) Zero Art. + Singular N	11	42	(1.1) Zero Art. + Singular N	17	30
(1.2) Definite Art. + Singular N	2	8	(1.2) Indefinite Art. "an" + NP (with a vowel initial)	6	10
(1.3) Possessive Det. + Singular N	1	4			

จากตารางข้างต้นพบว่ากลุ่มผู้เรียนชาวไทยใช้รูปแบบด้านไวยากรณ์ของคำนามที่มีตัวกำหนดประเภทคำนำหน้านามแบบไม่ชี้เฉพาะ (indefinite article) ที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 3 ลักษณะ คือ 1) การละคำนำหน้านามแบบไม่ชี้เฉพาะ 2) การใช้คำนำหน้านามแบบชี้เฉพาะ "the" และ 3) การใช้คำแสดงความเป็นเจ้าของแทนการใช้คำนำหน้านามแบบไม่ชี้เฉพาะดังนี้

(11) She lives in a happy family.

(11a) *Kanda is a girl form warm family.

(11b) *Kanda, the girl that live her family.

ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนชาวจีนใช้รูปแบบด้านไวยากรณ์ของคำนามที่มีคำนำหน้านามแบบไม่ชี้เฉพาะที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย คือ การละคำนำหน้านามแบบไม่ชี้เฉพาะ และการใช้คำนำหน้านามแบบไม่ชี้เฉพาะ "a" หน้าคำนามวลีที่ขึ้นด้วยสระดังนี้

(12) Kanda has a happy family.

(12a) *Kanda have happy family.

(12b) *She has a old sister.

ตารางที่ 15 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำนำหน้านาม (ต่อ)

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
2. Definite Art. + Singular N รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	47	100	2. Definite Art. + Singular N รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	54	100
(2.1) Definite Art. + Singular N	37	79	(2.1) Definite Art. + Singular N	18	33
รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย			รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย		
(2.1) Zero Art. + Singular N	9	19	(2.1) Zero Art. + Singular N	36	67
(2.2) Indefinite Art. + Singular N	1	2			

จากตารางข้างต้นพบว่ากลุ่มผู้เรียนชาวไทยใช้รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของคำนามที่มีตัวกำหนดประเภทคำนำหน้านามแบบชี้เฉพาะ (definite article) ที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย คือ การละคำนำหน้านามแบบชี้เฉพาะ และการใช้คำนำหน้านามแบบไม่ชี้เฉพาะ “a” แทนการใช้คำนำหน้านามแบบชี้เฉพาะดังนี้

(13) Her family always go (goes) to the sea.

(13a) *Kanda's family might go to sea.

(13b) *They always go to a beach.

ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนชาวจีนใช้รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของคำนามที่มีคำนำหน้านามแบบชี้เฉพาะที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายลักษณะเดียว คือ การละคำนำหน้านามแบบชี้เฉพาะดังนี้

(14) Their family often go (goes) to the supermarket.

(14a) *They are family goes to supermarket.

ตารางที่ 16 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำนำหน้านาม (ต่อ)

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
3. Zero Art. + Plural N รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	21	100	3. Zero Art. + Plural N รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	13	100
(3.1) Zero Art. + Plural N	15	71	(3.1) Zero Art. + Plural N	13	71
รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย			รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย		
(3.1) Indefinite Art. + Plural N	4	19	-ไม่มี-		
(3.2) Definite Art. + Plural N	2	10			

คำนามในภาษาอังกฤษอาจจะประกอบด้วยเพียงลำพังโดยปราศจากตัวกำหนด หากเป็นคำนาม 3 ประเภทคือ คำนามเฉพาะ (proper noun) คำนามนับได้พหูพจน์ (plural noun) และคำนามนับไม่ได้ (non-count noun) ซึ่งความหมายของคำนามเหล่านี้กล่าวถึงถึงคน สัตว์ สิ่งของ โดยทั่วไป ตารางข้างต้นแสดงรูปแบบการใช้คำนามพหูพจน์โดยปราศจากตัวกำหนด พบว่ากลุ่ม

ผู้เรียนชาวไทยใช้รูปแบบด้านไวยากรณ์ของคำนามพหูพจน์ที่ปราศจากตัวกำหนดที่มีลักษณะเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย คือ การใช้คำนำหน้านามแบบไม่ชี้เฉพาะ “a” และการใช้คำนำหน้านามแบบชี้เฉพาะ “the” ดังนี้

(15) Her parents are police.

(15a) *Her parents is a police.

(15b) *Her parents are the police.

ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนชาวจีนพบว่ามีการใช้รูปแบบด้านไวยากรณ์ของคำนามที่ปราศจากตัวกำหนดที่ตรงกับภาษาเป้าหมายและไม่ปรากฏรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายดังนี้

(16) Her parents both are policemen.

ตารางที่ 17 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำนำหน้านาม (ต่อ)

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
4. Zero Art. + Non-count N รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	21	100	4. Zero Art. + Non-count N รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	19	100
(4.1) Zero Art. + Non-count N รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	20	95	(4.1) Zero Art. + Non-count N รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	15	79
(4.1) Definite Art. + Non- count N	1	5	(4.1) Definite Art. + Non- count N	4	21

ตารางข้างต้นแสดงรูปแบบการใช้คำนามนับไม่ได้โดยปราศจากตัวกำหนด พบว่ากลุ่มผู้เรียนชาวไทยใช้รูปแบบด้านไวยากรณ์ของคำนามนับไม่ได้ที่ปราศจากตัวกำหนดที่มีลักษณะเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย คือ การใช้คำนำหน้านามแบบชี้เฉพาะ “the” ดังนี้

(17) In summer, Kanda's family might go to (the) sea.

(17a) *On the holiday Kanda's family love to go to the sea.

ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนชาวจีนพบรูปแบบด้านไวยากรณ์ของคำนามที่ปราศจากตัวกำหนดที่มีลักษณะเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย คือ การใช้คำนำหน้านามแบบชี้เฉพาะ “the” เช่นเดียวกับกลุ่มผู้เรียนชาวไทยดังนี้

(18) On holiday this family go (goes) to (the) sea.

(18a) At the holiday, they always go to sea.

ตารางที่ 18 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำนำหน้านาม (ต่อ)

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
			5. Zero Art. + Proper N รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	20	100
			(5.1) Zero Art. + Proper N รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	18	90
			(5.1) Definite Art. + Proper N	2	10

ตารางข้างต้นแสดงรูปแบบการใช้คำนามเฉพาะโดยปราศจากตัวกำหนด จากข้อมูลพบรูปแบบด้านไวยากรณ์ของคำนามเฉพาะที่ปราศจากตัวกำหนดที่มีลักษณะเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายในกลุ่มผู้เรียนชาวจีนเท่านั้น คือ การใช้คำนำหน้านามแบบชี้เฉพาะ “the” ดังนี้

(19) Last year they went to Chonburi.

(19a) *Last year they are go to the Chonburi.

4.2.2.1.2 คำแสดงความเป็นเจ้าของ (Possessive)

... รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้ตัวกำหนดประเภทคำแสดงความเป็นเจ้าของในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยและกลุ่มผู้เรียนชาวจีนมีทั้งรูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมายและเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายดังปรากฏในตารางที่ 19-20

ตารางที่ 19 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำแสดงความเป็นเจ้าของ

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
1. Possessive Det.+ N รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	114	100	1. Possessive Det.+ N รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	110	100
(1.1) Possessive Det.+ N รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	90	79	(1.1) Possessive Det.+ N รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	57	52
(1.1) Zero possessive Det. + N	15	13.5	(1.1) Zero possessive Det. + N	14	13
(1.2) Wrong Possessive Det.	7	6	(1.2) Wrong Possessive Det.	3	3
(1.3) NP + Possessive Det. 1 + Possessive Det. 2	2	1.5	(1.3) Subject pronoun + N	9	7
			(1.4) Subject pronoun + “is” + N	3	3
			(1.4) Subject pronoun + -’s + N	18	16
			(1.6) Object pronoun + N	1	1
			(1.7) Definite Art. + N	3	3
			(1.8) Demonstrative Det. + N	1	1
			(1.9) “there” + N	1	1

จากตารางข้างต้นพบว่ากลุ่มผู้เรียนชาวไทยใช้รูปแบบด้านไวยากรณ์ของคำนามที่มีตัวกำหนดประเภทคำแสดงความเป็นเจ้าของ (possessive) ที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 3 ลักษณะ คือ 1) การละคำแสดงความเป็นเจ้าของ 2) การใช้คำแสดงความเป็นเจ้าของผิด และ 3) การวางตำแหน่งคำแสดงความเป็นเจ้าของและคำนามผิดดังนี้

(20) *Her mother* will cook food.

(20a) *Kanda father is police man.

(20b) *Their parents are both police.

(20c) *One year ago *the family your her* travel to Chonburi.

ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนชาวจีนใช้รูปแบบด้านไวยากรณ์ของคำนามที่มีคำแสดงความเป็นเจ้าของที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 9 ลักษณะ คือ 1) การละคำแสดงความเป็นเจ้าของ 2) การใช้คำแสดงความเป็นเจ้าของผิด 3) การใช้คำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธาน 4) การใช้การใช้คำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานกับคำกริยา “is” 5) การใช้คำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานกับหน่วยคำแสดงความเป็นเจ้าของ -’s 6) การใช้คำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรม 7) การใช้คำนำหน้านามแบบชี้เฉพาะ 8) การใช้คำกำหนดหน้าคำนาม และ 8) การใช้คำว่า “there” ดังแสดงให้เห็นตามลำดับดังนี้

(21) *Her parents* both are police.

(22a) *If don’t go, *mother* make a delicious food for her.

(23b) *His parents were polices.

(23c) **She father and mother* is policeman and policewoman.

(23d) *Sunday *she is family* take go shopping and look play.

(23e) *There are 4 people in *she’s family*.

(23f) *Every Saturday *them mother* will take Kanda and....

(23g) *If not *the mother* would make a tasty cook for her.

(23h) *On holiday *this family* go to sea.

(23i) *Last year *there family* get out to Chonburi.

ตารางที่ 20 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำแสดงความเป็นเจ้าของ (ต่อ)

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
2. Genitive	57	100	2. Genitive	17	100
2.1 Genitive N + NP	38	100	2.1 Genitive N + NP	7	100
รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย			รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย		
(2.1.1) Genitive N + -'s + N	30	79	(2.1.1) Genitive N + -'s + N	6	86
รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย			รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย		
(2.1.1) N + Head N	6	15	(2.1.1) N + Head N	1	14
(2.1.2) Head NP + N	1	3			
(2.1.3) Head NP + is + N	1	3			
2.2. Genitive NP + NP	19	100	2.2. Genitive NP + NP	10	100
รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย			รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย		
(2.2.1) Genitive NP + NP	9	47	(2.2.1) Genitive NP + NP	2	20
รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย			รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย		
(2.2.1) NP + Head N	8	42	(2.2.1) NP + Head N	4	40
(2.2.2) N + Head N	2	11	(2.2.2) N + Head N	2	20
			(2.2.3) Head N	1	10
			(2.2.4) Def. Art. + N + Head N	1	10

การแสดงความหมายการแสดงความเป็นเจ้าของในภาษาอังกฤษ นอกจากการใช้ตัวกำหนดประกอบหน้าคำนามแล้ว อาจจะใช้คำนาม หรือนามวลีร่วมกับหน่วยคำแสดงความเป็นเจ้าของ -'s ประกอบหน้าคำนาม เช่น Daeng's son หรือ a woman's son จากตารางข้างต้นพบว่ากลุ่มผู้เรียนชาวไทยใช้รูปแบบด้านไวยากรณ์ของคำนามที่มีตัวกำหนดประเภท genitive noun ที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 3 ลักษณะ คือ 1) การละหน่วยคำแสดงความเป็นเจ้าของ-'s 2) การวางตำแหน่ง head noun ผิดและละหน่วยคำแสดงความเป็นเจ้าของ-'s และ 3) การวางตำแหน่ง head noun ผิดและเติมคำกริยา "is" ดังนี้

(24) Kanda's family has 4 people.

(24a) *Kanda family have 4 people.

(24b) *On Sunday the family Kanda like to go to shopping mall.

(24c) *The family is Kanda have 4 people.

ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนชาวจีนใช้รูปแบบด้านไวยากรณ์ของคำนามที่มีตัวกำหนดประเภท genitive noun ที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายลักษณะเดียว คือ การละหน่วยคำแสดงความเป็นเจ้าของ-'s ดังนี้

(25) Every Saturday Kanda's mum will them ....

(25a) *Sunday Kanda family use go to supermarket.

สำหรับการใช้คำนามที่มีตัวกำหนดประเภท genitive noun phrase ในงานวิจัยพบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายในกลุ่มผู้เรียนชาวไทย 2 ลักษณะ การละหน่วยคำแสดงความเป็นเจ้าของ-'s และการละตัวกำหนดหน้าคำนามและหน่วยคำแสดงความเป็นเจ้าของ-'s ดังนี้

(26) *Her sister's name is Ploy.*

(26a) **Her sister name is Ploy.*

(26b) **Sister nickname is Ploy.*

สำหรับการใช้คำนามที่มีตัวกำหนดประเภท genitive noun phrase ในงานวิจัยพบรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายในกลุ่มผู้เรียนชาวไทย 2 ลักษณะ การละหน่วยคำแสดงความเป็นเจ้าของ-'s และการละตัวกำหนดหน้าคำนามและหน่วยคำแสดงความเป็นเจ้าของ-'s ดังนี้

ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนชาวจีนใช้คำนามที่มีตัวกำหนดประเภท genitive noun phrase ที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 4 ลักษณะ คือ 1) การละหน่วยคำแสดงความเป็นเจ้าของ-'s 2) การละตัวกำหนดหน้าคำนามและหน่วยคำแสดงความเป็นเจ้าของ-'s 3) การละนามวลีและหน่วยคำแสดงความเป็นเจ้าของ-'s และ 4) การใช้ตัวกำหนดประเภทคำนำหน้านามแบบชี้เฉพาะประกอบคำนามวลีและละหน่วยคำแสดงความเป็นเจ้าของ-'s ดังนี้

(27) *Her old sister's nickname is Ploy.*

(27a) **Her sister nickname is Ploy.*

(27b) **Sister nickname is Ploy.*

(27c) **Nickname is Ploy.*

(27d) **The sister surname is Ploy.*

4.2.2.1.3 คำบอกปริมาณ (Quantifier)

รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้ตัวกำหนดประเภทคำบอกปริมาณในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยและกลุ่มผู้เรียนชาวจีนมีทั้งรูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมายและเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายดังปรากฏในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำบอกปริมาณ

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
1. Quantifier + Singular N รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	1	100	1. Quantifier + Singular N รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	24	100
(1.1) Quantifier + Singular N รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	1	100	(1.1) Quantifier + Singular N รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	21	88
(1.1) -			(1.1) Zero Quantifier + Singular N	2	8
			(1.2) Quantifier + Plural N	1	4

คำบอกปริมาณในภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับพจน์ของคำนามที่คำบอกปริมาณประกอบด้วย กล่าวคือ คำนามเป็นเอกพจน์ต้องปรากฏร่วมกับคำบอกปริมาณเอกพจน์เท่านั้น ในขณะที่คำนามเป็นพหูพจน์ต้องปรากฏร่วมกับคำบอกปริมาณพหูพจน์เท่านั้นเช่นกัน ตารางข้างต้น

แสดงการใช้คำบอกปริมาณ โดยพบว่ากลุ่มผู้เรียนชาวไทยใช้รูปแบบด้านไวยากรณ์ของนามวลีที่มีคำบอกปริมาณได้ตรงตามภาษาเป้าหมาย ไม่ปรากฏรูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายดังนี้

(28) *One year ago the family....*

ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนชาวจีนพบว่าการใช้รูปแบบด้านไวยากรณ์ของนามวลีที่มีคำบอกปริมาณที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย คือ การละคำบอกปริมาณ และการใช้คำบอกปริมาณเอกพจน์กับคำนามพหูพจน์

(29) *Every Saturday her mother take (takes)....*

(29a) **Year ago they were by Chonburi.*

(29b) **One years ago they were went to Chonburi.*

ตารางที่ 22 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำบอกปริมาณ (ต่อ)

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
2. Quantifier + Plural N รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	36	100	2. Quantifier + Plural N รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	45	100
(2.1) Quantifier + Plural N รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	22	60	(2.1) Quantifier + Plural N รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	25	56
(2.1) Quantifier + Singular N	13	37	(2.1) Quantifier + Singular N	19	42
(2.2) Indefinite Art. + Quantifier + Singular N	1	3	(2.2) Quantifier	1	2

ตารางข้างต้นแสดงการใช้คำบอกปริมาณกับคำนามพหูพจน์ โดยพบว่ากลุ่มผู้เรียนชาวไทยใช้รูปแบบด้านไวยากรณ์ของนามวลีที่มีคำบอกปริมาณที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย คือ การใช้คำบอกปริมาณพหูพจน์กับคำนามเอกพจน์ และการใช้คำนำหน้านามแบบชี้เฉพาะหน้าคำบอกจำนวนดังนี้

(30) *She is 16 years old.*

(30a) **She is 16 year old.*

(30b) **because it's near Bangkok and have a many interesting place*

ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนชาวจีนพบว่าการใช้รูปแบบด้านไวยากรณ์ของนามวลีที่มีคำบอกปริมาณที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย คือ การละคำบอกปริมาณ และการใช้คำบอกปริมาณพหูพจน์กับคำนามพหูพจน์

(31) *This year Ploy is 16 years old.*

(31a) **Ploy 16 year*

(31b) **Ploy is her sister who is sixteen.*

4.2.2.1.4 คำบอกลำดับที่ (Ordinal)

รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้ตัวกำหนดประเภทคำบอกลำดับที่อยู่ในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยและกลุ่มผู้เรียนชาวจีนมีทั้งรูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมายและเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายดังปรากฏในตารางที่ 23

ตารางที่ 23 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำบอกลำดับที่

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
1. Ordinal + Singular N รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	18	100	1. Ordinal + Singular N รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	16	100
(1.1) Ordinal + Singular N รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	15	83	(1.1) Ordinal + Singular N รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	16	100
(1.1) Definite Art. + Ordinal + Singular N	3	17	-ไม่มี-		

ตารางข้างต้นแสดงรูปแบบการใช้ตัวกำหนดประเภทคำบอกลำดับที่อยู่ในกลุ่มผู้เรียนชาวไทย พบว่ารูปแบบด้านไวยากรณ์ของคำบอกลำดับที่มีลักษณะเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย คือ การใช้คำนำหน้านามแบบชี้เฉพาะ “the” หน้าคำบอกลำดับที่ดังนี้

(32) Last year her family went to Chonburi

(32a) *The last year her family went to Chonburi.

ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนชาวจีนพบว่าไม่มีการใช้ของคำบอกลำดับที่มีลักษณะเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายดังนี้

(32) Last year they went to Chonburi.

4.2.2.1.5 คำกำหนด (Demonstrative)

รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้ตัวกำหนดประเภทคำกำหนดในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยและกลุ่มผู้เรียนชาวจีนมีทั้งรูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมายและเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายดังปรากฏในตารางที่ 24

ตารางที่ 24 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำกำหนด

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
1. Demonstrative + N รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	2	100			
(1.1) Demonstrative + N รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	2	100			
-ไม่มี-					

ตารางข้างต้นแสดงการใช้คำกำหนด พบว่าเฉพาะกลุ่มผู้เรียนชาวไทยมีการใช้รูปแบบด้านไวยากรณ์ของกำหนดที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย ดังนี้

(33) because this job can help another people.

4.2.2.2 คำสรรพนาม (Pronoun)

รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำสรรพนามในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยและกลุ่มผู้เรียนชาวจีนมีทั้งรูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมายและเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายดังปรากฏในตารางที่ 25

ตารางที่ 25 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำสรรพนาม

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
1. Subject pronoun รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	70	100	1. Subject pronoun รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	79	100
(1.1) Subject pronoun รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	53	76	(1.1) Subject pronoun รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	49	62
(1.1) Possessive Det.	2	2	(1.1) Possessive Det.	4	5
(1.2) Wrong subject pronoun	4	5	(1.2) Wrong subject pronoun	4	5
(1.3) Zero subject pronoun	11	17	(1.3) Subject pronoun + Demonstrative	1	2
			(1.4) Zero subject pronoun	12	15
			(1.5) Object pronoun	4	5
			(1.6) "there"	1	6

จากตารางข้างต้นพบว่ากลุ่มผู้เรียนชาวไทยใช้รูปแบบด้านไวยากรณ์ของคำสรรพนามบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นประธาน (subject pronoun) ที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 3 ลักษณะ คือ 1) การใช้คำแสดงความเป็นเจ้าของ 2) การใช้คำสรรพนามบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นประธานผิด และ 3) การละคำสรรพนามบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นประธานดังนี้

(34) She is 16 years old.

(34a) *Her sixteen years old.

(34b) *If we don't go out, her mom will cooking.

(34c) *If didn't go, mother will cook.

ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนชาวจีนใช้รูปแบบด้านไวยากรณ์ของคำสรรพนามบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นประธานที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 6 ลักษณะ คือ 1) การใช้คำแสดงความเป็นเจ้าของ 2) การใช้คำสรรพนามบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นประธานผิด 3) การใช้คำสรรพนามบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นประธานกับคำกำหนด 4) การละคำสรรพนามบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นประธาน 5) การใช้คำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรม และ 6) การใช้คำว่า "there" ดังแสดงให้เห็นตามลำดับดังนี้

- (35) *She* is 16 years old this year.
 (35a) *Saturday *her* by shopping in the hang tie.
 (35b) * Saturday *he* go to supermarket.
 (35c) *He this is old sister
 (35d) *If don't out, mother make a delicious food to *her*.
 (35e) * When holiday, *them* go play to sea.
 (35f) *If not have Sunday, *there* are go to supermarket.

ตารางที่ 26 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้คำสรรพนาม (ต่อ)

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
2.. Object pronoun รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	18	100	2. Object pronoun รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	33	100
(2.1) Object pronoun รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	14	78	(2.1) Object pronoun รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	14	42
(2.1) Subject pronoun	1	6	(2.1) Subject pronoun	17	52
(2.2) Zero object pronoun	3	16	(2.2) Possessive Det.	1	3
...			(2.3) Object pronoun 1 + Object pronoun 2	1	3

จากตารางข้างต้นพบว่ากลุ่มผู้เรียนชาวไทยใช้รูปแบบด้านไวยากรณ์ของคำสรรพนามบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นกรรม (object pronoun) ที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายคือ การใช้คำสรรพนามบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นประธาน และการละคำสรรพนามบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นกรรมดังนี้

- (36) Her parents want *her* to study in Medicine.
 (36a) *Her parent want *she* to be doctor.
 (36b) *Her parents want to study a doctor.

ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนชาวจีนใช้รูปแบบด้านไวยากรณ์ของคำสรรพนามบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นกรรมที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย 3 ลักษณะ คือ 1) การใช้คำสรรพนามบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นประธาน 2) การใช้คำแสดงความเป็นเจ้าของ และ 3) การใช้คำสรรพนามบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นกรรม 2 ตัวดังนี้

- (37) Every Saturday their mom always bring *them* to Siam.
 (37a) *Every Saturday mother take *she* and sister go to study holiday.
 (37b) *Sometime mother will cook delicious food for *their* if they at home.
 (37c) *She's mother cook some delicious foods to *they* it.

4.2.2.3 กริยาวลี (Verb phrase)

4.2.3.3.1 กริยาหลัก

กริยาหลักและส่วนเติมเต็ม (Complement)

รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้กริยาหลักและส่วนเติมเต็ม ในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยและกลุ่มผู้เรียนชาวจีนมีทั้งรูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมายและเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายดังปรากฏในตารางที่ 27-29

ตารางที่ 27 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้กริยาหลักและส่วนเติมเต็ม

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
1. Transitive verb + Object	137	100	1. Transitive verb + Object	148	100
1.1 Transitive verb + NP	66	100	1.1 Transitive verb + NP	100	100
รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย			รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย		
(1.1.1) Verb + NP	53	80	(1.1.1) Verb + NP	96	80
รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย			รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย		
(1.1.1) Verb + PP	12	19	(1.1.1) Verb	1	1
(1.1.2) Verb + Infinitive to	1	1	(1.1.2) Zero verb + NP	2	2
			(1.1.3) Wrong use of verb	1	1
1.2 Transitive verb + Infinitive to	71	100	1.2 Transitive verb + Infinitive to	48	100
รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย			รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย		
(2.1) Verb + Infinitive to	62	91	(2.1) Verb + Infinitive to	22	46
รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย			รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย		
(2.1) Verb + Base verb	6	10	(2.1) Verb + Base verb	25	52
(2.2) Verb + for + Gerund	1	1	(2.2) Verb + Gerund	1	2
(2.3) Verb + PP	2	3			

ตารางที่ 28 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้กริยาหลักและส่วนเติมเต็ม (ต่อ)

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
2. Linking verb + Subject complement	82	100	2. Linking verb + Subject complement	66	100
รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย			รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย		
(2.1) Verb + Subject complement	74	90	(2.1) Verb + Subject complement	54	82
รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย			รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย		
(2.1) Zero verb + Subject complement	8	10	(2.1) Zero verb + Subject complement	12	18

ตารางที่ 29 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้กริยาหลักและส่วนเติมเต็ม(ต่อ)

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
3. Intransitive verb + Modifier	53	100	3. Intransitive verb + Modifier	40	100
3.1 Intransitive verb + PP/Adv	48	100	3.1 Intransitive verb + PP/Adv	32	100
รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย			รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย		
(3.1.1) Verb + PP/Adv	44	92	(3.1.1) Verb + PP/Adv	29	91
รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย			รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย		
(3.1.1) Verb + Zero PP	4	8	(3.1.1) Verb + Zero PP	1	3
			(3.1.2) Verb + NP	2	6
3.2 Intransitive verb + Complement	5	100	3.2 Intransitive verb + Complement	8	100
รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย			รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย		
(3.2.1) Verb + PP / Gerund	3	60	(3.2.1) Verb + PP / Gerund	4	50
รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย			รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย		
(3.2.1) Verb + Preposition + Gerund	2	40	(3.2.1) Verb + Preposition + Gerund	4	50

การแสดงความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยา (Subject-Verb agreement)

รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการแสดงความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยา ในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยและกลุ่มผู้เรียนชาวจีนมีทั้งรูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมายและเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายดังปรากฏในตารางที่ 30-31

ตารางที่ 30 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้การแสดงความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยา

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
1. Singular subject + Singular verb	111	100	1. Singular subject + Singular verb	167	100
รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย			รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย		
(1.1) Singular subject + Singular verb	77	69	(1.1) Singular subject + Singular verb	70	42
รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย			รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย		
(1.1) Singular subject + Plural verb	33	30	(1.1) Singular subject + Plural verb	86	51
(1.2) Singular subject + Infinitive "to"	1	1	(1.2) Singular subject + Infinitive "to"	3	2
			(1.3) Singular subject + Gerund	2	1
			(1.4) Incorrect form of singular verb	6	4

ตารางที่ 31 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้การแสดงความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยา (ต่อ)

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
2. Plural subject + Plural verb รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	36	100	2. Plural subject + Plural verb รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	53	100
(2.1) Plural subject + Plural verb รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	32	89	(2.1) Plural subject + Plural verb รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	45	85
(2.1) Plural subject + Singular verb	4	11	(2.1) Plural subject + Infinitive to	1	2
			(2.2) Plural subject + Gerund	1	2
			(2.3) Incorrect form of plural verb	6	11

การใช้กาล (Tense)

รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้กาลในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยและกลุ่มผู้เรียนชาวจีนมีทั้งรูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมายและเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายดังปรากฏในตารางที่ 32-33

ตารางที่ 32 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้กาล

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
1. Present tense รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	151	100	1. Present tense รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	116	100
(1.1) Present tense รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	139	92	(1.1) Present tense รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	109	94
(1.1) Past tense	3	2	(1.1) Past tense	2	2
(1.2) Future tense	9	6	(1.2) Future tense	4	3
			(1.3) Present continuous tense	1	1

ตารางที่ 33 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้กาล (ต่อ)

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่มผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
2. Past tense รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	20	100	2. Past tense รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	14	100
(2.1) Past tense รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	13	65	(2.1) Past tense รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	5	36
(2.1) Present tense	6	30	(2.1) Present tense	4	29
(2.2) Past participle	1	5	(2.2) Past participle	1	7
			(2.3) Present perfect	2	14
			(2.4) Incorrect forms of past tense	2	14

4.2.3.3.2 กริยาช่วย

การใช้กริยาเอก (Auxiliary verb)

รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้กริยาเอกในกลุ่มผู้เรียนชาวไทย และกลุ่มผู้เรียนชาวจีนมีทั้งรูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมายและเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายดังปรากฏในตารางที่ 34

ตารางที่ 34 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้กริยาเอก

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
1. do + not + base form รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	14	100	1. do + not + base form รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	15	100
(1.1) do + not + base form รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	12	86	(1.1) do + not + base form รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	3	20
(1.1) not + base form	1	7	(1.1) not + base form	4	27
(1.2) not	1	7	(1.2) not	2	13
			(1.3) have + not + V	2	13
			(1.4) be + do + not + V	1	7
			(1.5) do + not + do + V	1	7
			(1.6) did + not + V	2	13

การใช้กริยาช่วยบอกมาลา (Modal verb)

รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้กริยาช่วยบอกมาลาในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยและกลุ่มผู้เรียนชาวจีนมีทั้งรูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมายและเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายดังปรากฏในตารางที่ 35-36

ตารางที่ 35 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้กริยาช่วยบอกมาลา

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
1. would like + infinitive to รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	7	100			
(1.1) would like + infinitive to รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	4	57			
(1.1) would like + base verb	3	43			

ตารางที่ 36 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้กริยาช่วยบอกมาลา (ต่อ)

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
2. can / will + base verb รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	17	100	2. can / will / must + base verb รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	28	100
(2.1) can / will + base verb รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	12	71	(2.1) can / will + base verb รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	22	79
(2.1) can / will + Ving	5	29	(2.1) can / will + Infinitive to	1	3
			(2.2) Zero modal verb	4	15
			(2.3) Zero base verb	1	3

4.2.2.4 บุพบทวลี (Prepositional phrase)

รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้บุพบทวลีในกลุ่มผู้เรียนชาวไทย และกลุ่มผู้เรียนชาวจีนมีทั้งรูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมายและเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายดังปรากฏในตารางที่ 37

ตารางที่ 37 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้บุพบทวลี

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
1. Preposition + NP รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	77	100	1. Preposition + NP รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	101	100
(1.1) Preposition + NP รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	62	78	(1.1) Preposition + NP รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	69	68
(1.1) Wrong preposition	14	17	(1.3) Wrong preposition	7	7
(1.2) Zero preposition + NP	4	5	(1.4) Zero preposition + NP	25	25

4.2.2.5 หน่วยสร้างการมีอยู่ (Existence)

รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้หน่วยสร้างการมีอยู่ในกลุ่มผู้เรียนชาวไทยและกลุ่มผู้เรียนชาวจีนมีทั้งรูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมายและเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายดังปรากฏในตารางที่ 38

ตารางที่ 38 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่างในการใช้หน่วยสร้างการมีอยู่

รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวไทย	ความถี่	ร้อยละ	รูปแบบที่พบทั้งหมดในกลุ่ม ผู้เรียนชาวจีน	ความถี่	ร้อยละ
1. There + be + NP รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	18	100	1. There + be + NP รูปแบบที่ตรงกับภาษาเป้าหมาย	18	100
(1.1) There + be + NP รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	13	72	(1.1) There + be + NP รูปแบบที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมาย	12	67
(1.1) NP + there + be	1	6	(1.1) there + have	4	21
(1.2) NP	4	22	(1.2) there	1	6
			(1.3) Zero "there + be"	1	6

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อผิดพลาดระดับคำและระดับวากยสัมพันธ์ของผู้เรียน 2 กลุ่ม คือ ผู้เรียนชาวไทยและผู้เรียนชาวจีน โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์รูปแบบภาษาด้านหน่วยคำและวากยสัมพันธ์ที่เบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายของกลุ่มผู้เรียนว่าแต่ละรูปแบบในอัตราความถี่เป็นร้อยละ รวมทั้งเปรียบเทียบรูปแบบของภาษาในระหว่างที่ใช้โดยผู้เรียนชาวไทยและชาวจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

5.1 รูปแบบด้านหน่วยคำและวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่าง

5.1.1 รูปแบบด้านหน่วยคำของภาษาในระหว่าง

จากการวิเคราะห์ภาษาในระหว่างของนักศึกษาชาวไทยและนักศึกษาชาวจีนในงานเขียน ผู้วิจัยพบรูปแบบด้านหน่วยคำของภาษาในระหว่างที่เบี่ยงเบนไปจากภาษาเป้าหมาย 4 ประเภท คือ หน่วยคำนาม หน่วยคำคุณศัพท์ หน่วยคำบุพบท และหน่วยคำตัวกำหนด ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบด้านหน่วยคำของคำนาม			
กลุ่มผู้เรียนชาวไทย	รูปแบบ	กลุ่มผู้เรียนชาวจีน	รูปแบบ
คำนามพหูพจน์รูปปกติ			
1.1 การไม่เติมหน่วยคำแสดงพหูพจน์ (-s) กับคำนามพหูพจน์รูปปกติ	year	1.1 การไม่เติมหน่วยคำแสดงพหูพจน์ (-s) กับคำนามพหูพจน์รูปปกติ	year
1.2 การเติมหน่วยคำแสดงความเป็นเจ้าของ (-'s) กับคำนามพหูพจน์รูปปกติ	year's		
คำนามพหูพจน์รูปไม่ปกติ			
1.1 การเติมหน่วยคำแสดงพหูพจน์กับคำนามพหูพจน์รูปไม่ปกติ		1.1 การเติมหน่วยคำแสดงพหูพจน์กับคำนามพหูพจน์รูปไม่ปกติ	
1.1.1 การเติมหน่วยคำแสดงพหูพจน์ (-s) กับคำนามพหูพจน์รูปไม่ปกติที่มีการเปลี่ยนรูปหน่วยคำเดิมแล้ว	peoples	1.1.1 การเติมหน่วยคำแสดงพหูพจน์ (-s) กับคำนามพหูพจน์รูปไม่ปกติที่มีการเปลี่ยนรูปหน่วยคำเดิมแล้ว	peoples
1.1.2 การเติมหน่วยคำแสดงพหูพจน์ (-s) กับคำนามพหูพจน์รูปไม่ปกติที่ยังไม่ได้เปลี่ยนรูปหน่วยคำเดิม	persons	1.1.2 การเติมหน่วยคำแสดงพหูพจน์ (-s) กับคำนามพหูพจน์รูปไม่ปกติที่ยังไม่ได้เปลี่ยนรูปหน่วยคำเดิม	persons
		1.2 การไม่เติมหน่วยคำแสดงพหูพจน์ (-s) กับคำนามพหูพจน์รูปไม่ปกติที่ยังไม่ได้เปลี่ยนรูปหน่วยคำเดิม	policeman

คำนามพหูพจน์รูปไม่ปกติ (ต่อ)			
1.2 การเติมหน่วยคำแสดงพหูพจน์ (-'s) กับคำนามพหูพจน์รูปไม่ปกติประเภทกลุ่มก้อน	polices	1.3 การเติมหน่วยคำแสดงพหูพจน์ (-'s) กับคำนามพหูพจน์รูปไม่ปกติประเภทกลุ่มก้อน	polices

2. รูปแบบด้านหน่วยคำของคำคุณศัพท์			
กลุ่มผู้เรียนชาวไทย	รูปแบบ	กลุ่มผู้เรียนชาวจีน	รูปแบบ
คำนามคุณศัพท์รูปปกติที่ไม่มีวิภัติปัจจัย			
2.1 การเติมหน่วยวิภัติปัจจัย (-ing) กับคำนามคุณศัพท์รูปปกติ	warming	2.1 การเติมหน่วยวิภัติปัจจัย (-ess) กับคำนามคุณศัพท์รูปปกติ	happiness

3. รูปแบบด้านหน่วยคำของคำบุพบท			
กลุ่มผู้เรียนชาวไทย	รูปแบบ	กลุ่มผู้เรียนชาวจีน	รูปแบบ
3.1 การเติมหน่วยคำแสดงปัจจุบันกาล (-s) กับคำบุพบท	nears...	3.1 การเติมหน่วยคำแสดงคำวิเศษณ์ (-ly) กับคำบุพบท	nearly
3.2 การเติมหน่วยคำแสดงคำวิเศษณ์ (-ly) กับคำบุพบท	nearly		

4. รูปแบบด้านหน่วยคำของตัวกำหนด			
กลุ่มผู้เรียนชาวไทย	รูปแบบ	กลุ่มผู้เรียนชาวจีน	รูปแบบ
ตัวกำหนดประเภทคำแสดงปริมาณ			
4.1 การเติมหน่วยคำแสดงพหูพจน์ (-s) กับคำแสดงปริมาณ	others	4.1 การเติมหน่วยคำแสดงพหูพจน์ (-s) กับตัวกำหนด	others
ตัวกำหนดประเภทคำแสดงความเป็นเจ้าของ			
กลุ่มผู้เรียนชาวไทย	รูปแบบ	กลุ่มผู้เรียนชาวจีน	รูปแบบ
4.1 การเติมหน่วยคำแสดงความเป็นเจ้าของ (-'s) กับคำแสดงความเป็นเจ้าของ	her's	4.1 การเติมหน่วยคำแสดงความเป็นเจ้าของ (-'s) กับคำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธาน	she's
		4.1 การเติมคำกริยา (is) กับคำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธาน	she is
		4.2 การไม่เปลี่ยนรูปของคำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานเพื่อแสดงประเภททางไวยากรณ์การการเป็นเจ้าของ	she

5.1.2 รูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่าง

ในงานวิจัยนี้พบรูปแบบด้านวากยสัมพันธ์ของภาษาในระหว่าง 5 ประเภท คือ นามวลี คำสรรพนาม กริยาวลี บุพบทวลี และหน่วยสร้างการมีอยู่ มีดังนี้

5.1.2.1 นามวลี

รูปแบบของภาษาในระหว่างของการใช้นามวลีที่มีการเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายในงานวิจัยนี้ ได้แก่ การใช้คำนำหน้านาม คำแสดงความเป็นเจ้าของ คำแสดงปริมาณ คำแสดงลำดับ และคำกำหนด ดังต่อไปนี้

คำนำหน้านาม (Article)

กลุ่มผู้เรียนชาวไทย	กลุ่มผู้เรียนชาวจีน
1. การใช้คำนำหน้านามแบบไม่ชี้เฉพาะ (Indefinite article)	
1.1 Zero article + Singular noun	1.1 Zero article + Singular noun
1.2 Definite article + Singular noun	1.2 Indefinite article “an”+ Noun phrase (with a vowel initial)
1.3 Possessive determiner + Singular noun	
2. การใช้คำนำหน้านามแบบชี้เฉพาะ (Definite article)	
2.1 Zero article + Singular noun	2.1 Zero article + Singular noun
2.2 Indefinite article + Singular noun	
3. การไม่ใช้คำนำหน้านาม (Zero article)	
<u>Zero article + Plural noun</u>	<u>Zero article + Plural noun</u>
3.1 Indefinite article + Plural noun	-
3.2 Definite article + Plural noun	
<u>Zero article + Non-count noun</u>	<u>Zero article + Non-count noun</u>
3.1 Definite article + Non-count noun	3.1 Definite article + Non-count noun
<u>Zero article + Proper noun</u>	<u>Zero article + Proper noun</u>
-	3.1 Definite article + Proper noun

คำแสดงความเป็นเจ้าของ (Possessive)

กลุ่มผู้เรียนชาวไทย	กลุ่มผู้เรียนชาวจีน
1. การใช้ Possessive determiner + Noun	
1.1 Zero possessive determiner + noun	1.1 Zero possessive determiner + noun
1.2 Wrong Possessive determiner	1.2 Wrong possessive determiner
1.3 NP + Possessive determiner 1 + Possessive determiner 2	1.3 Subject pronoun + noun
	1.4 Subject pronoun + "is" + noun
	1.5 Subject pronoun + -'s + noun
	1.6 Object pronoun + noun
	1.7 Definite article noun
	1.8 Demonstrative determiner + noun
	1.9 "there" + noun
2. การใช้ Genitive noun + Noun	
<u>Genitive noun</u> (N's + Noun)	<u>Genitive noun</u> (N's + Noun)
2.1 Noun + Head noun	2.1 Noun + Head noun
2.2 Head noun phrase + noun	
2.3 Head noun phrase + is + noun	
<u>Genitive NP</u> (NP's + Noun)	<u>Genitive NP</u> (NP's + Noun)
2.1 Noun phrase + Head noun	2.1 Noun phrase + Head noun
2.2 Noun + Head noun	2.2 Noun + Head noun
	2.3 Head noun
	2.4 Definite article + noun + Head noun

คำบอกปริมาณ (Quantifier)

กลุ่มผู้เรียนชาวไทย	กลุ่มผู้เรียนชาวจีน
1. การใช้ Singular quantifier + Singular noun	
-	1.1 Zero quantifier + Singular noun
	1.2 Singular quantifier + Plural noun
2. การใช้ Plural quantifier + Plural noun	
2.1 Plural quantifier + Singular noun	2.1 Plural quantifier + Singular noun
2.2 Indefinite article + Plural quantifier + Singular noun	2.2 Plural quantifier + Zero Plural noun

คำบอกลำดับที่ (Ordinal)

กลุ่มผู้เรียนชาวไทย	กลุ่มผู้เรียนชาวจีน
1.1 Definite article + Ordinal + Singular noun	-

5.1.2.2 คำสรรพนาม

รูปแบบของภาษาในระหว่างของการใช้คำสรรพนามที่มีการเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายในงานวิจัยนี้ ได้แก่ การใช้คำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธาน และคำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรมดังต่อไปนี้

กลุ่มผู้เรียนชาวไทย	กลุ่มผู้เรียนชาวจีน
1. การใช้ Subject pronoun	
1.1 Possessive determiner	1.1 Possessive determiner
1.2 Wrong subject pronoun	1.2 Wrong subject pronoun
1.3 Zero subject pronoun	1.3 Subject pronoun + demonstrative determiner
	1.4 Zero subject pronoun
	1.5 Object pronoun
	1.6 "there"
2. การใช้ Object pronoun	
2.1 Subject pronoun	2.1 Subject pronoun
2.2 Zero object pronoun	2.2 Possessive determiner
	2.3 Object pronoun 1 + Object pronoun 2

5.1.2.3 กริยาวลี

รูปแบบของภาษาในระหว่างของการใช้กริยาวลีที่มีการเบี่ยงเบนจากภาษาเป้าหมายในงานวิจัยนี้ ได้แก่ การใช้คำกริยาหลัก และคำกริยาช่วย ดังต่อไปนี้

5.2.3.3.1 คำกริยาหลัก

รูปแบบของภาษาในระหว่างของคำกริยาหลักในงานวิจัยนี้ ได้แก่ การใช้คำกริยาและและส่วนเติมเต็ม ความสอดคล้องของประธานและกริยา และการใช้กาล

การใช้คำกริยาและและส่วนเติมเต็ม (Verb and Complement)

กลุ่มผู้เรียนชาวไทย	กลุ่มผู้เรียนชาวจีน
1. การใช้ Transitive verb + Object	
<u>Transitive verb + Noun phrase</u>	<u>Transitive verb + Infinitive verb</u>
1.1 Transitive verb + Prepositional phrase	1.1. Transitive verb
1.2 Transitive verb + Infinitive to	1.2 Zero transitive verb + Noun phrase
	1.3 Wrong use of verb
<u>Transitive verb + Infinitive</u>	<u>Transitive verb + Infinitive</u>
2.1 Transitive verb + Base verb	2.1 Transitive verb + Base verb
2.2 Transitive verb + Preposition "for" + Gerund	2.2 Transitive verb + Gerund
2.3 Transitive verb + Prepositional phrase	

2. การใช้ Liking verb + Complement	
2.1 Zero linking verb + Subject complement	2.1 Zero linking verb + Subject complement
3. การใช้ Intransitive verb	
3.1 Intransitive verb + Modifier	
<u>Intransitive verb + Prepositional phrase</u>	<u>Intransitive verb + Prepositional phrase</u>
3.1.1 Intransitive verb + Zero prepositional phrase	3.1.1 Intransitive verb + Zero prepositional phrase
	3.1.2 Intransitive verb + noun phrase
3.2 Intransitive verb + Complement	
<u>Intransitive verb + Gerund</u>	<u>Intransitive verb + Gerund</u>
3.2.1 Intransitive verb + Preposition + Gerund	3.2.1 Intransitive verb + Preposition + Gerund

ความสอดคล้องของประธานและกริยา (Subject-Verb agreement)

กลุ่มผู้เรียนชาวไทย	กลุ่มผู้เรียนชาวจีน
1. การใช้ Singular subject + Singular verb	
1.1 Singular subject + Plural verb	1.1 Singular subject + Plural verb
1.2 Singular subject + Infinitive "to"	1.2 Singular subject + Infinitive "to"
	1.3 Singular subject + Gerund
	1.4 Incorrect form of singular verb
2. การใช้ Plural subject + Plural verb	
2.1 Plural subject + Singular verb	2.1 Plural subject + Infinitive to
	2.2 Plural subject + Gerund
	2.3 Incorrect form of plural verb

การใช้กาล (Tense)

กลุ่มผู้เรียนชาวไทย	กลุ่มผู้เรียนชาวจีน
1. การใช้ Present tense	
1.1 Past tense	1.1 Past tense
1.2 Future tense	1.2 Future tense
	1.3 Present continuous tense
2. การใช้ Past tense	
2.1 Present tense	2.1 Present tense
2.2 Past participle	2.2 Past participle
	2.3 Present perfect
	2.4 Incorrect forms of past tense

5.2.3.3.2 คำกริยาช่วย

รูปแบบของภาษาในระหว่างของคำกริยาช่วยในงานวิจัยนี้ ได้แก่ การใช้กริยาเอกและคำกริยาช่วยแสดงมาลา

กริยาเอก (Auxiliary verb)

กลุ่มผู้เรียนชาวไทย	กลุ่มผู้เรียนชาวจีน
1. การใช้ Auxiliary verb “do” + Negative word “not” + Base form verb	
1.1 Negative word “not” + Base form verb	1.1 Negative word “not” + Base form verb
1.2 Negative word “not”	1.2 Negative word “not”
	1.3 Auxiliary verb “have” + Negative word “not” + Base form verb
	1.1 Auxiliary verb “be” + Auxiliary verb “do” + not + Base form verb
	1.2 Auxiliary verb “do” 1 + Negative word “not” + Auxiliary verb “do” 2 + V Base form verb
	1.5 Past auxiliary verb “did” + Negative word “not” + Base form verb

กริยาช่วยแสดงมาลา (Modal verb)

กลุ่มผู้เรียนชาวไทย	กลุ่มผู้เรียนชาวจีน
1. การใช้ Modal verb “would like” + Infinitive “to” verb	
1.1 Modal verb “would like” + Base verb	-
2. การใช้ Modal verb “can / will” + Base verb	
2.1 Modal verb “can / will” + Gerund verb	(2.1) Modal verb “can / will” + Infinitive “to” verb
	(2.2) Zero Modal verb “can / will” + Base verb
	(2.3) Modal verb “can / will” + Zero base verb

5.1.2.4 บุพวลี

รูปแบบของภาษาในระหว่างของการใช้บุพพวลีที่มีการเบี่ยงจากภาษาเป้าหมายในงานวิจัยนี้มีดังนี้

กลุ่มผู้เรียนชาวไทย	กลุ่มผู้เรียนชาวจีน
1. การใช้ Prepositional phrase (Preposition + Noun / Noun phrase)	
1.1 Wrong preposition	1.1 Wrong preposition
1.2 Zero preposition + Noun / Noun phrase	1.2 Zero preposition + Noun / Noun phrase

5.1.2.5 หน่วยสร้างกริยามีอยู่

รูปแบบของภาษาในระหว่างของการใช้หน่วยสร้างมีอยู่ที่มีการเบี่ยงจากภาษาเป้าหมายในงานวิจัยนี้มีดังนี้

กลุ่มผู้เรียนชาวไทย	กลุ่มผู้เรียนชาวจีน
1. การใช้ “There” + be + Noun phrase	
1.1 Noun phrase + “there” + be	1.1 “there” + have + Noun phrase
1.2 Zero “there + be” + Noun phrase	1.2 “there” + Noun phrase
	1.3 Zero “there + be” + Noun phrase

บรรณานุกรม

- Banathy, B. H., Trager, B. C. & Waddle, C.D. (1966). Use of Contrastive Data in Foreign Language Course Development. In Valdman (ed.) Trends in Language Teaching. New York: McGraw-Hill.
- Bennui Pairote. (2008). A Study of L1 Interference in the Writing of the Thai EFL Students. *Malaysian Journal of EFL Research*. Vol.4, 72-102.
- Brown, D. H. (2000). Principles of language learning & teaching. (4th ed.). New York: Longman. (pp. 49-58)
- Corder, S.P. (1967). The significance of learners' errors. Reprinted in J.C. Richards (ed.) (1994). Error Analysis: Perspectives on Second Language Acquisition. (13th ed.)
- Corder, S.P. (1974). Error Analysis. In J. P. B. Allen and S. Pit Corder (eds.) Techniques in Applied Linguistics (The Edinburgh Course in Applied Linguistics:3), London: Oxford University Press (Language and Language Learning), pp. 122-154.
- Fries, Charles C., (1945). Teaching and learning English as a second language. Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Gass, S. (1988). Integrating research areas: a framework for second language studies. *Applied Linguistics*, 9, 198-217
- Gass, S. (1996). Second language acquisition and linguistic theory: The role of language transfer. In W. Ritchie & T. Bhatia (eds.) Handbook of second language acquisition. San Diego: Academic Press.
- Gass, S. M. (2004). Conversation analysis and input-interaction. *Modern Language Journal*. 88, 597-602.
- Kellerman, E. & Sherwood-Smith, M. (eds). (1986). Cross linguistic Influences in Second Language Acquisition. pp. 186-206, Pergamon.
- Lado, R. (1957). Linguistics across cultures: Applied linguistics for language teachers. University of Michigan Press: Ann Arbor.
- London: Longman, pp. 19-27. (Originally in International Review of Applied Linguistics, 5 (4)).
- Ellis, R. (1997). SLA Research and language teaching. Oxford: Oxford University Press.
- Ellis, R. (2002). The place of grammar instruction in the second/ foreign language curriculum. In E. Hinkel & S. Fotos (eds.), New perspectives on grammar teaching in second language classrooms (pp. 17-34). Mahwah, N.J.: L. Erlbaum Associates.

- Illomäki, A. (2005). Cross-linguistic influence-A cross sectional study with particular reference to Finnish-speaking and English speaking learners of German.
- Odlin, T. (1989). *Language transfer: Cross-linguistic influence in language learning*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Odlin, T. (2003). Crosslinguistic influence. In C. Doughty & M. Long (Eds.), *The handbook of second language acquisition* (pp. 436-486). Oxford: Blackwell.
- Prator, C. (1967). *Hierarchy of Difficulty: Unpublished classroom lecture*. University of California, Los Angeles.
- Richards, J.C. (1971). A Non- Contrastive Approach to Error Analysis. *Journal of ELT*, 25, 204-219.
- Richards, Jack C. (editor). (1974). *Error analysis: Perspectives on second language acquisition*. Essex, England: Longman. 215pp.
- Schachter, J. (1974). An error in error analysis. *Language Learning*, 24, 205-214.
- Selinker, L. (1972) Interlanguage. *International Review of Applied Linguistics in Language Teaching*, 10: 209-31.
- Sharwood Smith, M. (1986). Crosslinguistic influence in second language acquisition: An introduction. In M. Sharwood Smith & E. Kellerman (eds.), *Crosslinguistic influence in second language acquisition* (pp. 1-9). Oxford, UK: Pergamon Press.
- Singelton, D. (1987) Mother and other tongue influences on learner French. *Studies in Second Language Acquisition*, 9: 327-346.
- Stockwell, R., Bowen, J. & Martin, J. (1965). *The grammatical structures of English and Spanish*. Chicago: University of Chicago Press.
- Takahashi, T., & Beebe, L. M. (1993). Cross-linguistic influence in the speech act of correction. In G. Kasper & S. Blum-Kulka (Eds.), *Interlanguage pragmatics* (pp. 138-157). New York, NY: Oxford University Press.
- Taylor, B. P. (1975). The use of overgeneralization and transfer learning strategies by elementary and intermediate students of ESL. *Language Learning*, 25, 73-107.
- Torrijos, María del Mar Ramón. (2009). Effects of Cross-linguistic influences on Second Language Acquisition: A Corpus-Based Study of Semantic Transfer in Written Production. *Revista de Lingüística y Lenguas Aplicadas*, volumen 4, pp. 147-159.
- Wardhaugh, R. (1970) . The Contrastive Analysis Hypothesis. *TESOL Quarterly*.4. 120-130.

ภาคผนวก

งานเขียนของนักศึกษาไทย

Writing 4: Translate the text below into English.

“กานดาเป็นเด็กสาวที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวของกานดามีทั้งหมด 4 คน คุณพ่อคุณแม่ของกานดามีอาชีพเป็นตำรวจ พี่สาว ชื่อเล่นชื่อ พลอย อายุ 16 ปี ทุกวันเสาร์ คุณแม่จะพากานดากับพี่สาวไปเรียนพิเศษที่สยาม ส่วนวันอาทิตย์ครอบครัวของกานดาชอบไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ไปกินข้าว บางครั้งก็ไปดูหนังถ้าไม่ไปไหน คุณแม่ก็จะทำกับข้าวให้กิน ช่วงปิดเทอมครอบครัวของกานดามักจะไปเที่ยวทะเล ปีที่แล้วครอบครัวของกานดาไปเที่ยวที่ชลบุรี เพราะใกล้และมีที่เที่ยวเยอะ กานดาอยากเรียนศิลปะแต่พ่อกับแม่อยากให้กานดาเรียนหมอ เพราะจะได้ช่วยเหลือคนอื่น ”

"Kanda is in happy family. There are 4 peoples in her family. Her parents are polishmen. Her sister is Ploy. She is 16 years old. Every Saterday Kanda and her sister come to study at Siam. On Sunday Kanda's family like go to eat out and go to see the movie at the mall. If they stay at home her mother always cooks the food. On summer her family always go to the sea. Last year her family went to Chonburi because it hears they house and there are many spots. Kanda want to study in Art, but her parents want her study in Medicine, becouse it can helps other "

Writing 4: Translate the text below into English.

“ กานดาเป็นเด็กสาวที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวของกานดาทั้งหมด 4 คน คุณพ่อคุณแม่ของกานดาอาชีพเป็นตำรวจ พี่สาว ชื่อเล่นชื่อ พลอย อายุ 16 ปี ทุกวันเสาร์ คุณแม่จะพากานดากับพี่สาวไปเรียนพิเศษที่สยาม ส่วนวันอาทิตย์ครอบครัวของกานดาชอบไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ไปกินข้าว บางครั้งก็ไปดูหนัง ถ้าไม่ไปไหน คุณแม่ก็จะทำกับข้าวให้กิน ช่วงปิดเทอมครอบครัวของกานดามักจะไปเที่ยวทะเล ปีที่แล้วครอบครัวของกานดาไปเที่ยวที่ชลบุรี เพราะใกล้และมีที่เที่ยวเยอะ กานดาอยากเรียนศิลปะแต่พ่อกับแม่อยากให้กานดาเรียนหมอ เพราะจะได้ช่วยเหลือคนอื่น ”

Kanda is the girl who from good family. Kanda's family has 4 people. Her parents are polices. Her sister nickname is Ploy. She is 16 years old. Every Saturday, her mother will pick Kanda and her sister go to ~~the~~ ^{the} center at Siam. In Sunday, her family will go to department store, eat out door and sometimes see movies. If her family didn't go out side, she will cook. In Summer, her family often go to travel, sea. In the last year, Kanda's family traveled in Chonburi because it was near and had lots places to travel. Kanda want to learn art but her parents want to study a doctor because will help other people.

Writing 4: Translate the text below into English.

“ กานดาเป็นเด็กสาวที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวของกานดามีทั้งหมด 4 คน คุณพ่อคุณแม่ของกานดาเป็นอาชีพเป็นตำรวจ พี่สาว ชื่อเล่นชื่อ พลอย อายุ 16 ปี ทุกวันเสาร์ คุณแม่จะพากานดากับพี่สาวไปเรียนพิเศษที่สยาม ส่วนวันอาทิตย์ครอบครัวของกานดาชอบไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ไปกินข้าว บางครั้งก็ไปดูหนัง ถ้าไม่ไปไหน คุณแม่ก็จะทำกับข้าวให้กิน ช่วงปิดเทอมครอบครัวของกานดามักจะไปเที่ยวทะเล ปีที่แล้วครอบครัวของกานดาไปเที่ยวที่ชลบุรี เพราะใกล้และมีที่เที่ยวเยอะ กานดาอยากเรียนศิลปะแต่พ่อกับแม่อยากให้กานดาเรียนหมอ เพราะจะได้ช่วยเหลือคนอื่น ”

Kanda is the girl in lovely family. There are 4 peoples in her family. Her parents are police. Her sister's nick name is Ploy, 16 years old. Every saturday, mother will take kanda and kanda's sister to have special class at Siam. For sunday, her family usually go to department store, eating and sometimes go watching movies. If there is no activity, mother will cook for us. On vacation, kanda's family usually travel to the beach. Last year, her family went to Chonburi province because it was near and had many places to hang around. Kanda hopes to study art but her parent need kanda to study medicine because of helping others people.

Writing 4: Translate the text below into English.

“ กานดาเป็นเด็กสาวที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวของกานดาทั้งหมด 4 คน คุณพ่อคุณแม่ของกานดาอาชีพเป็นตำรวจ พี่สาว ชื่อเล่นชื่อ พลอย อายุ 16 ปี ทุกวันเสาร์ คุณแม่จะพากานดากับพี่สาวไปเรียนพิเศษที่สยาม ส่วนวันอาทิตย์ครอบครัวของกานดาชอบไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ไปกินข้าว บางครั้งก็ไปดูหนัง ถ้าไม่ไปไหน คุณแม่ก็จะทำกับข้าวให้กิน ช่วงปิดเทอมครอบครัวของกานดามักจะไปเที่ยวทะเล ปีที่แล้ว ครอบครัวของกานดาไปเที่ยวที่ชลบุรี เพราะใกล้และมีที่เที่ยวเยอะ กานดาอยากเรียนศิลปะแต่พ่อกับแม่อยากให้กานดาเรียนหมอ เพราะจะได้ช่วยเหลือคนอื่น ”

kanda is a girl from warm family. Her family have 4 people their parents are both police her sister's name Play she is 16 years old. Every Saturday her mother will take kanda's sister and kanda to study at siam. Sunday kanda's family like to go to the mall and have dinner. Sometime see movie if didn't go her mother cook food for them. In vacation her family often go to the beach. Last year her family went to Chonburi because it near and have a lot traveling. kanda want to study Art but their parents want to study the doctor because she can help others.

Writing 4: Translate the text below into English.

“กานดาเป็นเด็กสาวที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวของกานดามีทั้งหมด 4 คน คุณพ่อคุณแม่ของกานดาอาชีพเป็นตำรวจ พี่สาว ชื่อเล่นชื่อ พลอย อายุ 16 ปี ทุกวันเสาร์ คุณแม่จะพากานดากับพี่สาวไปเรียนพิเศษที่สยาม ส่วนวันอาทิตย์ครอบครัวของกานดาชอบไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ไปกินข้าว บางครั้งก็ไปดูหนัง ถ้าไม่ไปไหน คุณแม่ก็จะทำกับข้าวให้กิน ช่วงปิดเทอมครอบครัวของกานดามักจะไปเที่ยวทะเล ปีที่แล้วครอบครัวของกานดาไปเที่ยวที่ชลบุรี เพราะใกล้และมีที่เที่ยวเยอะ กานดาอยากเรียนศิลปะแต่พ่อกับแม่อยากให้กานดาเรียนหมอ เพราะจะได้ช่วยเหลือคนอื่น ”

" Karnda is the girl who comes from a warming family. Her family has 4 people. Her parents are both police. Her sister nickname's Ploy, she is 16 years old. Every Saturday, her mother always take her and her sister to Siam for taking and extra course. And on Sunday Her family likes to go to The department store for eating or sometimes watching the movie. If they don't go anywhere. Her mother will cook for her and on ~~the~~ holiday Karnda's family love to go to the sea. Last year her family went to Chonburi because It's near and alot of places to go. ~~for~~ travel. Karnda want to take and art class but her parents want her to study Medicine because the doctor can help other people else."

Writing 4: Translate the text below into English.

“ กานดาเป็นเด็กสาวที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวของกานดามีทั้งหมด 4 คน คุณพ่อคุณแม่ของ กานดามีอาชีพเป็นตำรวจ พี่สาว ชื่อเล่นชื่อ พลอย อายุ 16 ปี ทุกวันเสาร์ คุณแม่จะพากานดากับพี่สาวไปเรียน พิเศษที่สยาม ส่วนวันอาทิตย์ครอบครัวของกานดาชอบไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ไปกินข้าว บางครั้งก็ไปดูหนัง ถ้าไม่ไปไหน คุณแม่ก็จะทำกับข้าวให้กิน ช่วงปิดเทอมครอบครัวของกานดามักจะไปเที่ยวทะเล ปีที่แล้ว ครอบครัวของกานดาไปเที่ยวที่ชลบุรี เพราะใกล้และมีที่เที่ยวเยอะ กานดาอยากเรียนศิลปะแต่พ่อกับแม่อยากให้ กานดาเรียนหมอ เพราะจะได้ช่วยเหลือคนอื่น ”

Kanda is a little girl from a good family. There are 4 peopers in her family. Kanda's parents is a police. Her sister's nickname is Ploy. She is 16 years old. Every saturday her mother gets Kanda and her sister to learn at Siam Center. On Sunday her family usualy go to the Mall, eating, sometimes see the movie. If doesn't go out, Her mother 'll cook food. Kanda's family usually go to the sea in summer. Last year her's family went to Chonburi because it's near Bangkok and have a many interesting place. Kanda want to study about Art but her parents want her to study a doctor. Because she 'll help others people.

Writing 4: Translate the text below into English.

“ กานดาเป็นเด็กสาวที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวของกานดามีทั้งหมด 4 คน คุณพ่อคุณแม่ของ กานดาเป็นอาชีพเป็นตำรวจ พี่สาว ชื่อเล่นชื่อ พลอย อายุ 16 ปี ทุกวันเสาร์ คุณแม่จะพากานดากับพี่สาวไปเรียน พิเศษที่สยาม ส่วนวันอาทิตย์ครอบครัวของกานดาชอบไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ไปกินข้าว บางครั้งก็ไปดูหนัง ถ้าไม่ไปไหน คุณแม่ก็จะทำกับข้าวให้กิน ช่วงปิดเทอมครอบครัวของกานดามักจะไปเที่ยวทะเล ปีที่แล้ว ครอบครัวของกานดาไปเที่ยวที่ชลบุรี เพราะใกล้และมีที่เที่ยวเยอะ กานดาอยากเรียนศิลปะแต่พ่อกับแม่อยากให้ กานดาเรียนหมอ เพราะจะได้ช่วยเหลือคนอื่น ”

Kanda is a girl that come from happy family. Kanda's family have 4 persons. Kanda's parent are police. Her sister's nickname is Ploy. She is 16 years old. Every Saturday, mother brings Kanda and her sister to learn at Siam, and Sunday, her family likes to go to department store to dinner and to watch the movie, sometimes. If didn't go, mother will cook. In summer, Kanda's family might go to sea. The last year, her family went to Chon Buri because near and a lot of place to travel. Kanda would like to learn Art but her parent would like her to be a doctor because they want her to help people.

Writing 4: Translate the text below into English.

“ กานดาเป็นเด็กสาวที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวของกานดาทั้งหมด 4 คน คุณพ่อคุณแม่ของกานดาอาชีพเป็นตำรวจ พี่สาว ชื่อเล่นชื่อ พลอย อายุ 16 ปี ทุกวันเสาร์ คุณแม่จะพากานดากับพี่สาวไปเรียนพิเศษที่สยาม ส่วนวันอาทิตย์ครอบครัวของกานดาชอบไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ไปกินข้าว บางครั้งก็ไปดูหนัง ถ้าไม่ไปไหน คุณแม่ก็จะทำกับข้าวให้กิน ช่วงปิดเทอมครอบครัวของกานดามักจะไปเที่ยวทะเล ปีที่แล้วครอบครัวของกานดาไปเที่ยวที่ชลบุรี เพราะใกล้และมีที่เที่ยวเยอะ กานดาอยากเรียนศิลปะแต่พ่อกับแม่อยากให้กานดาเรียนหมอ เพราะจะได้ช่วยเหลือคนอื่น ”

Kanda is the girl who comes from the warm family. There are 4 people in her family. Her parents are the police. Her older sister's name is Ploy. Her sister is 16 years old. On saturday, her mother will take her sister and her to Siam for special course but on Sunday, her family likes to go to the mall. They go to the mall for meal, sometimes go to the movie. If they stay at home, her mother have to cook for everyone in the family. On vacation, they often go to the beach. Last year, her family went to Chonburi province because it's near her house and there are many attractive places. Kanda would like to learn about art but her parents want her to study for doctor (madicine) because she will help other people.

Writing 4: Translate the text below into English.

“ กานดาเป็นเด็กสาวที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวของกานดามีทั้งหมด 4 คน คุณพ่อคุณแม่ของกานดาเป็นอาชีพเป็นตำรวจ พี่สาว ชื่อเล่นชื่อ พลอย อายุ 16 ปี ทุกวันเสาร์ คุณแม่จะพากานดากับพี่สาวไปเรียนพิเศษที่สยาม ส่วนวันอาทิตย์ครอบครัวของกานดาชอบไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ไปกินข้าว บางครั้งก็ไปดูหนัง ถ้าไม่ไปไหน คุณแม่ก็จะทำกับข้าวให้กิน ช่วงปิดเทอมครอบครัวของกานดามักจะไปเที่ยวทะเล ปีที่แล้วครอบครัวของกานดาไปเที่ยวที่ชลบุรี เพราะใกล้และมีที่เที่ยวเยอะ กานดาอยากเรียนศิลปะแต่พ่อกับแม่อยากให้กานดาเรียนหมอ เพราะจะได้ช่วยเหลือคนอื่น ”

Kanda who is from a warm family. Within four members. Her parents are police. Her elder sister's name is Ploy, 16 years old. Every saturday her mother will take her and her sister to study extra curriculum studying at siam. On sunday her family usually goes shopping and having some rice together. Sometimes they go to see movies. If not her mom will cook food for her. During summer they always go to a beach. Last year they went to Chonburi because it's not far from her house and also has a variety of places to travel. She loves to study it but her parents don't and want her to study doctor because this occupation helps everyone get well done.

Writing 4: Translate the text below into English.

“ กานดาเป็นเด็กสาวที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวของกานดามีทั้งหมด 4 คน คุณพ่อคุณแม่ของ กานดาเป็นอาชีพเป็นตำรวจ พี่สาว ชื่อเล่นชื่อ พลอย อายุ 16 ปี ทุกวันเสาร์ คุณแม่จะพากานดากับพี่สาวไปเรียน พิเศษที่สยาม ส่วนวันอาทิตย์ครอบครัวของกานดาชอบไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ไปกินข้าว บางครั้งก็ไปดูหนัง ถ้าไม่ไปไหน คุณแม่ก็จะทำกับข้าวให้กิน ช่วงปิดเทอมครอบครัวของกานดามักจะไปเที่ยวทะเล ปีที่แล้ว ครอบครัวของกานดาไปเที่ยวที่ชลบุรี เพราะใกล้และมีที่เที่ยวเยอะ กานดาอยากเรียนศิลปะแต่พ่อกับแม่อยากให้ กานดาเรียนหมอ เพราะจะได้ช่วยเหลือคนอื่น ”

Ganda is a girl who comes from warm family. Ganda family have 4 people. Ganda father is police man, sister nickname is Ploy and 16 years old. Every Saturday, Ganda family like to the mall to eat something and sometime, see the movie. If we don't go out, her mom will cooking. On summer, her family like to go to the beach. Last year, her family gone to Chonburi because it have a lot of attractive place. Ganda want to study in Arts but her father and mother don't like it. Her father and mother want her to study in doctor because help other people.

Writing 4: Translate the text below into English.

“ กานดาเป็นเด็กสาวที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวของกานดามีทั้งหมด 4 คน คุณพ่อคุณแม่ของ กานดามีอาชีพเป็นตำรวจ พี่สาว ชื่อเล่นชื่อ พลอย อายุ 16 ปี ทุกวันเสาร์ คุณแม่จะพากานดากับพี่สาวไปเรียน พิเศษที่สยาม ส่วนวันอาทิตย์ครอบครัวของกานดาชอบไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ไปกินข้าว บางครั้งก็ไปดูหนัง ถ้าไม่ไปไหน คุณแม่ก็จะทำกับข้าวให้กิน ช่วงปิดเทอมครอบครัวของกานดามักจะไปเที่ยวทะเล ปีที่แล้ว ครอบครัวของกานดาไปเที่ยวที่ชลบุรี เพราะใกล้และมีที่เที่ยวเยอะ กานดาอยากเรียนศิลปะแต่พ่อกับแม่อยากให้ กานดาเรียนหมอ เพราะจะได้ช่วยเหลือคนอื่น ”

Karnda is a girl from lovely family. Her family, There are 4 peoples. Her parents is a police. Her sister name is Play. Play is 16 years. Karnda and her sister go to private study at Siam by her mother. On Sunday, her family always go to shopping mall, have a meal together, sometime watch a movie. If we stay at home, mother cook a meal for us. On summer, her family always go to the beach. The Last year, her family visit at Chonburi because it near and there are a lot of place to travel. Karnda want to learn about art but her parents want Karnda to be a doctor because we to help other people.

Writing 4: Translate the text below into English.

“ กานดาเป็นเด็กสาวที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวของกานดามีทั้งหมด 4 คน คุณพ่อคุณแม่ของ กานดามีอาชีพเป็นตำรวจ พี่สาว ชื่อเล่นชื่อ พลอย อายุ 16 ปี ทุกวันเสาร์ คุณแม่จะพากานดากับพี่สาวไปเรียน พิเศษที่สยาม ส่วนวันอาทิตย์ครอบครัวของกานดาชอบไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ไปกินข้าว บางครั้งก็ไปดูหนัง ถ้าไม่ไปไหน คุณแม่ก็จะทำกับข้าวให้กิน ช่วงปิดเทอมครอบครัวของกานดามักจะไปเที่ยวทะเล ปีที่แล้ว ครอบครัวของกานดาไปเที่ยวที่ชลบุรี เพราะใกล้และมีที่เที่ยวเยอะ กานดาอยากเรียนศิลปะแต่พ่อกับแม่อยากให้ กานดาเรียนหมอ เพราะจะได้ช่วยเหลือคนอื่น ”

kanda is a girl who from warm family. Kanda's family has 4 persons. Her father and mother are police. Her sister's name is Ploy. She's 16 years old. Every Saturday Mother will get Kanda and her sister to study at siam. On Sunday her family like to go shopping in the department store, eating out and sometime see a movie. If don't go out. Mother will do meal to eat together. In Summer Kanda's family usually to go the beach. Last year her family went to Chonburi because it near and there are a lot of tourist place. Kanda want to study art but father and mother want her to study doctor because will help the others.

Writing 4: Translate the text below into English.

“ กานดาเป็นเด็กสาวที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวของกานดามีทั้งหมด 4 คน คุณพ่อคุณแม่ของกานดามีอาชีพเป็นตำรวจ พี่สาว ชื่อเล่นชื่อ พลอย อายุ 16 ปี ทุกวันเสาร์ คุณแม่จะพากานดากับพี่สาวไปเรียนพิเศษที่สยาม ส่วนวันอาทิตย์ครอบครัวของกานดาชอบไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ไปกินข้าว บางครั้งก็ไปดูหนัง ถ้าไม่ไปไหน คุณแม่ก็จะทำกับข้าวให้กิน ช่วงปิดเทอมครอบครัวของกานดามักจะไปเที่ยวทะเล ปีที่แล้วครอบครัวของกานดาไปเที่ยวที่ชลบุรี เพราะใกล้และมีที่เที่ยวเยอะ กานดาอยากเรียนศิลปะแต่พ่อกับแม่อยากให้กานดาเรียนหมอ เพราะจะได้ช่วยเหลือคนอื่น ”

Kanda is a little girl. She come from good family. Her family has four people. Her mother and father are police. Her sister name is Poly 16 years old. Every saturday her mother give kanda and her sister go to learn at siam. and Sunday her family like to go to mall go to dihner. Some time watch movie. If not go her mother will cook. Summer her family like to go to the sea. Last year her family go to Chonburi because it near and has many place to travel.

kanda wodd like to learn Art but her mother and her father wouldn't like her learn about doctor because She will helping people.

Writing 4: Translate the text below into English.

“ กานดาเป็นเด็กสาวที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวของกานดามีทั้งหมด 4 คน คุณพ่อคุณแม่ของ กานดามีอาชีพเป็นตำรวจ พี่สาว ชื่อเล่นชื่อ พลอย อายุ 16 ปี ทุกวันเสาร์ คุณแม่จะพากานดากับพี่สาวไปเรียน พิเศษที่สยาม ส่วนวันอาทิตย์ครอบครัวของกานดาชอบไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ไปกินข้าว บางครั้งก็ไปดูหนัง ถ้าไม่ไปไหน คุณแม่ก็จะทำกับข้าวให้กิน ช่วงปิดเทอมครอบครัวของกานดามักจะไปเที่ยวทะเล ปีที่แล้ว ครอบครัวของกานดาไปเที่ยวที่ชลบุรี เพราะใกล้และมีที่เที่ยวเยอะ กานดาอยากเรียนศิลปะแต่พ่อกับแม่อยากให้ กานดาเรียนหมอ เพราะจะได้ช่วยเหลือคนอื่น ”

Karnda, the girl that live with her family. Karnda's family have four people. Her parents are the police. Her old sister's nickname is Ploy, she's 16 years old. Every saturday, her mother bring her and her's sister to study is special course at Siam. On Sunday Karnda's family usually go to shopping, have a lunch, sometimes, watch the movie. If they stay at home, her's mother always cooks for that day. During close semester, Karnda's family always go to the sea. Last year, Karnda's family went to Chonburi province because, near their home and a lot off viewpoint. Karnda want to learn about Arts but, her parents want her to learn about Health science because, they want her to help others people.

Writing 4: Translate the text below into English.

“Kanda 有一个幸福的家庭，她家一共有 4 口人。她的爸爸妈妈都是警察，她还有一个姐姐，她姐姐的小名叫 “ploy” 今年 16 岁。每一个星期六，妈妈都会带她和姐姐去 Siam 上补习班。星期天，他们家经常去超市，去吃饭，有时候也去看电影。如果没有出去，妈妈会在家里做好多好吃的菜给她吃。放假的时候，他们家经常到海边去。去年他们去了 Chonburi，他们去那儿因为那儿比较近而且有很多地方可以去玩。Kanda 想学习艺术，但是他父母想让她学医，这样她可以帮助其他人。”

Kanda have a happiness family., she is family have four people
Her father and mother are policeman, she is have sister.
Her sister name is ploy. This year is 16 old. Every saturday
Mother take she and her sister, go to the siam class. if not have
sunday they are go to supermarket, go to eat rice. sometime
go to watch movie too. if not get out, Mother have home make
delicious food. Holiday, they are go to seaside. last year
they are go to chonburi, because that is have beautiful place.
kanda think study Art, but Her parents hope she study
a doctor, this is, she can help other people.

Writing 4: Translate the text below into English.

“Kanda 有一个幸福的家庭，她家一共有 4 口人。她的爸爸妈妈都是警察，她还有一个姐姐，她姐姐的小名叫 “ploy” 今年 16 岁。每一个星期六，妈妈都会带她和姐姐去 Siam 上补习班。星期天，他们家经常去超市，去吃饭，有时候也去看电影。如果没有出去，妈妈会在家里做好多好吃的菜给她吃。放假的时候，他们家经常到海边去。去年他们去了 Chonburi，他们去那儿因为那儿比较近而且有很多地方可以去玩。Kanda 想学习艺术，但是他父母想让她学医，这样她可以帮助其他人。”

Kanda have a happiness family. There have four people in the family. her father and mother are policeman. she has a sister, her sister nick name is ploy. her sister is 16 years old. Every Saturday, Their mother take kanda and ploy go to school in Siam. In Sunday. They are always going to supermarket. They have meal and watched movie. If they didn't go outside, kanda's mother make a lot of delicious food for kanda and ploy in family. When they have a holiday. They are going to sea. Last year, they went to Chonburi, they want to went there because there have many playing place. kanda want to learn Art, but parents wants to let learning medicine. like this kanda can help many people.

Writing 4: Translate the text below into English.

“กานดาเป็นเด็กสาวที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวของกานดามีทั้งหมด 4 คน คุณพ่อคุณแม่ของกานดามีอาชีพเป็นตำรวจ พี่สาว ชื่อเล่นชื่อ พลอย อายุ 16 ปี ทุกวันเสาร์ คุณแม่จะพากานดากับพี่สาวไปเรียนพิเศษที่สยาม ส่วนวันอาทิตย์ครอบครัวของกานดาชอบไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ไปกินข้าว บางครั้งก็ไปดูหนัง ถ้าไม่ไปไหน คุณแม่ก็จะทำกับข้าวให้กิน ช่วงปิดเทอมครอบครัวของกานดามักจะไปเที่ยวทะเล ปีที่แล้วครอบครัวของกานดาไปเที่ยวที่ชลบุรี เพราะใกล้และมีที่เที่ยวเยอะ กานดาอยากเรียนศิลปะแต่พ่อกับแม่อยากให้กานดาเรียนหมอ เพราะจะได้ช่วยเหลือคนอื่น ”

Kanda is a young girl. She lives in a happy family. There are 4 people in her family. Her parents are policemen. She has an older sister. Her name is Ploy. She's 16 years old. On every Saturday, their mother will drop them at Siam Center to study for an extra course. On Sunday, Kanda's family likes to go shopping and have lunch at the department store. Sometimes, they go to see the movie. If they stay at home, their mother will cook for them. On vacation, her family usually goes to the sea. Last year, they went to Choburi because it's not too far and there're many exciting places. Kanda prefers to study Arts but her parents want her to study in Medical school because she can help other people.

Writing 4: Translate the text below into English.

“ กานดาเป็นเด็กสาวที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวของกานดามีทั้งหมด 4 คน คุณพ่อคุณแม่ของกานดา มีอาชีพเป็นตำรวจ พี่สาว ชื่อเล่นชื่อ พลอย อายุ 16 ปี ทุกวันเสาร์ คุณแม่จะพากานดากับพี่สาวไปเรียนพิเศษที่สยาม ส่วนวันอาทิตย์ครอบครัวของกานดาชอบไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ไปกินข้าว บางครั้งก็ไปดูหนัง ถ้าไม่ไปไหน คุณแม่ก็จะทำกับข้าวให้กิน ช่วงปิดเทอมครอบครัวของกานดามักจะไปเที่ยวทะเล ปีที่แล้วครอบครัวของกานดาไปเที่ยวที่ชลบุรี เพราะใกล้และมีที่เที่ยวเยอะ กานดาอยากเรียนศิลปะแต่พ่อกับแม่อยากให้กานดาเรียนหมอ เพราะจะได้ช่วยเหลือคนอื่น ”

Kanda is a girl from the good family. Her family has four people. Kanda's ^{parent} is a police. Her sister name's Play. Play is sixteen years old. Every Saturday mother will take Kanda and Kanda's sister to learn study in Siam. On the Sunday Kanda's family like to shopping in the mall, have lunch, go to the theatre sometimes. If they don't go somewhere, mother will cook food. On holiday Kanda's family ^{usually} go to the sea. ~~They~~ Last year Kanda's family go to Chonburi because it's nearby and have more sightseeing. Kanda want to learn Arts but her parent want her to learn about doctor because doctor can help people.

Writing 4: Translate the text below into English.

“ กานดาเป็นเด็กสาวที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวของกานดามีทั้งหมด 4 คน คุณพ่อคุณแม่ของ กานดาอาชีพเป็นตำรวจ พี่สาว ชื่อเล่นชื่อ พลอย อายุ 16 ปี ทุกวันเสาร์ คุณแม่จะพากานดากับพี่สาวไปเรียน พิเศษที่สยาม ส่วนวันอาทิตย์ครอบครัวของกานดาชอบไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ไปกินข้าว บางครั้งก็ไปดูหนัง ถ้าไม่ไปไหน คุณแม่ก็จะทำกับข้าวให้กิน ช่วงปิดเทอมครอบครัวของกานดามักจะไปเที่ยวทะเล ปีที่แล้ว ครอบครัวของกานดาไปเที่ยวที่ชลบุรี เพราะใกล้และมีที่เที่ยวเยอะ กานดาอยากเรียนศิลปะแต่พ่อกับแม่อยากให้ กานดาเรียนหมอ เพราะจะได้ช่วยเหลือคนอื่น ”

Kanda, a girl from a good family. There are 4 people in her family. Her dad and mom are police officers. Her sister's name is Ploy, she is 16 years old. Every Saturday, Their mom will bring Kanda and her sister to take a study course at Siam. And on Sunday, Kanda's family likes to go to the mall, have a lunch or see a movie. If they don't go anywhere, her mother will cook. On holiday, Kanda's family like to go to the sea. Last year, Kanda's family went to Chonburi because it's near and there are many travel places. Kanda wants to study about art but her parents want her to study to be a doctor because they want her to help other people.

Writing 4: Translate the text below into English.

“ กานดาเป็นเด็กสาวที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวของกานดามีทั้งหมด 4 คน คุณพ่อคุณแม่ของกานดาอาชีพเป็นตำรวจ พี่สาว ชื่อเล่นชื่อ พลอย อายุ 16 ปี ทุกวันเสาร์ คุณแม่จะพากานดากับพี่สาวไปเรียนพิเศษที่สยาม ส่วนวันอาทิตย์ครอบครัวของกานดาชอบไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ไปกินข้าว บางครั้งก็ไปดูหนังถ้าไม่ไปไหน คุณแม่ก็จะทำกับข้าวให้กิน ช่วงปิดเทอมครอบครัวของกานดามักจะไปเที่ยวทะเล ปีที่แล้วครอบครัวของกานดาไปเที่ยวที่ชลบุรี เพราะใกล้และมีที่เที่ยวเยอะ กานดาอยากเรียนศิลปะแต่พ่อกับแม่อยากให้กานดาเรียนหมอ เพราะจะได้ช่วยเหลือคนอื่น ”

Karnda is the girl in happy family. The family is Karnda have four peoples. Father and Mother job is e. ~~police~~ ~~job~~. Your sister name is 'ploy'. Her sixteen years old. Every saturday your mother take your sister to the study special in ~~sum~~ siam. On sunday the family karnda like go to the mall. The family is activity ~~a~~ such as eat rice, sometime go to see movie reneplex. If they don't go any where. Your mother will cook for her. On close term the family your her usually go to the ~~sea~~ ~~beach~~ sea. One year ago the family your her travel to the Chonburi. Because it near and many travel places. Karnda would like study art subject but Your family would like study doctor because she will help other people

~ The / End ~

Writing 4: Translate the text below into English.

“ กานดาเป็นเด็กสาวที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวของกานดามีทั้งหมด 4 คน คุณพ่อคุณแม่ของกานดาเป็นอาชีพเป็นตำรวจ พี่สาว ชื่อเล่นชื่อ พลอย อายุ 16 ปี ทุกวันเสาร์ คุณแม่จะพากานดากับพี่สาวไปเรียนพิเศษที่สยาม ส่วนวันอาทิตย์ครอบครัวของกานดาชอบไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ไปกินข้าว บางครั้งก็ไปดูหนัง ถ้าไม่ไปไหน คุณแม่ก็จะทำกับข้าวให้กิน ช่วงปิดเทอมครอบครัวของกานดามักจะไปเที่ยวทะเล ปีที่แล้วครอบครัวของกานดาไปเที่ยวที่ชลบุรี เพราะใกล้และมีที่เที่ยวเยอะ กานดาอยากเรียนศิลปะแต่พ่อกับแม่อยากให้กานดาเรียนหมอ เพราะจะได้ช่วยเหลือคนอื่น ”

Ganda is girl who have happy family. Ganda's family have 4 people
Her father and mother is police. Her sister name is play, 16 ages. Every saturday
Her mother takes ganda and her sister to have special class at Syam, then in Sunday
Ganda family like to go to shopping mall, lunch, sometime go to see movie if they
don't go out mother will cook for them. In vacation Ganda family always travel
as the see, last year the Ganda family go to travel at Chonburi because it close
and have many travelplace. Ganda want to study art but their parent want
she to study be doctor because she will help other people.

Writing 4: Translate the text below into English.

“กานดาเป็นเด็กสาวที่มาจากครอบครัวที่อบอุ่น ครอบครัวของกานดามีทั้งหมด 4 คน คุณพ่อคุณแม่ของกานดาเป็นอาชีพเป็นตำรวจ พี่สาว ชื่อเล่นชื่อ พลอย อายุ 16 ปี ทุกวันเสาร์ คุณแม่จะพากานดากับพี่สาวไปเรียนพิเศษที่สยาม ส่วนวันอาทิตย์ครอบครัวของกานดาชอบไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า ไปกินข้าว บางครั้งก็ไปดูหนัง ถ้าไม่ไปไหน คุณแม่ก็จะทำกับข้าวให้กิน ช่วงปิดเทอมครอบครัวของกานดามักจะไปเที่ยวทะเล ปีที่แล้วครอบครัวของกานดาไปเที่ยวที่ชลบุรี เพราะใกล้และมีที่เที่ยวเยอะ กานดาอยากเรียนศิลปะแต่พ่อกับแม่อยากให้กานดาเรียนหมอ เพราะจะได้ช่วยเหลือคนอื่น ”

Kaonda is a girl from a happy family. In her family has four people.
Her father and her mother are a police. Her older sister nickname's Ploy and she is sixteen years old. Every saturday, kanda's mother ~~and her older sister~~ will take Kaonda and her older sister to study at siam and in sunday her family like to go to the mall, have lunch, and some times they go to the ~~theater~~ ~~theater~~ theater. If they don't go anywhere, her mother will cook for her. In the vacation her family usually go to the sea. Last year her family go to Choburi because it's near and ~~has~~ has many place to hangout. Kaonda wants to study in Arts but her parents want her to study in doctor. because this job can help another people.

งานเขียนของนักศึกษาจีน

Writing 4: Translate the text below into English.

“Kanda 有一个幸福的家庭，她家一共有 4 口人。她的爸爸妈妈都是警察，她还有一个姐姐，她姐姐的小名叫 “ploy” 今年 16 岁。每一个星期六，妈妈都会带她和姐姐去 Siam 上补习班。星期天，他们家经常去超市，去吃饭，有时候也去看电影。如果没有出去，妈妈会在家里准备好好吃的菜给她吃。放假的时候，他们家经常到海边去。去年他们去了 Chonburi，他们去那儿因为那儿比较近而且有很多地方可以去玩。Kanda 想学习艺术，但是他父母想让她学医，这样她可以帮助其他人。”

Kanda have a happiness family. There is 4 human in her family. Her father and mother are ^{both} policemen ~~too~~. ~~She~~ She has a older sister ^{who has a nickname as} ~~named~~ Ploy. ~~Ploy~~
This year Ploy is 16 ~~years~~ old. Every Saturday, their mom always bring them to "Siam" and take lessons after school ~~at~~ there. Sunday, Kanda's family likes go shopping to super maket and eat something at there. Sometime they likes watch movie too. If ^{there is} someday they ~~don't~~ ~~haven't~~ get out the house, ~~they~~ their mom'll make a lot of food for them and the food very dilicious. When they hare holiday, the family like go to the ~~there~~ seaside. Last year they gone to "Chonburi", they gone to there because there is not so far and there have many place funny. Kanda want study Art, but her ~~this~~ parents hope she ^{to} ~~study~~ be a doctor and if she do that she'll help other.

Writing 4: Translate the text below into English.

“Kanda 有一个幸福的家庭，她家一共有 4 口人。她的爸爸妈妈都是警察，她还有一个姐姐，她姐姐的小名叫 “ploy” 今年 16 岁。每一个星期六，妈妈都会带她和姐姐去 Siam 上补习班。星期天，他们家经常去超市，去吃饭，有时候也去看电影。如果没有出去，妈妈会在家里准备好好吃的菜给她吃。放假的时候，他们家经常到海边去。去年他们去了 Chonburi，他们去那儿因为那儿比较近而且有很多地方可以去玩。Kanda 想学习艺术，但是他父母想让她学医，这样她可以帮助其他人。”

Kanda have a happiness family There is 4 human in her family Her father and mother are policeman too. And she has a old sister named Ploy This year Ploy is 16 years old Every saturday their mom always bring them go to siam and take lessons after school at there Sunday Kanda's family likes go shopping to super maket and eat something at there. sometime they likes watch movie too. It someday they haven't getout the have

Writing 4: Translate the text below into English.

“Kanda 有一个幸福的家庭，她家一共有 4 口人。她的爸爸妈妈都是警察，她还有一个姐姐，她姐姐的小名叫 “ploy” 今年 16 岁。每一个星期六，妈妈都会带她和姐姐去 Siam 上补习班。星期天，他们家经常去超市，去吃饭，有时候也去看电影。如果没有出去，妈妈会在家里准备好好吃的菜给她吃。放假的时候，他们家经常到海边去。去年他们去了 Chonburi，他们去那儿因为那儿比较近而且有很多地方可以去玩。Kanda 想学习艺术，但是他父母想让她学医，这样她可以帮助其他人。”

Kanda is one happy home. & the home of four family
from police. He dad and ~~second~~ ^{Polace} mama or ~~places~~ ^{places}. He has He
this is sister. ^{the} Sister surname is "ploy" 16 year. ~~over~~ ever.
Saturday man this the sister go to summer. Sunday he go
to sportsman. go drink and go whaves. more. ~~It~~ If not
out. man get home kuki. have a day off He go ~~see~~ play the
sea. last year he go to the Chonburi. He play the very play
and play. Kanda ~~the~~ ^{what} class art, but he mother and
father want he go class the doctor. because he go ~~to~~
help the ever play.

Writing 4: Translate the text below into English.

“Kanda 有一个幸福的家庭，她家一共有 4 口人。她的爸爸妈妈都是警察，她还有一个姐姐，她姐姐的小名叫 “ploy” 今年 16 岁。每一个星期六，妈妈都会带她和姐姐去 Siam 上补习班。星期天，他们家经常去超市，去吃饭，有时候也去看电影。如果没有出去，妈妈会在家里做好多好吃的菜给她吃。放假的时候，他们家经常到海边去。去年他们去了 Chonburi，他们去那儿因为那儿比较近而且有很多地方可以去玩。Kanda 想学习艺术，但是他父母想让她学医，这样她可以帮助其他人。”

Kanda have a happiness family. There are four people in her family. Her father and mother is policeman. She have a sister. her name is Ploy. 16 old years this year.

Every Saturday. mother take she and sister go to study holiday. Sunday they often go to shopping. Luck and sometimes go to film. If we don't go to everywhere. mother at home do cooking for everybody.

When holiday, them go to sea. Last year them went to Chonburi, because there a lot of place is very good.

Kanda think of study art, but father and mother let she study doctor. because help another people. she can

Writing 4: Translate the text below into English.

“Kanda 有一个幸福的家庭，她家一共有 4 口人。她的爸爸妈妈都是警察，她还有一个姐姐，她姐姐的小名叫 “ploy” 今年 16 岁。每一个星期六，妈妈都会带她和姐姐去 Siam 上补习班。星期天，他们家经常去超市，去吃饭，有时候也去看电影。如果没有出去，妈妈会在家里左好多好吃的菜给她吃。放假的时候，他们家经常到海边去。去年他们去了 Chonburi，他们去那儿因为那儿比较近而且有很多地方可以去玩。Kanda 想学习艺术，但是他父母想让她学医，这样她可以帮助其他人。”

Kanda have a happiaess tam family she family have 4
~~per~~ people, she father and maher is polace men and
polae women, she have a saster, she is neam play
16 yesold, sun Siteyday she is maher and she saster go to
Siam. Study in Siam, Sunday she is famiay take go to
Shopping and look play. If not go to play, she's mather
make food give famiay eat.

kanda will study art but she's father want to
she study ~~stae~~ doctor, maby the is help people.

Writing 4: Translate the text below into English.

“Kanda 有一个幸福的家庭，她家一共有 4 口人。她的爸爸妈妈都是警察，她还有一个姐姐，她姐姐的小名叫 “ploy” 今年 16 岁。每一个星期六，妈妈都会带她和姐姐去 Siam 上补习班。星期天，他们家经常去超市，去吃饭，有时候也去看电影。如果没有出去，妈妈会在家里准备好好吃的菜给她吃。放假的时候，他们家经常到海边去。去年他们去了 Chonburi，他们去那儿因为那儿比较近而且有很多地方可以去玩。Kanda 想学习艺术，但是他父母想让她学医，这样她可以帮助其他人。”

Kanda have happiness family. she's happy. she's father and mother is police.
she's have a sister. sister name's ^{nick} ploy 16-year. every Saturday her's ~~study~~ go to ~~study~~ go to ~~study~~
sunday her by shopping in the large. lunch. ~~watch movie~~ ~~some time~~
Some time watch movie. if not go out mother in home cooking
have get give holiday. her for her family after 5 o'clock go out see.
last year family there family go out Chonburi. they
Kanda think study Art. but ~~they~~ father and mother think
her study doctor. it's she help other people.

Writing 4: Translate the text below into English.

“Kanda 有一个幸福的家庭，她家一共有 4 口人。她的爸爸妈妈都是警察，她还有一个姐姐，她姐姐的小名叫 “ploy” 今年 16 岁。每一个星期六，妈妈都会带她和姐姐去 Siam 上补习班。星期天，他们家经常去超市，去吃饭，有时候也去看电影。如果没有出去，妈妈会在家里^{给她}做好多好吃的菜给她吃。放假的时候，他们家经常到海边去。去年他们去了 Chonburi，他们去那儿因为那儿比较近而且有很多地方可以去玩。Kanda 想学习艺术，但是他父母想让她学医，这样她可以帮助其他人。”

Kanda have a happiness family, & there are four member in her family. Her father and mother are policemen, she has a sister, too. Her sister name is ploy, Ploy is 16 years. Every Saturday, Her mother take Kanda and Ploy go to class at Siam. Sunday, they are ~~are~~ often go to supermarket and have a meal, or sometime go ~~to~~ watch movie. If don't go, mother ~~cook~~ make a delicious food to her. When have a holiday, ~~they~~ their family often go to sea beach. One years ago, they ~~are~~ were went to Chonburi. This is because there nearby and have many funny place. Kanda want to study Art, but her parents want to she to be a doctor, If she does that, she can help each other.

Writing 4: Translate the text below into English.

“Kanda 有一个幸福的家庭，她家一共有 4 口人。她的爸爸妈妈都是警察，她还有一个姐姐，她姐姐的小名叫 “ploy” 今年 16 岁。每一个星期六，妈妈都会带她和姐姐去 Siam 上补习班。星期天，他们家经常去超市，去吃饭，有时候也去看电影。如果没有出去，妈妈会在家里准备好好吃的菜给她吃。放假的时候，他们家经常到海边去。去年他们去了 Chonburi，他们去那儿因为那儿比较近而且有很多地方可以去玩。Kanda 想学习艺术，但是他父母想让她学医，这样她可以帮助其他人。”

Kanda has a happiness family. There are four people in her family. Her parents are policeman. she has a old-sister. Her old-sister's nickname is ploy and she's 16 years old now. Her mother take she and her sister to study in Siam on every saturday. They usually go to the supermarket and eat some foods. Sometimes they watching movie together. If they don't think go out to play, their mother has cook some foods for them at home. They usually go to play near the sea on the holiday. They has been to chonburi last year, beacuse the chonburi are nearby their home and there are so many place, they can to play in it. Kanda want to study art, but her parents think she must become a doctor, they think it can make she help the other people.

Writing 4: Translate the text below into English.

“Kanda 有一个幸福的家庭，她家一共有 4 口人。她的爸爸妈妈都是警察，她还有一个姐姐，她姐姐的小名叫 “ploy” 今年 16 岁。每一个星期六，妈妈都会带她和姐姐去 Siam 上补习班。星期天，他们家经常去超市，去吃饭，有时候也去看电影。如果没有出去，妈妈会在家里左好多好吃的菜给她吃。放假的时候，他们家经常到海边去。去年他们去了 Chonburi，他们去那儿因为那儿比较近而且有很多地方可以去玩。Kanda 想学习艺术，但是他父母想让她学医，这样她可以帮助其他人。”

Kanda has a happiness family. Her home has four people. Her father and mother is police. She has a sister, sister nick name is Ploy. Her sister is sixteen years. Saturday, she and sister go to study. Sunday, her home go supermarket, watch movie. Her mother cooking is very good. Holiday, her home go to sea often. Last year, they are goes Chonburi, they are goes here because there is near. Kanda want to study art, but her father and mother think she must become a doctor. This she help many people.

Writing 4: Translate the text below into English.

“Kanda 有一个幸福的家庭，她家一共有 4 口人。她的爸爸妈妈都是警察，她还有一个姐姐，她姐姐的小名叫 “ploy” 今年 16 岁。每一个星期六，妈妈都会带她和姐姐去 Siam 上补习班。星期天，他们家经常去超市，去吃饭，有时候也去看电影。如果没有出去，妈妈会在家里左好多好吃的菜给她吃。放假的时候，他们家经常到海边去。去年他们去了 Chonburi，他们去那儿因为那儿比较近而且有很多地方可以去玩。Kanda 想学习艺术，但是他父母想让她学医，这样她可以帮助其他人。”

Kanda's family has happiness, which include with four people. Her parents both are policemen. Ploy is her sister, who is sixteen. Her mother let her and her sister go to training center each week. Sometimes they often go shopping have lunch and go to theater. If they stay at home, her mother will cook some delicious food for them. At the holiday, they always go to sea. Last year, they went to Chonburi, because its not far with their home and has some satisfy place. Kanda wants to learn art, but her parents conside learning doctor better than learning art. Her parents think doctor can help other people.

Writing 4: Translate the text below into English.

“Kanda 有一个幸福的家庭，她家一共有 4 口人。她的爸爸妈妈都是警察，她还有一个姐姐，她姐姐的小名叫 “ploy” 今年 16 岁。每一个星期六，妈妈都会带她和姐姐去 Siam 上补习班。星期天，他们家经常去超市，去吃饭，有时候也去看电影。如果没有出去，妈妈会在家里准备好多好吃的菜给她吃。放假的时候，他们家经常到海边去。去年他们去了 Chonburi，他们去那儿因为那儿比较近而且有很多地方可以去玩。Kanda 想学习艺术，但是他父母想让她学医，这样她可以帮助其他人。”

Kanda have a family. He's father and mother is policeman. Kanda have a sister. You can called her play. He's sixteen years. Every Saturday. Kanda and play go to the spare-time school. Sunday. Kanda family use go to the super market. have a dinner. Sometime They're go to the cinema. If don't did you out Kanda's mother cooked something good food. when she vacation. Kanda's family up to the sea. last year, they are go to the Chonburi. Because. It's not so far. Kanda want study Art. But she parents want she study hygiene. she can help everybody.

Writing 4: Translate the text below into English.

“Kanda 有一个幸福的家庭，她家一共有 4 口人。她的爸爸妈妈都是警察，她还有一个姐姐，她姐姐的小名叫 “ploy” 今年 16 岁。每一个星期六，妈妈都会带她和姐姐去 Siam 上补习班。星期天，他们家经常去超市，去吃饭，有时候也去看电影。如果没有出去，妈妈会在家里做好多好吃的菜给她吃。放假的时候，他们家经常到海边去。去年他们去了 Chonburi，他们去那儿因为那儿比较近而且有很多地方可以去玩。Kanda 想学习艺术，但是他父母想让她学医，这样她可以帮助其他人。”

Kanda has a happy family. There are four peoples in her family. His parents were polices, and she has a old sister. Her sister name is ploy, 16 years. Every Saterdag, them mother will take kanda and her sister ploy going to Siam class. Every Sunday. They are family goes to supermaket always and have dinner. Sometimes goes to watch a film. If they are doesn't go to anywhere, they mother will staying home to do some delicious food for them. In holiday, they family likes go to beach. 1 year ago, they were by Chonburi. They are go here because chonburi is very nearly and has many places go play. Kanda went study Art, but her parents want she study doctor, and think she can help the other people

Writing 4: Translate the text below into English.

“Kanda 有一个幸福的家庭，她家一共有 4 口人。她的爸爸妈妈都是警察，她还有一个姐姐，她姐姐的小名叫 “ploy” 今年 16 岁。每一个星期六，妈妈都会带她和姐姐去 Siam 上补习班。星期天，他们家经常去超市，去吃饭，有时候也去看电影。如果没有出去，妈妈会在家里准备好好吃的菜给她吃。放假的时候，他们家经常到海边去。去年他们去了 Chonburi，他们去那儿因为那儿比较近而且有很多地方可以去玩。Kanda 想学习艺术，但是他父母想让她学医，这样她可以帮助其他人。”

Kan da has a good family. There are 4 people in she's family. She's father and mother job is police and she has a sister her nick name is "ploy". She is 16 years old at this year every Saturday. She's mother always take her and she's sister go to Siam have class. On Sunday their family usually go to Super market dinner and sometimes go watch movie at they at home. She's mother cook some delicious foods to they at. On holiday. This family always go to sea. Last year their went to Chonburi because near and want to watch place. Kanda want study art but she's want study medicine so that she can help other people.

Writing 4: Translate the text below into English.

“Kanda 有一个幸福的家庭，她家一共有 4 口人。她的爸爸妈妈都是警察，她还有一个姐姐，她姐姐的小名叫 “ploy” 今年 16 岁。每一个星期六，妈妈都会带她和姐姐去 Siam 上补习班。星期天，他们家经常去超市，去吃饭，有时候也去看电影。如果没有出去，妈妈会在家里准备好多吃的菜给她吃。放假的时候，他们家经常到海边去。去年他们去了 Chonburi，他们去那儿因为那儿比较近而且有很多地方可以去玩。Kanda 想学习艺术，但是他父母想让她学医，这样她可以帮助其他人。”

Kanda's family is happiness family. There are four people in her family. Her perents are polices, and she have a older-sister, nick name is "ploy". sixteen years old this year. Every Santurday, Kanda's mum will take them to have special classes in Siam. On Sunday, the kanda's always to have dinner in the supermarket, sometimes go to see the film. If they stay at home, mum will cook some delicious food. In holiday time. the kandas always go to sea. Last year. they had to Chonburi, because not so far and have many interesting place. Kanda want to study arts, but her perents want to let kanda to be a doctor, that can help many people.

Writing 4: Translate the text below into English.

“Kanda 有一个幸福的家庭，她家一共有 4 口人。她的爸爸妈妈都是警察，她还有一个姐姐，她姐姐的小名叫 “ploy” 今年 16 岁。每一个星期六，妈妈都会带她和姐姐去 Siam 上补习班。星期天，他们家经常去超市，去吃饭，有时候也去看电影。如果没有出去，妈妈会在家里准备好好吃的菜给她吃。放假的时候，他们家经常到海边去。去年他们去了 Chonburi，他们去那儿因为那儿比较近而且有很多地方可以去玩。Kanda 想学习艺术，但是他父母想让她学医，这样她可以帮助其他人。”

Kanda has a felicity family, she's family have 4 peoples. she's twin killing are police and she have a sister. she's sister is 16 old and have the nick-name is ploy. Every saturday she's mother will guide them go to study in siam. Sunday she's family will go to eat at the supermarket and sometime them go to see a movie. If not go to any place. she's mother will cooking at the home. When the holiday she's family will go to play in the sea. Last year them has go to Chonburi, because Chonburi is vicinity and has place can play. Kanda want study art, but she's twin killing want she study cure, because she can help the else peoples.

Writing 4: Translate the text below into English.

“Kanda 有一个幸福的家庭，她家一共有 4 口人。她的爸爸妈妈都是警察，她还有一个姐姐，她姐姐的小名叫 “ploy” 今年 16 岁。每一个星期六，妈妈都会带她和姐姐去 Siam 上补习班。星期天，他们家经常去超市，去吃饭，有时候也去看电影。如果没有出去，妈妈会在家里准备好多好吃的菜给她吃。放假的时候，他们家经常到海边去。去年他们去了 Chonburi，他们去那儿因为那儿比较近而且有很多地方可以去玩。Kanda 想学习艺术，但是他父母想让她学医，这样她可以帮助其他人。”

Kanda has a happiness family of four persons. Her parents both are police. she has a elder sister. her name is "ploy" at 16-year-old. The mother would take kanda and ploy to go to Suppermantaly school every saturday. They are often go to Supermark to have a lunch, or to watch movie at sometime. If not, The mother would make a tasty cook for her. At holiday They family often go to seaside. They have been to chonburi last year. The reason of they gone was near, and there are lots of travel attention. Kanda wants to study Arts. but the Parents wants her to study medician. So that her could help the others peoples.

Writing 4: Translate the text below into English.

“Kanda 有一个幸福的家庭，她家一共有 4 口人。她的爸爸妈妈都是警察，她还有一个姐姐，她姐姐的小名叫 “ploy” 今年 16 岁。每一个星期六，妈妈都会带她和姐姐去 Siam 上补习班。星期天，他们家经常去超市，去吃饭，有时候也去看电影。如果没有出去，妈妈会在家里做好多好吃的菜给她吃。放假的时候，他们家经常到海边去。去年他们去了 Chonburi，他们去那儿因为那儿比较近而且有很多地方可以去玩。Kanda 想学习艺术，但是他父母想让她学医，这样她可以帮助其他人。”

"Kanda" have happy family they are 4 people in her family. her
parents are police man and police woman she has a older sister
nick name of her older sister is Ploy she is sixteen years old.
Every Saturday her mother would to bring to study special
class in siam on Sunday they all would go to supermarket
then have dinner or go to see the film. Some time mother
will cook delicious food for them if they are home
when it's time to summer they have a trip in the
beach. They want to Chonburi last year. because there is
more fun and have many interested place to play. Kanda
wants to study art. but her parents want she to be a
doctor. so she can help more and more people.

Writing 4: Translate the text below into English.

“Kanda 有一个幸福的家庭，她家一共有 4 口人。她的爸爸妈妈都是警察，她还有一个姐姐，她姐姐的小名叫 “ploy” 今年 16 岁。每一个星期六，妈妈都会带她和姐姐去 Siam 上补习班。星期天，他们家经常去超市，去吃饭，有时候也去看电影。如果没有出去，妈妈会在家里准备好好吃的菜给她吃。放假的时候，他们家经常到海边去。去年他们去了 Chonburi，他们去那儿因为那儿比较近而且有很多地方可以去玩。Kanda 想学习艺术，但是他父母想让她学医，这样她可以帮助其他人。”

Kanda has a happiness family, her family has four peoples. Her parents are policeman, she has an older sister, her elder sister's Nick name is "ploy" 16 years old. Every Saturday, mother takes she and elder sister to Siam special class. Sunday their family often go to the supermarket, have dinner, some times to watch movie. If didn't go out, mother will cook many delicious food to they eat at home. When they have time, their family always go to the beach. Last year they had went to Chonburi. They go there because there is nearby and have some place to travel. Kanda want to learn the arts. but her parents want to let her learn medicine, then she can help another

ตารางการวิเคราะห์

NO.	1	2	3	4
1	Kanda is in happy family.	There are 4 peoples in her family.	Her parents are polish men.	Her sister is Ploy. She is 16 years old.
2	Kanda is the girl who from good family.	Kanda's family has 4 people.	Her parents are polices.	Her sister nickname is Ploy. She is 16 years old.
3	Kanda is the girl in lovely family.	There are 4 peoples in her family.	Her parents are police.	Her sister's nickname is Ploy, 16 year's old.
4	Kanda is a girl from warm family.	Her family have 4 people	their parents are both police	her sister's name Ploy she is 16 years old.
5	Karnda is the girl who comes from a warming family.	Her family has 4 people.	Her parents are both police.	Her sister nickname's play, she is 16 years old.
6	Kanda is a little girl from a good family.	There are 4 peopers in her family.	Kanda's parents is a police.	Her sister's nickname is Ploy. She is 16 year old.
7	Kanda is a girl that come from happy family.	Kanda's family have 4 persons.	Kanda's parent are police.	Her sister's nickname is Ploy. She is 16 year old.
8	Kanda is the girl who comes from the warm family.	There are 4 people in her family.	Her parents are the police.	Her older sister' name is Ploy. Her sister is 16 year old.
9	Kanda who is from a warm family within four members.		Her parents are police.	Her older sister' name is Ploy, 16 year old.
10	Ganda is a girl who comes from warm family.	Ganda family have 4 people.	Gamda father is poice man,	sister nickname is Ploy and 16 years old.
11	Karnda is a girl from lovely family.	Her family, There are 4 people.	Her parents is a police.	Her sister name is Ploy. Play is 16 years.
12	Kanda is a girl who from warm family.	Kanda's family has 4 persons.	Her father and mother are police.	Her sister's name is Ploy. She's 16 year old.
13	Kanda is a little girl. She come from good family.	Her family has four people.	Her mother and father are police.	Her sister name is Play 16 years old.
14	Kamda, the girl that live her family.	Karnda's family have four people.	Her parents are the police.	Her old sister's nickname is Ploy, she 's 16 years old.
15	Kanda is a young girl. She lives in a happy family.	There are 4 people in her family.	Her parents are policemen.	She has an older sister, Her name is Ploy. She's 16 years old.
16	Kanda is a girl form the good family.	Her family has four people.	Kanda's parent is a police.	Her sister name's Ploy. Play is sixteen years old.
17	Kanda, a girl from a good family.	There are 4 people in her family.	Her dad and mom are police officers.	Her sister's name is Ploy, she is 16 years old.
18	Kamda is the girl in happy family.	The family is Karnda have four people.	Father and Mother job is police.	Your sister name is "Ploy". Her sixteen years old.
19	Ganda is girl who have happy family.	Ganda's family have 4 people	her father and mother is police.	Her sister name is Ploy, 16 ages.
20	Kamda is a girl from a happy family.	In her family has four people.	Her father and her mother are a police.	Her older sister nickname's Ploy and she is sixteen yearsold.

NO.	5	6	7	8
1	Every Saturday Kanda and her sister come to study at Siam.	On Sunday Kanda's family like to go to eat out and go to see the movie at the mall.	If they stay at home her mother always cooks the food.	On summer her family always go to the sea.
2	Every Saturday, her mother will pick Kanda and her sister go to the tutor at Siam.	In Sunday, her family will go to department store, eat out door and sometimes see movies.	If her family didn't go out side, she will cook.	In Summer, her family often go to travel, sea.
3	Every Saturday, mother will take Kanda and Kanda's sister to have special class at Siam.	For Sunday, her family usually go to department store, eating out and sometimes go watching movie.	If there is no activity, mother will cook for us.	On vacation, Kanda's family usually travel to the beach.
4	Every Saturday her mother will take Kanda's sister and Kanda to study at Siam.	Sunday Kanda's family like to go to the mall and have dinner. Sometime see movie	if didn't go her mother cook food for them.	In vacation her family often go to the beach.
5	Every Saturday Her mother always take her and her sister to Siam for taking and extra course.	And on Sunday Her family likes to go to the department store for eating or sometimes watching the movie.	if they don't go anywhere. Her mother will cook for her	and on the holiday Kanda's family love to go to the sea.
6	Every Saturday her mother gets Kanda and her sister to learn at Siam Center.	On Sunday her family usually go to the Mall, eating, and sometimes see the movie.	If doesn't go out, Her mother'll cook food.	Kanda's Family usually go to the sea in summer.
7	Every Saturday, mother brings Kanda and her sister to learn at Siam	and Sunday, her family like to go to department store to dinner and to watch the movie, sometimes.	If didn't go, mother will cook.	In summer, Kanda's family might go to sea.
8		On Saturday, her family likes to go to the mall. They go to the mall for meal, sometimes go to the movie.	if they stay at home, her mother have to cook for everyone in the family.	On vacation, they often go to the beach.
9	Every Saturday her mother will take her and her sister to study extra curriculum studying at Siam.	On Sunday her family usually goes shopping and having some rice together. Sometimes they go to see movie.	if not her mom will cook food for her.	During summer they always go to a beach.
10		Ganda family like to the mall to eat something and sometime, see the movie.	if we don't go out, her mom will cooking.	
11	Kanda and her sister go to private study at Siam by her mother.	On Sunday, her family always go to shopping mall, have a meal together, sometime watch a movie.	if our stay at home, mother cook a meal for our.	On summer, her family always go to the beach.
12	Every Saturday Mother will get Kanda and her sister to study at Siam.	On Sunday her family like to go shopping in the department store, eating out and sometime see a movie.	if don't go out. Mother will do meal to eat together.	In Summer Kanda's family usually to go the beach.
13	Every Saturday her mother give Kanda and her sister go to learn at Siam.	And Sunday her family like to go to mall go to dinner. Some time watch movie.	if not go her mother will cook.	Summer her family like to go to the sea.
14	Every Saturday her mother bring her and her's sister to study is special course at Siam.	On Sunday Kanda's family usually go to shopping, have a lunch, sometimes, watch the movie.	if they stay at home, her's mother always cooks for that day.	During close semester, Kanda's family always go to the sea.
15	On every Saturday, their mother will drop them at Siam Center to study for an extra course.	lunch at department store. Sometimes, they go to see the movie.	if they stay at home, their mother will cook for them.	On vacation, her family usually goes to the sea.
16	Every Saturday mother will take Kanda and Kanda's sister to learn extra study in Siam.	On the Sunday Kanda's family like to shopping in the mall, have lunch, go to the theatre sometimes.	if they don't go somewhere mother will cook food.	On holiday Kanda's family usually go to the sea.
17	Every Saturday, Their mom will bring Kanda and her sister to take a study course at Siam.	And on Sunday, Kanda's family like to go to the mall, have a lunch or see a movie.	if they don't go anywhere, her mother will cook.	On holiday, Kanda's family like to go to the sea.
18	Every Saturday your mother take your sister to the study special in Siam.	On Sunday the family Kanda like go to the mall. The family is activity such as eat rice, sometime go to see movie cineplex.	if they don't go any where. Your mother will cook for her.	On close term the family your her usually go to the sea.
19	Every Saturday Her mother take Kanda and her sister to have a special class at Siam.	then in Sunday Ganda family like to go to shopping mall, lunch, sometime go to see movie	if they don't go out mother will cook for them.	In vacation Ganda family travel at the see.
20	Every Saturday Kanda's mother will take Kanda and her older sister to study at Siam	and in Sunday her family like to go to the mall, have lunch, and sometimes they go to the theatre.	if they don't go anywhere her mother will cook for her.	In vacation her family usually go to the sea.

NO.		
1	Last year her family went to Chonburi because, it nears they house and there are many spots.	Kanda want to study in Art, but her parent want her study in Medicine, because it can help other.
2	In the last year, Kanda's family traveled in Chonburi because it was near and had lots places to travel.	Kanda want to learn art but her parents want to study a doctor because it will help other people.
3	Last year, her family went to Chonburi province because it was near and had many places to hang around.	Kanda hopes to study art but her parent need kanda to study medicine because of helping others people.
4	Last year her family went to Chonburi because it near and have a lot traveling.	Kanda want to study Art but their parents want to study the doctor because she can help others.
5	Last year her family went to Chonburi because it's near and lot of places to go for travel.	Kanda want to take and Art class but her parents want her to study Medicine because the doctor can help other people else."
6	Last year her's family went to Chonburi because it's near Bangkok and have a many interesting place.	Kanda want to study about Art but her parents want her to study a doctor. Because she'll help others people.
7	The last year, her family went to Chon Buri because near and a lot of place to travel.	Kanda would like to learn Art but her parent would like her to be a doctor because they want her to help people.
8	Last year her family went to Chonburi province because it's near her house and there are many attractive places.	Kanda would like to learn about art but her parents want her to study for doctor (medicine) because she will help other people.
9	Last year they went to Chonburi because it's not far from her house and also has a variety of places to travel.	She loves to study art but her parents don't and want her to study doctor because this occupation helps everyone get well done.
10	On summer, her family gone to Chonburi because it have a lot of attractive place.	Ganda want to study in Arts but her father and mother don't like it. Her father and mother want her to study in doctor because help other people.
11	The Last year, her family visit at Chonburi because it near and there are a lot of place to travel.	Kamda want to learn about art but her parents want Kamda to be a doctor because to help other people.
12	Last year her family went to Chonburi because it near and there are a lot of tourist place.	Kanda want to study art but father and mother want her to study doctor because will help the others.
13	Last year her family go to Chonburi because it near and has many place to travel.	Kanda would like to learn Art but her mother and her father would like her learn about doctor because She will helping people.
14	Last years, Kamda's family went to Chonburi province because, near their home and a lot of viewpoint.	Kamda want to learn about Arts but, her parents want her to learn about Health science because, they want her to help others people.
15	Last year, they went to Chonburi because it's not too far and there're many exciting places.	Kanda prefers to Study Arts but her parents want her to study in Medical shool because she can help other people.
16	Last year Kanda's family go to Chonburi because it's nearly and have more sightseeing.	Kanda want to learn Arts but her parent want her to learn about doctor because doctor can help people.
17	Last year, Kanda's family went to Chonburi because it's near and there are many travel places.	Kanda want to study about at but her parents want her to study to be a doctor because they want her to help others people.
18	One year ago the family your her travel to Chonburi. Because it near and many travel places.	Kamda would like study art subject but Your family would like study doctor because she will help other peoples.
19	Last year Ganda family go to travel at Chonburi because it close and have many travel place.	Ganda want to study art but Her parent want she to be doctor because she will help other people.
20	Last year her family go to Chonburi because it's near and has many place to hangout.	Kamda wants to study in Art but her parent want her to study in doctor because this job can help anothe people.

NO.	1	2	3	4
1	Kanda has a happiness family	There is 4 human in her family	Her father and mother are policeman too	she has aold sister named Ploy. This year is 16 years old.
2	Kanda have a happiness family	There is 4 human in her family	Her father and mother are policeman too	And she ha a old siater naned Ploy. This year Ploy is 16 years old
3	Kanda is one hipiness home	the home or family from plouser	Her daddy and mama or polaceman	He this is older the sater suename is Ploy 16 year
4	Kanda have a happiness family	There are four people in her family	Her father and mother is policeman	She have a sister her nam is Ploy 16 old years this year
5	Kanda have a happiaessiam family	She family have 4 people	She father and mahter is polacmen and polacewomen	She have a saster. She is neam Ploy 16 yesold
6	Kanda have happiness family	She's happy	She's father and mather is police	She's have a sister siater nickname's Ploy 16-year
7	Kanda have a happiness family	She is family have four people	Her father and mother are policeman	She is have sister. Her sister milld name is Ploy. This year is 16 old
8	Kanda have a happiness family	Ther have four people in the family	her father and mothere are policeman	She has a siater, her sister nick name is Ployher sister is 16 years old
9	Kanda have a happiness family	There are four member in her family	Her father and mother are policemen	She has a sister, too. Her sister name's Ploy. Ploy is 16 years
10	Kanda has a happiness family	There are four people in her family	Her parents are policeman	Her old-sister's nickname is Ploy and she's 16 years old now
11	Kanda has a happiness family	Her home has four people	Her father and mother is poice	She has a sister, sister nick name is Ploy. Her sister is sixteen years.
12	Kanda's family has happiness	which include with four people	Her parents both are policemen	Ploy is her sister who is sixteen
13	Kanda have a family		She's father and mother is policeman	Kanda have a sister. You can called her Ploy. She's sixteen years.
14	Kanda has a happy family	There are four peoples in her family	His parents were polices	and she has a old sister. Her sister name is Ploy, 16 years
15	Kanda has a good family	There are 4 people in she's family	She's father and mother job is poice	and she has a sister her nick name is Ploy she is 16 years old at this year
16	Kanda's family is happiness family	There are four people in her family	Her parents are polices	,and she have a older-sister nickname is Ploy sixteen years old this year
17	Kanda has a felicity family	She's family have 4 peoples	She's twin killing are police	and she have a sister she's sister is 16 old and have the nickname is Ploy
18	Kanda has a happiness family of four persons		Her parents both are police	She has a elder sister her nail name is Ploy at 16-years-old
19	Kanda have happy family	they are 4 people in her family	her parentbs are police man and police woman	she has a older sister nickname of her older sister is Ploy she is sixteen years older
20	Kanda has a happiness family	Her family has four peoples	Her parents are policeman	she has an older sister, her older sister's nick name is Ploy 16 years old.

CHINESE NATIVE SPEAKERS

NO.	5	6
1	Every Saturday, their mom always bring them to Siam and take lessons after school at there.	Sunday Kanda's family likes go shopping to supermarket and eat something at there. Sometime they likes watch movie too
2	Every Saturday, their mom always bring them go to Siam and take lessons after school at there.	Sunday Kanda's family likes go shopping to supermarket and eat something at there. Sometime they likes watch movie too
3	ever Stauday mom this the easter go to summer	Stunday he go to supersmart. go drink and go whares move.
4	Every Saturday mother take she and sister go to study holiday	Sunday they often go to shopping. Luch and sometimes go to film.
5	Siteday she is mather and she saster go to Siam study in Siam	Sunday she is family take go to shopping and look play
6	every Saturday he's go to study	Sutday her by shopping in the hang tie luanch sometime watch move
7	Every saturday mother take she and her sister go to Siam class	If not have Sunday there are go to sapermarket, go to eat rice. Sometime go to watch movie too.
8	Every Saturday. Their mother take Kanda and Ploy go to school in Siam	In Sunday, They are always going to supermarket. They have meal and watched movie.
9	Every Saturday, Her mother take kanda and Ploy go to class at Siam	Sunday. They are often go to supermarket and have a meal, or sometime go to watch movie.
10	Her mother take she and her sister to study in Siam on evey Saturday	They usually go to the supermarket and eat some foods. Sometimes they watching movie together
11	Saturday she and sister go to study.	Sunday, her home go supermarket, watch movie.
12	Her mother let her and her sister go to training center each week	Sometimes they often go shopping have lunch and go to theater.
13	Every Saturday Kanda and Ploy go to the sapre-time school	Sunday Kanda family use go to the super market. have a dinner. Sometime they're go to the cinema.
14	Every Saterday them mother will take Kabda and her sister play going to Siam class	Every Sunday they are family goes to supermarket always and have dinner. Sometimes goes to watch a film.
15	every Saturday she's mother always take her and she's sister go to Siam have class	On Sunday their family usually go to supermarket dinner and sometimes go watcg movie.
16	Every Saturday Kanda's mum will take them to have speacial classes in Siam.	On Sunday the Kanda's always to have dinner in the supermarket. sometimes go to see the film.
17	Every Saturday she's mother will guide them go to study in Siam	Sunday she's family will go to eat at the supermarket and sometime them go to ssee amovie.
18	The mother would take Kanda and Ploy to go to supermantaly school every Saturday	They are often go to supermarck to have lunch, or to watch movie at sometime.
19	Every Staurday her mother would to bring to study special class in Siam	on Sunday their always go to supermarket then have dinner or go to see the film
20	Every Saturday, mother takes she and older sister to Siam special class	Sunday their family often go to the supermarket have dinner sometimes to watch movie

CHINESE NATIVE SPEAKERS

NO.	7	8
1	If someday they haven't get out the house, their mom'll make a lot of food for them and the food very delicious.	When they have holiday, the family like go to the seaside
2	It someday they haven't get out the have	
3	If not out, mom at home kuki	Have a day off He go play the sea
4	If don't go to everywhere mother at home do cooking for everybody	When holiday, them go to sea
5	If not go to play, she's mather make food give family eat	
6	If not go out mather in home cooking have give holiday	her family often get out see
7	If not go out, mather have home make delicious foot	Holiday there are go to seaside
8	If they didn't go outside, Kanda's mother make a lot of delicious food for Kanda and Play in family	When they have a holiday they are going to sea
9	If don't go, mother make a delicious food to her	When have a holiday, their family often go to sea beach
10	If they don't think go out to play, their mother has cook some foods for them at home	They usually go to play near the sea on the holiday
11	Her mother cooking is very good	Holiday, her home go to sea often
12	If they stay at home, her mother will cook some delicious food for them	At the holiday, they always go to sea
13	If don't did you go out Kanda's mother cooked something good food	When she vacation Kanda's family go to the sea
14	If they are doesn't go to anywhere, they mother will staying home to do some delicious food for them	In holiday they family likes go to beach
15	If they at home she's mother cook some delicious foods to they it on holiday	On holiday this family go to sea
16	If they stay at home, mum will cook some delicious food	In holiday time the Kandas always to sea
17	If not go to any place she's mother will cooking at the home	When the holiday she's family will go to play in the sea
18	If not the mother would make a tasty cook for her	At holiday they family often go to the seaside
49	Sometime mother will cook delicious food for their if they at home	When it's time to summer they have a trip in the beach
20	If didn't go out, mother will cook many delicious food to they eat at home	When they have time their family always go to the beach

NO.		
1	Last year they gone to Chonburi, they gone to there because there is not so far and there have many place funny.	Kanda want study Art, but her parents hope she to be a doctor and if she do theat she'll help other
2		Kanda what class artea, but he malther and father want he go class the durte becosses he go help ther ever plouby
3	Las year He go to the Chonburi. He play the wave play and play	Kanda think of study art, but father and molther let she study doctor because she can help another people
4	Last year them went to Chonburi because there a lot of place is very good.	Kanda will study art but she's father want to she study doctor. maby the is help people
5		Kanda think study art but father and malther think her study doctor. It's she help other people
6	Last year there family get out Chonburi	her Kanda think study Art, but Her parents hope she study a doctor, this is she can help other people
7	Last year there are go to Chonburi because that is have beautiful place	Kanda want to learn Art, but parents wants to let learning medicine. Like this Kanda can help many people
8	Last year, they went to Chonburi, they want to wen there because there have many playing place	Kanda want to study Art, but her parents want she to be a doctor. If she does that, she can help each other
9	One years ago, they were went to Chonburi. There is because there nearly and have many funny place	Kanda want to study art, but her parents think she must become a doctor. They think it can make she help the other people
10	They has been to Chonburi last year, because the Chonburi are nearly their home and there are so many place they can to play in it	Kanda want to study art, but her father and molther think she must become a doctor. This she help many people
11	Last year, they are goes Chonburi, they are goes ere because there is near	Kanda wants to learn art. Her parents considr learning doctor better than learning art. Her parents ythink doctor can help other people
12	Last year, they went to Chonburi, because its not far with their home and has some satisfy place	Kanda want study Art. But she parents want she study hyaiene. She can help everybody
13	Last year they are go the Chonburi. Because it's not so far	Kanda went study art but her parents went she study doctor and think she can help the other people
14	Year ago, they were by Chonburi. They are go here because Chonburi is very nearly and has many places go play	Kanda want study art but she's want study madeson. Solthat she can help other people
15	Last yeartheir went to Chonburi because near and went to more place	Kanda want to study arts, but he parents want to let Kanda to be a doctor that can help many people
16	Last year, they had to Chonburi,because not so far and have many interesting place	Kanda want study art, but she's twinkling want she study cure because she can help the else peoples
17	Last year them has go to Chonburi because Chonburi is vicinity nad has place can play	Kanda wants her to study medician so that her could help the others peoples
18	They have been to Chonburi last year. The reason of they gonewas near and there are lots of travel attention	Kanda wants to study Arts but the parents wants her to study medician so that her could help the others people
19	They went to Chonburi last year because there is more futher and have many interested place to play	Kanda wants to study art but her parents want she to be a doctor so she can help more and more people
20	Last year they had went to Chonburi. They go there because thiere is nearly and have some place to travel	Kanda want to learn the arts but her parents want to let her learn medicine, then she can help another